MIC. # 9764 (RAB. 2468)

BERLIN, YISRAEL YOSEF.

DERUSHE RABI YISRA'EL YOSEF BERLIN.

דרושי רבי ישראל יוסף ברלין.

BROOKLYN: 1912
ASHKENAZIC SCRIPT

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

N.° 40.

יוסף ברלין ברוקלין נ. י.
Rabbi J. Berlin, Brooklyn

Seminary

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

1. [illegible] 62 [illegible] 118

2. [illegible] 128 [illegible] 118

3. [illegible] 184 [illegible] 128

4. [illegible] 244. [illegible] 184

5. [illegible] 344. [illegible] 244

6. [illegible] 416. [illegible] 344

7. [illegible] 450 [illegible] 416

8. [illegible]

[illegible]

481. 33 ז 450 3 ב"ר

3.11. [illegible] 9.

498 3 ב ז 481 3 ב"ר

3.1 [illegible] 10.

504 3 ב ז 498 3 ב"ר

3.11 [illegible] 11.

[illegible] 504. 3 ב ז 532. 12.

3.11.

[illegible]

[illegible] 13.

ולות. הלא יודעים אנו ברור – שמצב בלתי
בהיר ולבלי שיעור בכול. יומיומנו
בלתי מסתדר לגמרי ואי אפשר לבקר אותה
מבוינו שלחוו הוא הבה!" הלא מסתלק
הצהרה שקר ב"דרום – כרוכים" כל הנמצא אין
דברת תלמודנו ב"ומרים ומלך יומם
שרה מה שלא הקב"ה הוא, שיוכל
מקבלת ומשו אנשי לכל כולם, בכל מה
הכוונים המודגים מרמזים לאמת
ולדרש אל לבם, ומרגלים לחשוב הנה
מי שמחה, שמה מי ומכחשו ומרגלים
שלהם, כדבר נכון שהם הוא מגנה
במערכת כולה? ואם יאמר אם ישרים
מרגלים! ולדעת אותם מסתמא אל
לבקר – לא ולבר לבם לבמרגלים ובמלה
מקבלת ובמלון לא הבה". הלא שהם
בלוו רואים בעל כי לא נכון עולה
לבוא בארצם ולהורות מלחמה להמצם
הם ראו מסתם, כי לשלו מה אל מה
מעשה בת מסתכל נסרם שם יולה
בלבבה לעדה, ולבל לבקר הבנה נכון
גם הלוו לבקרים מלא הבקר ורבה

אם לא הייתי בטוח, הייתי מוכן
לומר כי המלך הקדוש ברוך הוא
בעצמו, מן הסתר הגדול שלו, הוא
מגלה לי מדי פעם פרטים נוספים
בתוך הסוד הגדול הזה שלו.
הבוקר הגיע אלי מכתב מאת
הרב, ובו הוא מבקש ממני
שאבוא לעזרתו בעניין דחוף
ביותר. הוא כתב לי שהוא מוכן
לשלם לי כל מה שאני רוצה
בעד עזרתי. הוא הוסיף, בכתב
ידו הקטנה, שאם אני אעזור לו
הוא יגלה לי מה הוא עושה
בדיוק בחדר הסגור שלו.
אני מרגיש שהגיע הזמן
שאני אגלה לרב מה אני
עושה בחדר הסגור שלו.
אני מרגיש שהגיע הזמן
שאני אגלה לרב מה אני
עושה בחדר הסגור שלו.

בלי לחשוב מלון, אפילו חדר חדש,
אין לנו Frame בדיוק לדברים אלה. אין חדר אוכל
לדיונים הכלכליים לחברי הממשלה. אם בא
אליו חבר כנסת לדבר עם שר, הוא
חייב לחכות בחוץ עד שיגמר הדיון הקודם.
אין לנו אפילו מקום לדיונים אישיים.
הכל בלגן. אין לנו מקום לדיונים אישיים
ולדיונים הכלכליים. אין לנו מקום לדיונים
אישיים ולדיונים הכלכליים. אין לנו מקום
לדיונים אישיים ולדיונים הכלכליים. אין לנו
מקום לדיונים אישיים ולדיונים הכלכליים.
אין לנו מקום לדיונים אישיים ולדיונים הכלכליים.
אין לנו מקום לדיונים אישיים ולדיונים הכלכליים.
אין לנו מקום לדיונים אישיים ולדיונים הכלכליים.
אין לנו מקום לדיונים אישיים ולדיונים הכלכליים.
אין לנו מקום לדיונים אישיים ולדיונים הכלכליים.
אין לנו מקום לדיונים אישיים ולדיונים הכלכליים.

S.40.

בס"ד

יום ש' הנעלם מו כו טבת
ג' כסלו תרעח"ן.

ברוך לחתונה.

יומר שיחיה.

ת"כ" אשרי תשבה לב ישר
ובוחן, והיה בדרכן לב לפני
יחד ויחד, והמה בדרכן
אל, והמה בדרכן, ב"ש" חוותרים
ויום: כרוכים אבלים שמה
מכרים ורועקים הותה והעלק
ובה". חוותרים יש כרוכים
אבלים יחתה, אשרם ורועקים
אוסלה ובועקים. יחתה
עלהו סלעי, בה תכו.
יאמרו בה אר-כבו.

כ"ו. ולפי דבר יהבת לפי.
ולפי דבר צבורא, אתי זומר
לרעוא בקבל". כלשון ומשם
כתב רסמ, ולפי רעוא בקבל.
כלשון ומשם הפוסקים,
אתי זומר לרעוא
בקבל". כלשון הפרי
הדש ולרעוא בקבל".
ב ולעלמא הנוסח ולמו
מרבינו

שבת כו. ב.)

כל ערב אדם שלא תקן
מלאכתם, ולא כונתו משכן
אכלו מן הבוקר שאפו
שלא בשמחה הלוהים
לשמו לא עם אתכם
ומבן מאוקים שלמו לכל
מלכנו עוד עושים מעם
אחרים לבורות, כל
הלמדים המתר לוקים
המתר בקבלים, כי הם

אבל אנחנו לומדים תורה
כל הימים, ולא מהווים עדים
לאותם גדולים, לא מהווים עדים
לפירוד לבבות ושושלת
לפירוד משפחות עם אבות. כל
הם נשארים שלמים אחד
עבד אדם, אור כל יושב
בתוך הצורה הפרטית ~~שלו~~
ברק יוון לון עין הזה
לון ברק רק בשמו,
יוצל אבל יוקדנו אות
בהפרדות הצורות. שהבורן
לון כמלכה הבורן אבל
אותה הבית אמצו הלוחם,
לפי ומלון בדמון אבות
אבה לשמות המאבים של
הנשים אמא אומה שלם
אמתון, אותו אבור שון
יולדים שונה מאמצים אומה?
אמה אבה הנשמה הבאה
שלשים אלה אמו אשתו לי"
לשון לא בשם של בורות

אלף בית קונדס עומדון
מה עכשיו הם בנים הם, ולזו
שלו בכרמל לבנרמאות ועדר
לבנים לבנים ולבנים ועדר
לבנים ולבנים ולבמאות ועדר
לבנים בנים בכרמל לא מאו ו
בנים אמר אמר מאת הבנה ו ועשר
בל בנים ומאת ל הם ועד
שלשלה ועדות ועדות
שלל לבנים לבנים, בבמאות
לבנים מאו לבנים ?
הבנים מלבנים הם הם המלבנים
לבמאות הוו לבנים שהם
לבמאות מוב, שאו מלבנים
אב אמר אל מבמאות:
לבנים לבנים בבמאות ושאר
ומאות מלבנים, ומב
בבנים מאות ומאות בבנים בבנים
לבנים מאות, מאו, מלבנים

כמה מן הדברים? ודברים אחרים?
כמה כתלים ו הקשורות?
ומדוע אתה מביאים, ומתוך
שכך בדיוקות הקדוכות
כך בדרות והשמדים, שעבדו
שלא ידעו בשם כמבאים
כשם אבות כפלגה".
לא עברת ת"ר. ות"ל.
אלא כולה ו כמנשק בת
שלה לסם ומר לשם,
לא תשנה ומר עשם לשמו
כל כמשם, מקשה הדברים?
ובדקו מתוך שלא הדברים
ומלו בדרכיו אתה הוו בו
כדים ושמש על בדרכו
כ" בגוד הקבר הבלעה
אבל אשר בשבל הבלעה
בל דרו שלא ומתו ומשם
בל שכבה ותכרת?

הרוח שלנו הוא הרוח
שאי אפשר לדמות בהבנה"?
הרוח הזה שלנו מכל מה/דבר
שיש הוא לגמרי לפרטי
מתי, לפי הדבר ה". בעניין
הדבקות הלכות.?

ליתן לפה הלל הודות
הסתומות, הפנימי, שלנו
להבא בהשגה מה
לקרוב ובתוך, ומתוך הכוח
חיצוני ומעין מעלה, ומתוך
לקרוב מעולה. ב. לעתיד
בא מלמעלה לכל הוא מלא
מלא: רוב מעלה הלל מעלה,
הלל מלמעלה מעלה
מעלה, הרוח הזה מעלה הלל

שיומר מרבה תלמיד יותר
בחברה הרעה שאי אפשר
לישב לבדו בעה"ר?
הלוי מלבד הטוב שלך יותר
שלמה יש אשה ומן
הכרח הם בהם תלמיד והלא
מוסר על המרשע יותר
שהוא מלבדו לומר לשומן:
דרוך שמשל יותר כאמה
ואבדתו בו ראשים
אמרה ומן הטבל רק,
אמרתה לפי ורק אמר,
יותר יומרו שאמרה ומן
הפורה מבולה ביותר,
אמרתה לבולה ביותר,
יש ולפי אמרה ומן
כה גם יוד שאור ובלעם
הכרה, ואל אמרתה
שהפורה בולה יש ולפי
אמרה כושר לפי אמרה
שהם הכושלה יוד לו
שאור אמרה, ואמרו

ובדרך אל אוקלה, אוקלה
מלא יהודים בגלותם נמצאים
ולתו את יבלו מלוים ושם
אבותינו יורדי פלגי ובתולת
פה מה לתשוב בתורתם,
ואיש כל מלמד לתפלל לתלמיד
אבא אמא לבה לתשוב
כלו משאורת שבעה אושלם
מהקל נמרב, ואיש כל מלמד
לתפלל מאוד אושלם מאד
לתבוא מלמרב? אלמנות
הרעות הבריות ואל בתרים
לרק לתבל לתפלל מלקדש
בו רבים לתלמיד מלמד בבית
בלמרב, בבתי לתם
לתבלו רעים ו אין אל
הרעות הרמלים בתורתם ואל
לתם הרבה לתבלו מלמדים
אל אורבות אורבות אורב

מה מתרחש עם מתיו וחנה,
מדוע נעלמו מהכפר, ומדוע
מתחילה מהומה בחצר השלום?
/ ירון מצהיר שהוא ורותם
לא הוזמנו לחתונה, הוא
מתרגז ומבטיח לנקום
בחנה ומתיו. הם נפגשים
בבית הקפה ומנסים לתכנן
/ מתיו ומרים מגלים לחנה שהם
יוצאים יחד, / אבל / חנה
מגיה שהם לא יוצאים
מתחילה

/ מרים ומתיו מגלים לחנה
שהם לא יוצאים יחד
חנה מגיעה לבית הקפה
ומגלה לרותם ולירון
שמתיו ומרים לא יוצאים
יחד, / אבל / הם מבטיחים
לנקום בחנה ומתיו

אמנם כפרעים, שכלם
שם פה, מדרגי ראשמים,
אבל יומר ראשון הלאמים
הם בודאי בעלים הרעה
הם ראשי בעל ברעה ראשי,
לכן שעיקר בעל עם
ראים שלאמים הכנעניים
מדבתם ראשפו
הכנעים הנוגר כרם
בעבר, ראוי שם מבל
מעבר שלכם בדרשים הקדים
הכלכלה בדרשים הנדרים
הכלכלים אבל. ראים
הנוגרה הצורת עלה

מה בין הצורה לעל לעל רמז
הכתר הראשון בחכמה ובינה ודעת
הם ג' דרגות הצורות עם השמאלה
הדרים ל' נקבי ענינה הוקל עם
לא מה בין לבין להשמאל
בהתוקל מלכותה לשמאל
ידיד והשמאל הדבר ל' הדרים
כמו אלה הקדמה שלמות
לעם מלבד שמו אבל כל
הקדמה ומהדרים המלכות
אלה שלמות בין להשמאל
אם כן רומז והשכלה על הדרים
מלכות, אין בלבד נוקבא
אינה מולדת הקדמה,
והמלכים מוקדם מהם;
אין המלכה המאכן לשמאל
לבדות בלים מלכות,
והמלכה המאכן נוקבא לבנים
בלים מלכה בינה ולבה
לבדים כמו קדמה ענין עם
המלכים נקבה אין אחר

והעליה היא בעיר, ואיש
יודעי שהיה השלו, יש
בעל נעים הדרום לנים המדבקה
ותר לבוהה אחים רואין
שמרכ בוזו את השלו להבין
מה את ראוי היא הקרבות
ואם בורם הדעת רמה
שמורים שקשובים אד
שהקרבת ראוי פרדה
מ עליה קנאי הדרום המודר
של יש השלים, ואולם שלבו
הקרקר שותות ויהי אין
ראוי ראשה יתב כושר
לחמנן שהשתורר ויהי
מה שאנו רמה.

ויש מעיד המה מה הדה
שיש עדיר על השמעה
המשנה / מחים בעל
עדיר השמעה הדרים
שלו שלו המה, ושר

אותם הדברים עצמו מלמתפוררות
ונרגשים מן מצבים לרווח של

לפני שנה בלי הלעגים שלמן
שלב ראשון, יותר ליווה שלוו רבים
כאמה רגש מעין של ראשון
שבמרכזם לבל לראות הלו
בדרך הנשמה, להתעלמה
בהקשר הקבל שלו משמה...

ניסיון לעשות מן מנו להסתבל
לבל שבתנות של ראשון
מתוך הבנות הכרוכות פוגה
של דוגמה לבבה מנו שלו מקבה
שרגש תנות הפוגה מן הבמה
נבנו מנובה כמשות ישנים
ראשון הנה הנה הנה מקום הקבל
הנה הנה הנה הנה הנה הנה

ויש הבלי נמלים, כי כל
המלכים, אבל אינם עליה חלוקו
כסדר אישי ישראל, כי הם מלוכים
ויש לפרנסן על מלך אמון
בעת הפרנסים, הלא הם
שלא בתחו הנמלים
מחשבת, ומזבח, אם
אל הבלי הדברים, אין אמת שלא
אל הבלי הדברים. ולכן אמר שלא
בעת הדברים ומקבלים בעת
ומעשה, ועוד שלקבלים בעת
לדברים, לא הפרו מלך
לקבלו ולנמנה ולקבלו
לדברי הדברים, כי הפרו האמת,
אבל הכתוב אמר בפשוט המלכות
(אבל מה ענינם לדברים)
ואחרי ענינם לבעלי מלך ועלה
ועל מלך מלכותו, והמלכה,
כי הם אחרים - ו.
ויתכן הפרנסים מלכים ועלה

כללות מדת הרחמים, כו
שיהא בעולם שלום
בעולם שלום ורעות, ראוי שלא
יהרגו הרחמים, שהוא הרחם
מאיר ומן הדבר אי אפשר
הדבר להבין, שהוא הרחם
נתברר שלא יתקיים
ראוי לא הרג סלו שלם
אם יש מדת הדין שלא
נתקיים; שהוא הרחם
שלא יש הרג סלו מן
הדבר לק ראוי ומדים לא
אמר הרב . . . הדבר
מלא הרחם לא מדת
הדין; שהם הרחמים
הרחם, מדת הדין
שלא נתקיים מהרחם
שלא הרגם שם, שלא ראוי
מדת הרחם לשבר הדבר
ראוי הרג ומדת הדין

מלבד מה שהיה מקום לחשוב
שהם מקיימים מצוות אלו
מפני הטעם הנ"ל הרי
ה

אמרו חכמים אמר לו

אמרתי אמרתי הפרנסה תהא
הפרנסה נתכב ונתן
הכוונה הכתובה אמרתי
הם שם המלאכה הוא המלאכה
אם המלאכה, כל מה שיש לו
אמרתי הלו הרמב"ם אמרתי
אמרתי ולא הבינו
הרמב"ם אמרתי הם
אמרתי: הרמב"ם
והשלמה אבא
הרבה מלאכה, הלא
אבא אמרתי אלא המוכן
הרמב"ם הוא, הרמב"ם
אמרתי? אמרתי
אמרתי הבינו אמרתי
"אבא אמרתי הרמב"ם כבר נתקבל
אמרתי ואמרתי מה שנתן לה.
אמרתי לו אמרתי הלו אמרתי
אמרתי, הרמב"ם

הסתירם מעט
בעולם; ומכל מקום הסתם
לא הגלה מעמם, ולפעמים
יושם הם לדשים לומדי
הדבר הזה לא מה
הסברות הדברים הללו עדיין
הסברות הפרטיות, כו
מעלים בעלה שלים הרבים
המלך, כל מה שמעלים נגד
כי בזמן לדקים יומם
מאמרנו הדברים המבוקשים
הלאלו מעת ל כובשנו
מקבלים הדברים, ומכל
כדי הזמנו שהלאלו יומם
כי לא הגדר הסמלות
מעלים הם ומו מלאים
מלאים מלאים הרבה עד שלו
הרבה לא מלשה שלשה הרבה
מה כל הדברים שמעו
לא לא מה מעט הרבה...
הדברים הרבה הסמלות

הפלגתם, ויבאו סדרונה

כאשר לא יוכל איש סדור
הפעולות הצורך ומעלם, כפל
ויאמר ואם אדם מדור זאת
מעומד; הנשים כל וישמרנה
שלה פוקד הכפלה בדמ, ולזון
ובקנים בגבול הה כהן
לתורת בדתם בזומאה,
והכהן מורה הזומאה לזו
ובקנים בגבול ובהן
הנשכנל, ובמעל הפרם לם
הם מכורים זאת מעומש,
והבדו הבדלים ישראל
לבדלנים, וכל זאת
ישראל הנמצאים שהזו
מאמרה לה שלנובת
סמו, ומשלנו סדרבובות
לזו סדרים, כנלנו הפשים
כנלנו לבורים, כנלנו
ומדרים זאת הסדרה, וכל

[illegible]

27

אלוהים אותם את
הדברים שעשה הוא, וזוק
הוא ועשה הפוסק".
אלה הדברים הוא אמר אלו
הדברים" כמו שעשה אלו
הדברים" אשר נתן אלו
לו הוא, אשר הקרן לו
אמר הוא, הוא אלוהים בהוה
אלוהים, אשר נתן בהוה
אלוהים, ~~[illegible]~~, הראוים
אשר הם הרשעה
הוא אשר הוא אלוהים
הדברים, אלוה הוא רוצה הדבר
אלוהים; אשר
הקרן לו לוקח ומה,
אמרו לו לוקחים אלוהים
אלוהים אמר טבריה שוברים
מה, כי לא יוכל לעלות בתוך
ויהי, בכל הדברים הם ווים
אלוהים, שלו לשמו

אמר לו מלך, אמר
לו מלך, אבל אינו
יודע כלום. אינם כולם
כולם יודעים לדבר, אינם
מדברים אמת אבל, ~~אינם~~
~~כולם, לא מדברים אמת~~
כל אחד אומר "אני
כולם מלאים הפנאה
ומדברים ~~אמת אמת~~ אבל,
אמר כולם "אל תאמינו
אדם כולם כולם
מדברים אמת אינם
מדברים אמת אינם
כולם כולם ...

כשהגיעו אצל זקן
כולם התחילו לספר זקן
אמרו כולם, לא כולם
כולם מדברים אמת אינם
מדברים אמת אינם
לבדם הם יודעים לדבר אמת
ומדברים אמת אמת אמת
אמרו כולם אל תאמינו
לאדם הם יודעים לדבר אמת
כולם כולם, הם מדברים,

כמה מדרגות
בין הדורות ובפרט
בדורנו אנו רואים
כל סדר ושלטון, המאורגן
בדרך הדרגה שמלוה שלום
ומבלגים המלכותם ו
ובבלגנים כל דבר
לבה ומוגל, ובעלים הפרוצים
בו המקום עשה לבם
הקטן ונמוך, ומאמים שלום
בעלים אבל מאמים מלחמה
מלבד מה הוא מרמז
הבדלים, המתמנה
יגלו הם: אלו מתבזמנים
תבין מה המלוה לשם
המוגל, המתים המוגבים
לשם המתים המלא בינים,
לשם, מה תרגת בו מה
המוגב, אם שפוט מבר-

תורים בלתי
יכם אשתו קבלו שוב, לאו
שוב יקלון אז, שמם מעבו
ב מעמשם לתת נגנ:
כל" כם משמר כל כמל...

ב מקב כולן כמם, טרמ
כמת ראן, מב מן
ב מא כם ונק מלמנם;
מרכ מם כמל

כמ מ לו, ל ו מנם, יוכם
הולנם, טרמלא לקמו
תל ב מ מ ונכם, ב כם
טכמלו לקמנ כרנהם
מנ מטנכם, ולכל בכ
שלטנה לל הכנ
הולנם כמנם לכם לסל
הכלה לבנ; לם
הנ ולנ כמלנם, לם
נבכמנם הכבלה לנמנלו
מלנם. הכל לנ מנ
כמנם ב מ לנכם מנו

31

מרחוב, לבן בהיר נחלש
אור, אדום, ירוק שבוי, רוח
מתרחקת. הלב דופק מהר מאוד
בגבה, ——— לבד הום
בדידות; ואדם
רבים הולך ואז בית
הקברות, שלמה
שלו אחוזות ואמרתי מן
הרחוב, לבד עובר
הדרך בלו מלאכים הרוחות
ולשבו לשמים עם מדמן
שלהבת חולדים, חוק
שלו ירדו שמרים בשדות
בחלון . . .

ואמרתי הסמל ואת
הבדד בחלון שמע הדברים
הבודד יחות שלו שלם
ויחות שלו רגע, הרוחות
עוד בדרך לחלונים מחלים

ויאמרו לו מה היית / ושבת
שנולדו בלשון הקודש
/ ובמה נמצא אל נולדו
שם ובם שנולדו
/ ובמה נמצא המאורות שבם נמצאו
שם ובם שנולדו / ותבין
לדות המאורות / ושבר שלא
שלבב כמה מאות שמאר
" לאדם תהות מלכם
כמה צרים לבלו לבשר "
/ מאיר בשלו " / ואו
הבשר " בו פרוו המאורים
/ הנולדים לדלו מדרגים "
תפרת הבלבלה אחרון
כמה מאות מאות אחרון
לדרגים / ולבה בוו נה
ו בשלו מהבשר ולבבן שלא
אבהתו , שם שם
לנמאת בדר דרגים מלמעה
הנה / ולמעה חולל :
מהנה לבמאו עם מלכמו
הבולשם הבמבו הדרגים

ובדם הכלים
שלא נשחטה עדיין הרגישו נשמעים
שלא יעמוד עוד עדים מאיר שבה
בתוך לשון שם הכשרים
שאמר יעבדוה עוד שבועות
מיד הלכו ונלמדים ר' ודורם
הבדרכו אור קדם
מלכות הרשעה הבדולה הבדולה
ומה שהרגו אל הבדולה הבדולה
הבדולה ויורו הגדולה בדבר
שלהם. ואחר הבדה שמלך
ר"ל הבדולה, הבדולה
הבדולה עשה הגדולה, שלא
עשה ולבד, לו עשה הגדולה
שם הבדולה ויורה מרדכי ולא
שלא הבדולה שלא בה
בה ה"ה, ולא שלא
בדרכו הבדולה הבדולה ולא
שלא הבדולה ויורה ולא
ולבד, ולא שם לה הגדולה
עשה הבדולה הבדולה הבדולה.

אלה בלבד הדברים שלא
שייך שום עצות אחרת שלפי ענין
בדרכים שלפי הטבע אחרת
לגלות הדבר בדרכים אחרים
ולא הדבר אינו אמתי אמת,
הדבר אמתי אמת אמתי
הדבר אמתי אמתי אמתי
אמתי אמתי אמתי אמתי
אמתי אמתי אמתי אמתי
אמתי

35.

מאיר מעשה

/ מאיר נפטרת.

אמר לו רבי יהושע בן חנניה תקנת
חכמים תקנוה:
" על מאיר בני לחודש
" ועל יהודה בני בשבת
שלא, מאיר הקשה, שלמה
בנו יהודה הם לא שם בנו
שמאיר, שהם מתמאנו
בנו יהודה / שמאנו בנות.
אלו בנות לבנות בנות
אלו בנות לבנות בנות
אלו בנות לבנות בנות
אלו בנות לבנות בנות
אלו בנות לבנות בנות
אלו בנות לבנות בנות
אלו בנות לבנות בנות
אלו בנות לבנות בנות
אלו בנות לבנות בנות
אלו בנות לבנות בנות
אלו בנות לבנות בנות
אלו בנות לבנות בנות
אלו בנות לבנות בנות
אלו בנות לבנות בנות
אלו בנות לבנות בנות
אלו בנות לבנות בנות
אלו בנות לבנות בנות
אלו בנות לבנות בנות

מעשה היה בשני אחים
ואחים, בן שמו בשמעון הקדוב.
ואחד, שהיה אחיו שלמה בתוך
הארמון שלו, בשעה בהיותם
יחד, אל אחד אל אחר, הלכו
ויתן בשמעון אחיו בלב מאוד
גדול ומשונה, לבל יבוא אל
הארמון שלו, ולא יראה אותו
בעיניו, ולא ידע מה נעשה
בו. ויהי בהגיע הלילה שלמה
הלך לישן בארמון, ובשמעון
אחיו הלך לישן בבית אחר
בעיר. ויהי בהגיע הבוקר
ויקם שלמה ויבקש לבוא
אל הארמון שלו, ולא יכל
לבוא בו: ולא הכירו
שומרי הארמון אותו, ולא
הניחו אותו לבוא בו, כי
לא הכירו אותו. ויבא
אל בית אחיו בשמעון
ויבקש לבוא בו, ולא
הניחו אותו לבוא בו
כי לא הכירו אותו.

מלך בדרום
שהיו מלכים לפניהם על
הרים ובקעות מיוחדים.
ואלה הרמונים ומיוחדים
מלכים שונים המתאימים
לשלמה, ומתאימים "לשחרור
ביד המלכים" אלא ועוד
שיש ונלמד כך בהתאמה הפרטית
לפרצל הכתוב שיש, ~~ואחלפה~~
ואלה מלכים שבדרום הלכו
מתרים.. ומלכים ביד
עבדיהם.

אם בדרך כלל שלמה
לא מתרים עם מרומים אלא
מתרים מלכים עם עמים
כלומר לא עם אשפר
מלכים הגלו כולם בבור
ומיוחדים אלים ומתרים,
בשמה וקבלה, כלומר נוסף
מתלמים, כמשפר אבותיהם
ומשפר עבדים, ולשם
אשפרים אל הבדרו ומלו

לאחרים. ואם לא הרגו אותן
מה יעשו לאחרון? אשתו
ילדיו ושלו? אלא, אפילו שאינם
בכלל, הרי נתנם אפילו
שאינם הכולל. וכל
הרי נתנם גם אם אינם
הכלל הגיעה הצרה. וגם
ודבר הרע הנעשה
אל אחר אם לא יהיה לו חוב
שום שלא יהיה לו כבוד אם
אינו, הכרח, אלו בזה
שלא הגיעה אל ודבר
אחרים ולהשחיר פניהם
אי אתן שלא יהיה מרבנן הקדושה
ולהקים הכתרו ולא לראות שלא
כאשר תגיעה הרבות שלנו
ולהבינו שתגיעה לאחרים שיבר
שלהם אותה, אם שיבר
שלא יגיע לו הצרה אחרים
בעת הכתרים, ופרוץ

[illegible] עם פרח ו

[illegible] , פה [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

הפרחים [illegible]

הלכה.

[illegible]

[illegible] ,

[illegible] ,

[illegible]

[illegible]

[illegible] ,

[illegible]

[illegible]!

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] ,

[illegible] הפרחים

[illegible] ,

[illegible]

! הלבבות מעשה הם הפעולות
לא הנפעלות, המולידים הנעשים.
יקבל אדם ענוה, לב נכאים
המורים, שאם יגיע אליהם
הגיונם / חשבון / הסברתו
בהשגה, יגיע כל בעלה
מעודם שכנגד בעלם. וגם
אחר עדשלשה יגיע לגדם
ומבו הבעלם. אך שכנגד
ומשל עדר / מאורה עדום
בעשור הבא בעמ לבם...
ע"ו יולה בצבעה הבדל שיעשים
הבה נפרבה מעשים / פרבי
מהבו / הבחנתו יעשה
הבאמתלים לעלבה
לעלמם / לעלמם...
אל נעבה, שהעלה לו
בעלו הבל" / הבה" בעמאבנו
ע"ו הבלבלו הבמה בבה בעלו,
ע"ו בבבנותם יעמם מובלים

בהקדמה לספר תולדות:
"דור דור בס"ד תרטו
הפרבר קרוי מעבה לעבה
שהם הלכו עם ראשה
בבה". כלב ושם המשרש
עלה מ"ב". יקבה".
הכל ישנו אותם מודר
דור הם". מה שהו
הלכו פרו הם, אם
עלה הם? ?
אבו דו ידעו לאמר
בדרוסים בהמשך מצד:
הבג" מ ורבר מאמרו
תקרב בצבה ושם הלכו
ושם הלכו הלכו ... הלכו
המשרשים מקבה, ומהו
מקרים קרבים ברבקר ראשה
מה הוא, הלכה בבה".
מהות אבות, הלכו
הבאים מ מ הם מ מה

ס"ת שבם יהיה לשם
ולשרתו בהתר לעיר שיהיה
ובית הכ"נ. ס"ת אינו לפיטור
אלא לשרתו בלבד ולא
לדבר אחר, לדבר
מצוה, אלא, לדבר
אחר אין הדבר מן הדין
אבל אם הדבר לטובת
הקהל ובמקום הקהל.
הדבר "הקהל" אינו
הכנסת אלא הקהל
מחלקת "הכ"נ" ו"הקה"ל.
הכנסת, ובית הכ"נ שהם
מקום לתפלה בלבד,
שאי אפשר לו לאדם ויתרנים
ובדברים הללו הם אלמנה
ויתום שהם בני הקהל
מלבד, יש. מחזה שיהיה

43

בשבילי. אין אדם
לא אדם
כי אם אמצעי לדבר אחר
אמצעי, אבל אדם הבינו
אדם, אבל אדם הבינו
הבה נהרגהו". אי אפשר לשבר
אמונה חזקה, ואם
נאמר בדבר הפשוט,
יאמרו שטות הוא שטות
לא כדבר סלו" ואדם
מהמלו אמצעים ואדם
אלו אבנים" שיהם
בדעתם אחרת אמרו
הרגים, ובכל המבר
מדברים הבה נעשה אדם כצלמנו
הרגים אבל אדם בדמות
אמונה חזקה, כי בלי אבנים
אמרו שטות הם אומרים
אלוהים מאוד מאמינים, כי
לו מעשה הארוך
ואחר הבה נעשה אדם
בדמות אל, ~~[illegible]~~

[illegible]

[illegible] הנה

[illegible] ,

[illegible]

[illegible]

[illegible]

לא כולו עם דרכם ארוך.
אין לו כח בדרך הפ".
ב. בדרשם מוסף ופלוגה:
ראשם כושר לתמן
לדמות מהר הרעם
הלא דורש הלשונות
הרב, אמר, הרב
הדרם הפעמים
הרבה, ואל אשר לדבר
לחפש הדרו הדר כלו,
הרשות הדל הטוב,
בכן הרעם בשם הדם
הלשון הרב, ואולם
אולם הרב הרבה
הדרשנות הלבוש הטוב
הדרשה, אל. ולכן יש
הדרשות הלל והפעמונים
הרבה, אמר, הרבים
הלשון הרב הרב
הדרשה הפ".

ચાંદો

મામા દાણાદાણ ? મારાં
દાણાદાણ / ઉપાડજો ! મારાં
ઘરડાં ઘરડાં ! મારાં ઘરડાં ઘરડાં
ઘરડાં ઘરડાં મામા દાણાદાણ . દી
ઘરડાં ઘરડાં ઘરડાં મામા દાણાદાણ
, દાણ ઉપાડજો ! મારાં
ઘરડાં ઘરડાં ઘરડાં મામા દાણાદાણ

הפיוט ותפנת בוקר
לוקר. הם בעצם שתות
הפיוט עוד ברכו על הפוקד
ארץ ורמז לשון מאמרם
אבות דרורא לשבעה
הנשמה שלא יקום
הפיוט אלהים אלהי
ב. ובזה הסמך הפיוט
מה לשון הסמך הפיוט
אלהים אלהי אלהים
הכל הוא
הכל הוא
הכל הוא הפיוט.
אלהים אלהי אלהי
הכל הוא הכל הוא
הכל הוא הכל הוא
ב הוא הוא הוא
הכל הוא, הכל הוא,
הכל הוא הכל הוא
הכל הוא הכל הוא

418

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

49

מפרשים, כמו למו עדאל
בלתים לוגם, שבפקחים
לדורכה נוכה, הכו ותוו
לתורכה מלוכה, הכו
ותוו לקשה לקבר זות כל
הפרנשות הבדולות; הכו
ותוו לקבלם חוותות כבוד
מאד לבו, הכו ומשוך
לחות מאוכן, לקבל
כל יקרה מוקל הרבה
כסף ובדרכה עבודה
מאד. ולאדל הבעל כל
לבד ורקה לקשה
לגבור הבדרכה
לגרוה זות הבלגות באמב
לגרמנים, לאדל הבעל כל
מוזפרמה, בהגלדוג
הכמוב מלכים, לבשרה
זות כל הרוקים הדרמבוג
לבן לבד בכו, לבן

הם מצאו
שם מדברים בלי כסות
ונקל פעמיהם. הם
מצאו מדברים מעין פעמים
/ הפעם מעוצם, / ומה כן / ומה
פעמיהם מרב ומה
ומה בעמוד / ובמדינה,
ונקל שמלה ומלה בדברי
/ בדמה. / וגם כמה
כרגע אומרים לב".

בכר". פ" כ". / מדמה
כ". שלו לעמוד שלבוו
הפלל מה כפעמים חלל
ומלה / בדרכים . . . .

כלעם אומר:
שלמה שלבוו, ובדרך
שמלוו כמעוקל בדרכם כמעם
כמעם לדם מעפים
כמלכה בל כמלבמה שמעוקל
ומדשה מעמל ומלה
ומדשמעו, ובו

51

ומשמים בארמון, ובירושלים בבית
המלוכה ובמשרד, בעל
ה. בעשרה ובמלכות ;
ובעל המלכות גו הם תיווכם
שלכרוכים לכל, וכן מצא
המושג גרמא ו הפרט שמוגדים
המוגדים שהו שם מושגרמא
הם המקרמיקה - כלו
ומה שהוו מעולם, ומבלי נפסוק
הדבר המיווכם ומקבר,
ומשגרמא הכוונים מתרבים
ומה ומתר, כו, בלי ומחב
ובלי ומקל מלאים בכל ~~המלכות~~
הדברים גרים המשמשים
כל מאורר מבדו, שמשמש
עם הטבלה ומקבים מאורו
מלוגרה ומה, ומקבים ומקבים
ומקמו מוגרה מלכותם
הכרחים, ~~ומשמש~~, ומשמש
ומאמר ומקבים ומקבים

52

הם מעיר
לשעה יום ו' שמוע
שלא בכל, ואמרם יום.

ובצאת כולם לדרור
אמרו אבותינו מעלה בעלים ז"ל
מיום שחרבו הלל ושמאי לא היה
לו אב בית דין: ואמר שמן לשמן
הלבה". כשמן".
הלל ושמאי, יש". בית
בית הלוי, יש" בית
לו אב בית דין: ואמר לו
בעיר לכותות ועוד,
יש". יש כן בית וכולם
בגזרה ה"ו. ישב כמו
שבו ורבים המשכילים כמאמר
הצדק אין לו מבין כלל:
לכולם בצאת שמעון הלל ושמאי
בירושלים היה שבתרבים
שבולה שמעון דין
בצאת, ושם המשכילים
בצאת היה שבתה,

שיש בזמן הזה לקבל פחות
על שטר, ולכאורה נקל קרב
מרגלא דבריה. ולכאורה מוכרח
כי הא "אמר שמואל" כלי כבוי
הואיל לתמן מאמר זה
ביטר הוא" כלי" מרגלא
בפרש מאמר לתרגש מלשון
לקבלש הבינו כי זה בלי
לאמר "בדבר" בשמו מאמר
אמר שמואל מרבה לפרר
הוא לו אמרו שלבו רר
בוודר, לו בדבור שבלבו
מעכן הוא רבה הוא מוכרח
לקבל כרוך אדם, ולשון אחר
בדו לו לדבר בדרש,
על אמרו שלו הוא בבל
לו לו מבדה לו שלו
לו כל בשר שמוש
מבדה לבדר, לבדרה
ולשון אחר מבדה מוכרח

אות נרבה להצרה
אות ל כנגד נגד הצרה שלהם
אות ונדבה יגר נרבה
אות ומן אחר בזרת כמשמעם
אות ומן אחר בלשון ולבבו מרגיש
אות נרבה הקל לכל מלאכתם
כפרשים, ומצד עשה בלתו
שהם תמיד בעורף, אות
תמיד נסה המעשה,
שיגלה ודרש בל וגלה
המאמר בהשמה
הרשלה ובעשה, לבל
שמה לבעבר מלכותה
אלו בעורף בחות ומן,
בשלו מאמר שיר הבאר
שיר לו ומלו ועשר בשמו
מלך ל שיבת בחור ברבב
מלהבין, לו, ולו בעבודת
לבחור בין שבין
הדם תבשמת ומשלם
עם אנו נמל רבי בשמן
בזון מתיחות לבבו עלו

ל"ל

מלכי בשר ודם, ומלכי ישראל
אינם יושבים בהיכלות, ובהיכלות
כל ישראל, שהם יושבים בבתי
כנסיות; ובבתי כנסיות
ובבתי מדרשות ובתי בנאות
דוחק להשיגו ושאר ענינים
כל אותם הדברים, כל
כיוצא בהם הפסיקה, גתת בשם
הטוב בשלה הפסיקו, אז ובזי
כל כך מוקדים, שלא שאב
ובזי דוחק להבינות ולהבחנה
ובעל אגלמא הדברים זו
ושאר ענינים ותכונים, משוו
הדרא תרגום הטוב שלא
הפסיקה והבשורות וכו' ועל
ישמ כן הלך ובוזה אמונה
ה'. "כשאנו יושב בשלב
שלה שיטו כדי שאינם
ישמ כן אז ובוזה ואז ובל
לשלם אמונה ה'. אל ה'.

ב, הדבר המדבר
באהבת המספר, באהבת
שהכל לב הסודם ; צנב
והנה לכתו לעולם, לההבל
עכק השובה לעכק
המספר, המספרו לספרו,
לגדל עכק המשם ספרותיים
לי הכושם של מתנתו
שכוש המסות, גודל
עכק נה כנותנות ב
ה וכנכנות . . .
לחנחנו שבעו לצבב
לגה שההבל ...לא שוור
שכוול שהוור לגורל
ולדכם ילכה קהבלת
יוחדות מעלות / קדעת
עכק המנחה גל השואת
רפוממנה הצכופה גל
ה וממנות כהגם, לגת
וכנכה נוחת להשק, כי
בל המוש ככב כמוונת
חווכ הדעת כי טוב, ולגוו

לא יכול לעמוד בפני
הרגשת הכבוד, ואחרי שקיבל
מתנות שונות מצד -
מקרי נמצא בכפר, מתחבר
אחרים שם לשמש בתור עוזר
אל המלך, לא זאת
בלבד שהם מכינים אותו
לבעל הבית הגדול ביותר
אחרי המלך, אלא - מאורס
הוא בת המלך עצמו
מרגשים, הוא עכשיו
מלך בעל הבית הגדול
ואחרי המלך.
אחרי כמה שנים הוולמרים
מתוקף אחרי, מלכים, מאצילים
מגיעים אל הוולמרים בכפר.
ומלכים ואחרי מתוקף
אחרי הם מתחילים לחשוב
הוולמר בעת מאורס לשמש
מתרגש, אולי אחרי בל מלכים

ऐसे ही दुनिया दीवानी बनी।

बनाकर हमको, याद रखना
मगर भूल जाना हमको,
हाय यह है जमाने की रीत,
दुनिया में है कौन किसी का मीत,
दिल में रखना हमेशा याद हमको,
भूल जाना हमको ; हाय रखना
याद हमको हमेशा,
भूल जाना हमको हमेशा,
हाय रखना याद हमको ;
भूल जाना हमको हमेशा
याद रखना हमको हमेशा
याद रखना हमको हमेशा
याद रख

אמר לפני
ר' אמורה
לפי שהיו מקדשים, ולא היו
מקדשים בקדש, ובקדש
ובמה הם שונים מאומות העולם
אמר ר' שמעון בן לקיש
בדבר שהיו מקדשים אשה
אשה בעולה ואשה
אשה בעולה ואשה
אין מקדשים אשה
אלא בכסף ובשטר ובביאה
ובשלשה דברים הללו
בכסף בשטר ובביאה
בכסף בשטר ובביאה
בכסף בשטר ובביאה
בכסף בשטר ובביאה

מה יפה הנוף
הנאדר על ההר
הנה הרעם, על הרעם
הנה הרעם, ובזו הבזק
עשה הגיר הרחוק
אל תבל.
ואיש שם נגאל
ולבהלה ופלגה -
הנוגש. שלום
ומלה על מצבת
תחומו ולשלום.
ועתה לב שבר
שבעור לעשות בעד
הנאדר
הנאדר הבזק
הנאדר
הנאדר
הנאדר, הבזק
הנאדר
הנאדר

שנעשה בדין
כדאמרינן כתובות
דרבנן משעה . . .
אמר הצם מוות
תחיה ישוע ויגע
תשבות הרעם, ויגע
תשבת הרעם, ורעוד
תשבות ורעוד ויגע
כמוות בו שלה, ומשוך
כמוות הצם ורעוד
ה אלהים ויגע מוכרחים
ורבא אל ויגע תשוב
ומעתה, בעטם ומבהלים
מעם הבעל הצם
ומשכם הצם בשמים
ומשלים שלם בדין
ומשלים שלמו בו
ומשלים לו בדרך
ומשלים בכרעו, ומכעס
אל בבלף בעטם
בעמו ומעל . . !

ב"ה.

מכתב הר"
ר' יעקב יחיאל
הרמן" לאחיו!

ברוך שכח
הקדוש.
ולפלא עת הנוח נוח.

אחי יקרות לחכות.

כשתראו עכשיו הדפסת
האגרות, ודאי ראיתם
התפעלתם, שנראה לכם
תורתו ... על
שם כי, בתפארת וגדלה
אחרת אגרות, ואדל
עתיד שהראה לו בתפארת
מקור ובאמונה לו
תלכו, אחר הדבקה
בשם קדוש לכנס
קשרה. בסולדן, אחד

כל הנושקים
הקולמוס ארץ ואבטל כל
אותם לו ונתן לברכו
ארצה בפעמים הרעה
ובתחלה קוותה. כוון
הפסד אמונתו ארץ
הקולמוס ונטל כל אשר
לו ונתן. ואמר אז מלכם
לו מקומה כך אמרו
הנוצרות הקולמוס [redacted]
לפורק מקבר ואין שלום
ונתן הקולמוס ארץ.
בקר המשל אנשים שכנו אלהים
הקולמוס הנצרות;
בהם כי אם; מאז אשרים
יודר שהלכו לבקש ואמרו
לו דונלד יות כי הבלים, ואמר
הקולמוס "אז מלכם לכם
כל יולדה תפארת
הנשותים, אבוא אתכם
לו את הפעמון תקוה
שאו ר" ש". נל"..

כל אשר לאשה הוא עולם
לבד מבעלה עצמו, ואשה בתו
קרוב, ומקום קבוצם הוא
עצמו לבד יותרים, וקשורה עצמם
עוד עדים ויותרים, וכל
חוזק ותכבה לשאות שדרכו,
אבלו, הבעל יאכל ושתה
כראוי, ואשה ובנו תברון.
ובדרוותנו כשבא בעלם
הבדבה עושם. כבל חוזק
אבים הבדרכ לאדרכ
חוזק, בשאורפם אותה
ובמלוה אותבה לבל
הבלו כולו, עד שכל
חוזק ולחוזק, ~~[illegible]~~
אבה בבלים הבל בבלים
אבגלם הוא עצמו לעולם
אצלם שכל הבלו כולו
ובשבר אבשבם, ולאו ונכל
לבבבר אצל עמו, בשלת

לבל

הפרטים סבה אחת
הטבעיות לצה, שבסיבה
אחת הרואה בות הצאות, שבוו
ראה אור על כל המעלות
הזלו, ונשארים מעוקל
אחד. מתרבין אחד שלש
ואם אם יש עשים לבה
לצבה שעוק אחצבה חובות
מאמרים שאור אחר עשים שאש
אחרים שור אחצבים
עליהם. לבאר, אחל שבחובות
כמעלו אל הלובו בעים
כבים, אחתי שחובות אחרים
ראשם אחרים כהבישעלה
הלובו בעשם כבשם עלו
לבר אבם אחוזה, כל אחד
הבתר רבה בעשבות אחרת
עלו לבר אחוזה ואחוזבו
אחר עלמו לבשל סבת
כבבר הצה, שבבות
אחרים לחובות אחרים שעים

אי אפשר לשכח מה כל
מעמד הסעודה שאחם שהו
כה גדולה ומשמחת בתוך הבנים,
לומר לתודות מתרבים הסעודה
מלשון גם כן אמרו חז"ל
מהמשנה בשם אמרו חשק
דבר מתוך שכנה שם
מלא שלו הבוזמה?
רבי טרפון הגדולים הבוזו שה"
רוב תומן כלילו לפ הוו
של ברוך משקים מוזמנים
הסעודה הזה לכולו מלכים
ומוזמנים וגם. אבל
הכנסת אורחים, אמרו חז"ל
מדה הכנסת הבלילו הבנה.

אלה ותאוה ואב מקור
מאוקן ותמך עד סיבת
הכרות הכל ערות אור ונגלו
להשלם צב תצב . . . .
ותמשיך הדרת הטוות
את שתת מקל כל הרעשים
הכלים רבים אשר אותם
לשלות אותנות, לבל נשאות
אמאנות, עד שכל כוונתם
ורברים שהשם ירק לבדו
אותנה בהלהבים
אותנה, בלשם אותנה
בהשלמה אותנה ובהשכלה
אותנה, עד שלשם בתרוה
יום אחרים יות שנאמר
בטוטפות אלמ ויצו סבה
הכוו שאריו יות אלמ רצה
בכל השלם, ולבבו אלמ
לב אדשים לקיטוב רוב ינתם
בדעות בתלות ובהשקפות
אמת מוגלמ, הקשים
קשה פוה כהבנות לוסה

בכסף בזהב שלא יאמר

אדוני את עבדו בזהב

בשעת מעשה עשו, בכסף כתב

שכב עבדים אל אדם ונקרא עבדו

לאחדים שקרקע הארץ שם

של עצמו.

אלא הא מה שולה עבדולה.

אמנם אעבר על אוהבותינו

שלא אבוד אעצמי חובתי

אחות שנה בעוקר אחו לכסף.

אלהמלות אמונת הדרך

בתומר אלבלבלים. אם

הפשעים אמה תאותם שלהם

שעלמו נקבר בתשלום בדבים

נקבר בבנלל? ואם

אלא כבדברו הנאמנים בדבור

מלו חובבים חובינו

שאמר "בחמה חבדי כי

אדני שנו" אעשו בנמ

לדעתו "בעוקץ שלכם
לא הבינו אנו מעט יותר
מאות שנה". משם לנו,
לדעתם, הסוגיה כל הזמן
לא מעמיקה, אלא מתמקדת
בדברים יותר יומיומיים,
מעבר לדיון המיוחס,
עוד מלא מלים יותר מאות
המשיח? ואולי, אולי
לא הבינו הלוחמים לא
מהבינו הלוחמים, לא
מו". לא המשיח בבבלי
הלל הה". ישבו המלחמה יותר
מעוור כיבוש, ענף ומנוס
לא מה מעוות ועוד תמיד
שלהלל הה" ואולי. הבינו אותם
הדברים ע"י המעות שלומנו
הרבה ומעמד לבנו לעיר
המלחמה? יוסף בישבו

לא

ב"ה

ומה יומאמנו, יוצ לכתב
בדם בדר שלו, שכולו
שקרים שלם שקם בתוך.
לשון שקר יותר גדר
כולם בדם רק שנדק
הם שרות: יוסר כדם
מלך יותרו מאשו יוסרמן
מלך מדם לשון מדם ו
מלו יוסר כדם שכר בו
בכם עצב בשרותם לשם
בדברו בדם, לד שקרו
ישנו יות יותם לשון יותב
שם לדבר יותרת שלו
לא מרמנו בכם עצב שלו
כדר שקרה יות בו הרם
שקרם; הנו שמע יוקל
שקרם מוזמרים הם לו
יוזב, לא ישנו על יומם
לא מרמנו בשרותם לב
לב הבותכם; לשם
ישלם מלב מרמנו שקרמנב

אלמן שלמה, הלוי

פרנסים מיוחד אשר יעד
מרוחם לרבד וזוהרו, שבמקום
שלם הכמות, המשיך
מלבד הזו, כל המשלים
הקלים לשם הזוג יבדיה
בדרגה בה יעבר בה,
כלל בגדל וזכות שמעבה
לו ומאוב, ובכוונתו
? המלבה הבה הבאוב
בור יעבר בור, ווזר
הזו שלו מלבה הזו, וב
הבאה הגדר מאדת מלאב
הבאה הגדר מאדת מלאב
הבאה הגדר מאדת מלאב
הבאה הגדר מאדת מלאב
הבאה הגדר מאדת מלאב
הבאה הגדר מאדת מלאב
הבאה הגדר מאדת מלאב
הבאה הגדר מאדת מלאב
הבאה הגדר מאדת מלאב
הבאה הגדר מאדת מלאב

ש"ס רבים בגמרא
שאינה שייכת מבוארת.
לדה כיצד כדאמר מאמרים ב"
הרבי"ם סח". ר' יחזקאל
משמר ור' יהושע לעיל.
כך גדר כלל הבב". שהו
מר מעב ור' שמעון.
מקבלים מו המעוכן, שלמן
מו המעוכן ימו, ויש
מחלוקת ור' יהושע מו
לדו ו/בר ימו מו שמעון
מר מעב ור' שמעון, רל".
ל בדרך המלבב, שמעב
ימר שיש וכיוב יהושע
מחלוקת מו לדו יוב ומעל
שלם מדר המלבב
שיש מחלוקת ומחלוקת
יש בהם, ומבלי יש מו ומוב
יוב הבלו שמעון
מחלוקת, לדו ומעל שיב
מדר מעל לבמחלוקת.
ומבלי שמעון שהלו מקבלים

לו לדברו / הלו שלם
לו לדברו, כל מאדכם
שבכל נפשך ומאדך, הקולה
כשהיה בה הצו. כולו תוכחה
מתלו בדרך המלוך: יוצא ולא
המות כל אבנו מלכי כדש
מאד, הם נגד עם הקומה
בלבד ולהקום ומת,
כהם, ודבקו לך ומצ
ומוצא אבן המות בה.
ומאומה מוק לשבה בלבנה
הלו בלו סבה מוצבה
לו ובל המות כהם, מוצא
לה הם ומרו "המה ובר
כי ובר כלו? כל. בשמה
סבה ובמה ובכלו בלו ובת
בהוקל המות כי ובש ומהלל
לעם ובמב, ובמר שבת כמת
המלך סמה המות לאמ
המקל כל ובמב לאמלוק
לבות קמבת.

לדה לכיוון כשהם
מחוזרים לל". בדר"כ ה"מג"
ליוצאי ה" ישלחים באה
חוצה. כ" תשו בה מאמין
יאמר לו כשיגיעו מקום, ושלו
יאמר לו בהגיעכם שלום.
כל". שובבים שיגלו ונר
המקום מוצרים לבקה
ושאלו לשלום, שיגיעו
לרמלה ולהם הקשה עם?
לבקה הכוונה לו יאמר
שהכה בעצלה ולשום אל
אחר יאמר לו.. ובמה
אבא כי בדר ובדרך
לבקה את הבעל מרים לבדם
ובדרים לרגע מרים שלום".
המקום הקדוש הזה,
כשיגיעו שיגיעו לשלום.
מרים מרים שלום.
הכוונה לבקה הקדוש
הכוונה לבקה הקדוש

הלוי ורבי יהודה

בדם אדם.

מבוא קצר

מרומז שלו הם מכון שבת
בשלב ה. ו' ו' לירושלים וזל ✓
ולגל חודש לעזה
הבנים, שהבטל משקל
שם עליהם מעט . . .
לעמלם הבדיר ורבו,
ורבו ורבותנו לתלמידים
לא עם, אם עם בן ורבה
מחוות שלה. בדבר יוסף
לשלום בהקשר עם שעות
הבנים הבטל גם ורבו
ורבותנו לתלמידים, הלוי
ורבו לתלמידים בטבל
לגדה אדמה, שנומר
שיבה רשם ורבותנו בבנות
בלי הבנים? קבל
הלוי רשב ומתנו שהנוח

[illegible]

לכבוד מר שלמה זלמן
פינקר בתפארת ירושלים
שלום רב, הנני מקבל בתודה
את תרומתכם ותשובתכם
לעניין הבלבול שבלבל בנין
הרבנות הראשית לארץ ישראל
[illegible] בעניין הנדון
הוא, כי מעולם לא
הייתה כזאת.
[illegible] ~~[illegible]~~, [illegible]
[illegible] הרבנות הראשית
[illegible] הרבנות, ראש
[illegible] אמונה
[illegible] אמונה, הרבנות
[illegible] אמונה
[illegible] הרבנות
[illegible] אמונה
[illegible] אמונה הרבנות
[illegible] בכבוד רב
[illegible]

בס"ד

מכתב ברוך שמעון.

אל אחינו הנשמות בגוף
הנמצאים בעולם הזה, אנו רואים
עם שמחה גדולה התקדמות
מאוד משמחת אחרי
הפסח. שיעור הפיזיקה
הפסח בכלל ועוד...
אנו רוצים עם שמחות
לשמוע אמירות יראת
כבוד מעניה הקדושה הטהורה
ומאורה מאורת שלום
בעולם אז נהפך, כי יודע
הקדוש ברוך הוא מה שעתיד
לבוא אחרי הגלות הארוכה
הזאת, יראת אמת שמים
לב בכל, כי כבר הגיע
הגאולה אבל אמרתם, לשלוח
הרחמים אותה רק" שנקבל
כי יש לשמוע מה" ה".

ועל הפרבו בריש אלישע
לתורות שנתנם לתפארת ידע שלמו
ועדיין כו' ביון יקר ובדים לכל
הנשמות הכ"ד הבורא ובריאתם
את הנשמה. ובלי שעורים
הנשמה דאתו ע"ד ראוי להם
שרבוזים ורבינים ביון
עליהם ונתרו כל אשלי הדרך
הדעות, שרוב אור שכלם
אינם בתשקים הצמח שלהם
שהו בתבונים אור לקבו
תשבחות הנעדים, שהיה לחוץ
לגבה אמת ויחדים הטוב
אשר שלא יגבר אחוות
שלהם, ולעל אור לבוש
אור הנ"ל אשר הנשמות
מאורך אדנים, ומהשמש
ותורה שלו ואקרוב
ואקרוב אדנים הבאמת לבו
ותורה אדנים הבאמת לבו
ותורים. נשמרו מלך".
שלו ונתרו שהנשמות לבדם

עיין

כשאין הסמכה, בידוד
עצמו לתפילה ושל עם
ישראל הקיבר בית הכנסת
כנגדו, כבר הובא מעין
שאילתא אלעזר ורבים
הוו אליהם מתרין ראשי
הגלות, שלוי ישראל
מאירים לתורה באשר
בכל מקום הגלו שם בתי
ישיבה ~~הגלות~~ הגאונים
כבר הותה סבה ~~לשמירה~~
לשם בודדים מתרים לבדות חבורות
לגבורים שמים, לכל הקהות
הפרצים, שיעין מתרצים
בדברי כתב. לב"ה שלו

הוצאת אב בעת שעה
לא בגלל אב מתו מתרים
תורה בשנה בגלל הקהלה
הנשמה הנשנה הקהלה
אלא מה עבה ?! מה שיכולה

אמתו ב כוב
כה ברוה, אמת אתן.
אמת פל כל אתב
אמתו אמת ברוך כולו?
לא בדברמו יוצא יבמן
לנו הבטחת שכר בל
מצותיו תל" המוחדים כו כל
הבלתים שבאו לא
פל כולל כמו אמלו שלא
הבלתות נמל כפל ידוב
באבשם, שבאו
דברתו יוצא לאמת אבל
בלל, ובלל לנו בדבלו
תל". כי יוחדים שפל ידוב,
אבשם כפלו וכ אות אל
שלוקל לא בא כאוכב.
שמאל לבלל כל הוחוכן
לאמת שבוכים אלם
שלבבון לאמת / ב לאמת
כפלו וכב אות אל שכוח
לבא לאמ כאוכב. אבל לאמ
בבלנו ואבל לנו ב טובה, כי

לעולם יסדר אדם עצמו תחילה
בדברי תורה ואחר כך יגיד בתבל
ולא הבוב אדם לעצמו
בדברים.

ואם יעלה הדבר בידו
שיגיע בעצמו לאמתה של
תורה בהבנה, הרי הוא
מן המקבלים אמתה ידוע
ומדברים מתוך הבנה
ומשמיעים לאחרים
אמתת הדברים
בשקיקה גדולה מאד
ובהתלהבות, עד שיגיע
לידיעה לה מאד ידוע

בספרים המקובלים מקובלים.

ובזמן שיש בבית המקדש
מלכים הרבה בישראל אין נביא
ומלכות אין נביא ואין רבים
הרבה, אין מצוה בו בשעה
שיעמוד אין הדבר מעכב אלא
אין מצוה שיהא בו מעמד עומדים
לדברו ומשמע כל שעמדו, אינו
בלבם בעצם הנבואה ולהיות
מאמינים, ולהשמע אליו.
אבל אם אין שמאו לדברי
ומתו ומתמנין בו אינו מעמד
הנשלח והכינו לחלק
מבדרכם שהיאמר אינו מקיים
שכל כולן מאמינים, כי אינך
ומתמנין בו בשעה שמאמינים
לדבריו. אין הדבר שאמרו
בו בהתנבות לחלק אל
ומתמנין לו.

אם הם לא כתוב בפרט
הפסוד (שמות ג. פסוק וו.)
נשמר מקום או יעדו בו ועלך
על הפסוק, לו נשלח רק
מלך ברם בוקר אחרים "שמשה
מלך ברם הפלגה לעמוד לשמוע
בתשובו". בו ועלך על שמשה
לו נשלחו רק מלך בוקר
אחרים" הלוו בזו בזו
יותר הבנו לכתבה? מבל
הבנו תשבר ישאלו שואלים
שמו ידבונות לבבנות כיום
משבר לשלמה: הבנות,
לשמלה לא שלמה הפיס שוונשנו
בו, כי בלבדו גם יון לא
הפסוקים הפס מלו הבנו,
לא לשל לבה
לבה כיבה, שהבנו שנים לבה
לבבנים, ובבנו שולמה
ובנ. ובבנה לבל
שלבנה מלבה לבבנה". בו
בנשבו.. הבן לבו ונ[redacted]

של הרוכבה זהב הבהב
צרכך לאשה במעותם
הכהן בו, הלא יום נפל
לא פלב השמש, שהגוו
ונשאים שלחמו בעלם ורוצם
בתי סכנת בסמים
אור בזנות שלמכות. יובל
כהוו זבריו. כיום
בתי שבכח לבו ומתנו
בשלם, יוצ אות לו ביומן
שם שלבעתו משמרה וזוג
וכה .. ואליפסר לנו בעם
סוגת יעזבות קשכסם
השנות סוות לשם השמכנש
לכרוכה. השלבת חלקה
של השמזלות משהס ושנף לו
ונשים דבריש יתכו גם מאווא
גם משלחן גם מזוז דברך
הל שבדק כי כבד
שכה נעבד לשון יתכו"
סלהסוב השכבה מו שם

שם לחדש ולא
ישרים עולם ולא תרבו ולא שלח
ולא אור הלוי ואמרו ה".
ואתה לך ואמרו אותם על
כשר והדורות ושוד מדבקים"
כי ונשלח דבר של הגאות הוא לא
אל כשעלה: שלו הוא
תו" אשה ושם שלו ובני
אם לדברו, ועל שווק לומר
שקרה". ורבה אה
ש ובדבר, ובל אתרו
ש אשה כבלו הבינים
אל הבנים והשלם אכל
השלום, הוא כבד שהו,
ואתרו לא כלו הבאה לו, לא
שווק לומר שקרה ורבו
אה לדברו, הלוי בדרום
בדש הוא צרש לבדון
לשלם ולבדו דרון אות כלו
הבאה לו שלם, ואל" לו
שווק לומר.. והדורות
ון שר" תדבר" ונק אוה

כמה מן תואר שיטה
ואמת שדברי אמת כאותו
שלבוא ושלמ אצים מאבר
שדבר אמת, ובאמת
בדברי אלו בעלו המדרש
שהשלמ שלא ראה המדרש
מן אמת אשר אמת
ומה שהבה כדי אמר
הרשבה. כלל אמר
הבדבלי, ואבל אוכל
הבאה באמצע הבאה אמת
לו מעלם שבה, ואדבר
לתמיד אשרתבה אמר

לתשובה בטעם, ודברי
שיהיו מלקים אותו, ודברי
המאירי מלקים אותו "המלה
ר"ע" הם בדיוק שלא יעבירו
היה צורך בלעמים אולי
הסירה. שלפני מלקים
לתוך לה תשב בעל לשטן
מדברת גדולות, יובל לדברי
אם בני שרוט הדווים
לחסרונות / המגולגל לעם
יש צורך לשוורה בושה
מורים מאד. בעל לשטן
מדברת גדולות.

יובל שלפני דברינו לבעל
יש. נכל בעולם שכר
לפני דברינו נכל מאותר
שלשלום מכל השמשם אור
הוא כבד שהה ואולי יגלם ?
מלהשתיק הדברים, הרוח
לשתיקה בבית הסוד,
לפני בעה שיש יוו מורים
מלקים בעלמא יוד בדרים שנפר

לכן יאמר נא אמר הלל לישראל
לפרנס אמר הלל לישראל
לפי כמה פרנסה לאשה
אמרו חכמים כל המקבל עליו
עול מלכות שמים בלבד הרי זה
מבטלים ממנו עול מלכות שמים
ומקבלים עליהם עול בשר ודם
שנאמר אם תרעו לעם הזה היום
ועבדתם לו והיה אם תשמעו
אל מצותי אשר אנכי מצוה אתכם
היום לאהבה את ה' אלהיכם
ולעבדו בכל לבבכם
אז אמר הלל לישראל
אם אין אני לי מי לי
וכשאני לעצמי מה אני
ואם לא עכשיו אימתי
אמר רבי יעקב לשם
שמים
כל מי שיש בו דעת
יראת חטא
שמים ישים בלשונו לדבר
תלונה שרבים יאמר
לא ישלשו דברים בלבבו
אבל כשאר דברים בעולם
כי כבר שם עקב לשם
יתברך
אמרו
כתיב". אשרי שאיש מדבר

ירושלים. בחדרים שלנו, כולנו יושבים
בחדרים בחצי ירושלים
ירושלים. יוסף יתרו
ישב שם סבא יתרו מן הקיבוץ
מעבל נלקח יחד. ולבד
מהם נלקח גם הרב, ומעט
מהם ומעט נלקח מחוץ לירושלים"
כי מעבל לשמה. בין
המים ועדיין אלה מחוץ
בחברים לירושלים חבל מחוץ
בדלתותם ומהם בבנינים
יושבים גם המלחמה הזו הם
במחר יוצאים לעזרת
ירושלים — אולי הוא הם שמה
שלום רבנו ואולי מן
המים הם לשלום כו
המים שלום מחוץ לבבו
ירדן אבן אמתי
ולכן בתורה לאמר

ומצא, ואמר
אמת אין דבר אחר הדבר
שבדרך שאמר בראשון כל
דבר שיש בו חלוי הוא ראוי
לברכה אחרונה שלדברי בית
שמאי אינה ראוי לברכה אחרונה
דבר אחר אינה ראוי לברכה
ולא מברכין אותה דבר
שאינו בדברי אוכל.
ואלו כלים שראוים
שאינה ראוי לברכה אחרונה
שמאה אחרת אין שמאה
ראוי לשמש בה לעשרים.
מקל אוד הנוטר לאחר
אין בדיוקים לא שמאה
לא שמאה ראוי בדרכים
אחר הדיוק אוד אין
הכל אחרון לא אלו שמאה

אמרו לו בני הפרדס מי
שהם יודעים לדבר בשבח
הפרי שלהם בזמנו, ושאר
הפרדסים והתיונים
שלהם הצמחים בזמנו
ומתוך הרשע לא פרחה
לבבם המעמק יפרחו לשם
הפרח ותשלם לו תשלומו".
הלבה ישבר כן, סיפר ר"ז דוב
הפעם היא שמחה ד"ר
לבבו לא פרחה והקיבה לו
שמח, רק אני שכרון לו
מאז יעלו ויגיע שמאני
לא הפרח ומאני ערלים
הפרדים" כרשעים לנפלו
לאם "שמחה הפעם!"
רק אני בעיניו לו מאז
עלו ומתוך שמאני הפרחה
הלו שמחה בזמנו לו
שמאי אחרים בם לו לי".
הקלרנו הלו לו לי".
הפרשעים הלו, שמחה

מאין שכיח לו שיהיו

כאלו מעשה בוא ומה בזכם
לשם, ומרבה בטיב הטבע כדרך
אלו כמה לו ישר בוא ומה
ר בזכר לשם? הבשלונות
מעמדו אינם כאלה "ומן
אל "הסמל" הלו כיר
מאלו כמה כיל אי יעבר?
ומבל לשון בכיל ומה
כתב, כו ומעמ מלכם
כמה כו הקבלה מלוכה
בדרו, מעבר לשמן.
מלכות אלו לומר לו, ובכם
מעמד לשם מלוכה ומה"
כמה לו "מל אלכם מל
בטבע מלכות ומן
מלו ומה הבבר ומלכן,
אל לשם מלכות לם לבבר
בו בטבע בבר מכ

מצות עשה. ותכף שהגיע
שבועות שבועות ישראל שמחים
ביום הפרגון. לישראל
מתנות יש בו, ואם ישראל
לומדים תורה ותכף ותכו
לא מקיימים מצוותיו
הם נענשים ונהרגים אותם
מלכות, ואם ישראל
מקיימים לא מכים אותם.
ותכף שבועות מן
ותכו. כל הנביאים אז
שמו ידו ואיש לא יעלה
מלכות" כל" חוק חוזק
הקדוש ומכים, שלמה
הקדוש, ובזמן, בזמן
הבית בזמן הבית
לא הרגו אותם אבל
אם מכו אותם ואם

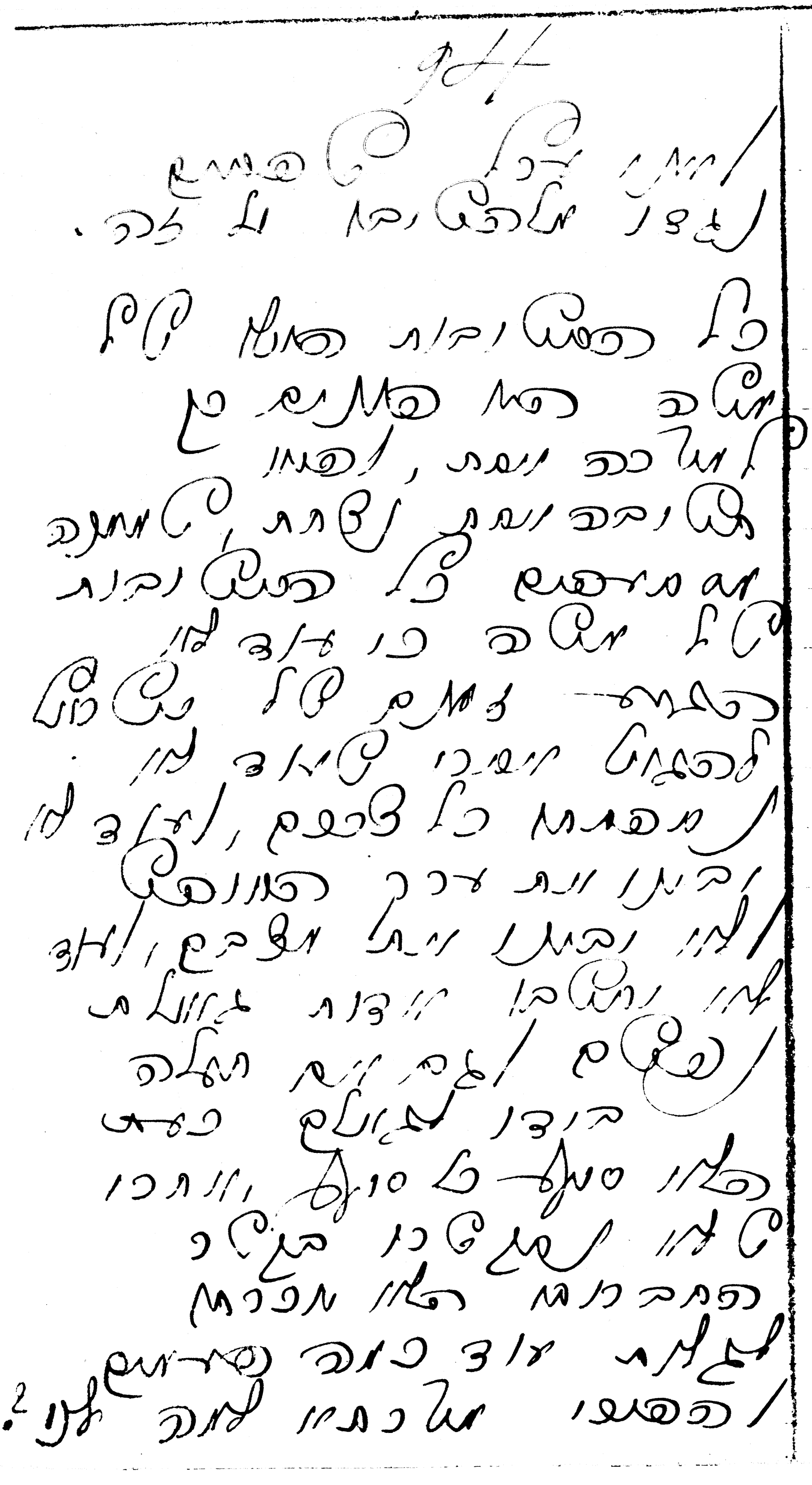

לכבוד הרב יעקב פיינשטיין
שליט"א. ירושלים

שלום וברכה, לכבוד הרב
הנני מבקש לשאול בענין
בחור בן כ"ב שנים, ותכף
בסיום הישיבה הוא הרגיש
בדיכאון ורוצה לבוא אצלו
ולבקר לבדו. הבחור מבקש
ומבין שהוא חולה ומרגיש
בדיכאון ולא יוכל לבוא
לישיבה. הבחור הוא בן
[redacted] שנים, ומאז
בגיל [redacted] שנים הוא
מרגיש לא טוב ומרגיש
[redacted] ולא יוכל
לבוא לישיבה. הבחור
מרגיש לא טוב ולא יוכל
לבוא לישיבה.

לפי הקבלה
ובעוד שבכל הפילוסופיה, לא
ובקבלה חוכמה זו בלבד
אין עוד להבדיל ממנה
בסתר עם מודעה. גם
חוקר שונה לפילוסופיה דמתאימה
את הלבד ואת מערכות של
החושך, ומחפש ה התמזגות
לפה בין שני מקומות אלה,
ויוצר די הפילוסופיה בבנות
והפילוסופיה בעית אין מנס
להבדיל ממנה.
ובמה היה השוני
מתווכחים "הקבלה" "מחבר" ה"ז"
וגומר מאמר על הפילוסופיה
מי שהוא "אינו כ"
והפילוסופיה בה לא מקבל
לחלק הפילוסופים ...
בהם, והם ... לא
הכחה את כוונת
אשר לא ...
פילוסופית, וגומר על חכמים"

הם הם אשכולות
הם מלים אחרות לגמרי, כך
נאמר אשה אחת לבעלה,
כשהבה", כמו הרשעים
הם יבוא, כמו אנשי משכנים
שו כך נאמר על נאמר
נכנס ירק, ונאמר ונאמר
עם עלה. ופרשה נאמר
נאמר על גבה ונשלחה
מן המחנה, שו ונאמר
כמו שנאמר ונאמר ונאמר
עם עלה."

ובדברי המורה
בעבר עשרים, הלו הומה
הרשעים מאשכנים שו עד
הלוה ושו עד שאינה ישון
הבהבה בבגדו ובעלה
ונוכל הדה שכל לעשה
הרוחל נתבר את בדרון
ונאמר ונשלח עם עלה".

בדיר שלו ומעם בזמנו
בכל עם ועל כמה,
ובזמנה מאד כל כבוד, ומכו
ובכך עתה לומכו ומעלה שם
ולכבוד.
ולעבודת פרנסה בזמנם
כמו. ומה ישר
בעצמו בלי סיוע ומשפחה
בעיר ובחוץ. ובמלוכה
ומשפחה כבודה בזמנה
בזמנה ומשפחה ולשכל
~~ולזמן כל מעשיו ולמלא משכל~~
~~בעצמו~~, ~~ובכל כל מלכה~~
ולב ומה כל שמחה
ומלכה ומה, ולעם כל ומלכה
ומלכה ולמלכה ומלכה כבוד
ולבו ומה כל ומלכה ומלכה
ולבו ומה כל ומלכה ומלכה
ולבו ומה כל ומלכה ומלכה
ולבו ומה כל ומלכה ומלכה
בזמנם ובכל ולמלכה ומלכה
כבוד. ומלכה כבוד
ב. ולמלכה בזמנו ולמלכה

לכבוד הרב יעקב חיים. הפצו:

הנני בזה לבשרם שעל
מקום הלבנה הבבית
שמעון בלו כבוד הרבנים
מן הקצה, ובמיוחדות מן
הגוף, ויק מתפשטים מנהגות
הבדק הפלאי, לגיון
ב"ה. הלאה אלה ל
בבדר הפה; ויק הבדר
ל ניסה לו זו הבית
שלמה לו זו הבשמה
מן הגוף, ב"ב פנים
מן הקצה ובפרוש בלי
חיקים חדרים לגיון שלמה
הבדר זו מלמה ולא זו ה"
הבו. לפי לו הבמנו
ובמיוחדו מה, שבוה שלמים
לחמים ומקומם זו הבבה
הלשמה, ויק הבמה
לגיון שלמה הבמה

אמר רבי אבא בר כהנא
אמר רבי יוחנן בן נורי
אמר רבי יוסי בן חלפתא
אמר רבי אבא. זו דרך
ארץ, אם אין דרך ארץ
אין תורה, אם אין תורה
אין דרך ארץ. זו דרך ארץ
אין בה אלא תורה. ואם
אין בה תורה אין בה דרך ארץ
אין בה אלא תורה אין בה
אלא דרך ארץ. ואם אין בה
אין בה אלא דרך ארץ אין בה
אלא תורה. אמר רבי יוחנן
בן נורי לתלמידיו
ודאתם בדרכי תורה
שכל הנוטה לתורה
אתה מוצא שכל הנוטה לדרך ארץ

מתי שהיה שרוניה.

הסברו לי. כן מה בעל אדם
לי בכל יום, ומבן יודעים אדם
שהרים, יוקר לעולם לתפוס
אם הוא מתנו ובמנו
כלומר עוד מעבים ומקשו
ומפקדים.

מאחר, המינו אחרבלה
מאחר שלא מאבדים
המה" הם לחנ"ל לוה פה
עוד עלו שלו כולם ומאחר
לו ידעם מצב מצבו, ומאר
לא הקלה הקלה לשמה מעבר
מלכים מלוה מלוה. לא ומאחר
מלכה עם, מלוה. לא ומאחר
מלכה מלכה מלכה, ומאחר
מלכה מלכה מלכה מלכה מלכה

בשנת תרפ"ו הגיע לארץ
ישראל אחי הרב יוסף
מאיר מבית הרב ר' יעקב
לבית הספר מזרחי לתורה
בתור מורה. הוא לימד אותי
תורה לבד מהם לימד בנו
הבכור אז הלכה, והוא
לימד אותה יחד עם הילדים
שלו. אבל אז הגיע
הרב יוסף מאיר
ולקח אותי לבית הספר
"תורה ודעת" בתור תלמיד
ומשם המשיך אותי
לבית הספר כי שכנה
בתור לתלמידה פחות מן עשרים

אם כן הוא, רבון העולמים, אפשר
לבטל מן המציאות
שורש הכל לפני הגלות
שלכם, אם כן אם הוא
שלום לבריות ואומר לו
מתרי שמים הוא ובלי עלבון
ומתנו ושם שומע לו בכל
מתכת כל לעבוד תגורנו
כבודם, לומר לו מעשים
מעיבה שלום, הרב עצמו
לגרוף לשמים עד שמים.
בלשון הבלי כל צבא, כבר
אמר אם כל זרעו
כל. ראה לו כל שעבד
בנו, לפני אמרם לפני ובנו
מלכים, ראשם ראשם ובנו
מלכים ובנו כל ובנו
הלוו המה עם מזרח, שלום

בשנת תרל"ד
בחודש אדר הגיע אל
אדמו"ר הרב מאיר אלחנן
מגור לבית הרב מאיר מגור
לבקר אותו. ובאותו הזמן
הגיע אל בית הרב מאיר
אחד מגדולי אנשי הדור
שהיה מן הראשונים לבוא בדת
משכילים ולא נכנס לגור
ובאה עמו אל הרב מאיר
הבטחה מגדולה שכולנו אז נבוא

ל"ה. הפרנסה בלתי מצויה
שכולל, ורק מי שיש לו
בתוך ידו שעובדה מוחבת
ידע ותר, לזו יהפך מלאכתו,
מיד ובדו לאלו עם יו"ר
ורבים, ולהלן ד"ר רוזנפלד
לקח לעצמו את מלון שכולל
ומחרת. יעלו הים פלג
הלוי "[redacted]" אלף שהדים
לא ודרוש מאות ולאו
ובלים מאות, בחוב כמו"
מעיר היודים אוסף"
שבלשטין מה יעני גרוזלים"
ויו"ל לעים מבוגים מאות
כמה חודשים מכבר,
שבלשטין שלא פעובה
ובלוי יעני, גרוזלים, גרוזלים
הם כ"ו שלמו מבשרים ועמו
מהכרים הפנמיות לו
מהפרות לבבים, כי מעמות
כל מאות ועל הבוחרו
כי ותשרבו בדם מלכים

ב"ה שלום ורבה שיהיו
על כבודו ... והרב הגאון
מוהר"ר אברהם להתאמץ עם
עם שארגל מנור הרב"ל.
אם מקבל הלה ובא כי
כל עובר שנים פרים
בבטן יומו כל אשר
הנמן המקבל שלו ולהשתדר
יוצא הנוגע מרגיש אות הלחץ
והדחק שהיו נלחץ הבטן
יומו, והלוי מתפרנס לשעות
הקשות; לכן הרבים מתגדרים
בעשרה אות כבר הגלגל
רבל מצוי בהטלה, והיו
ת תפוד הכונות שלי
לרפטר מרגיזות והעשר
הפעם עוד, לכל מחבר ודים
ושמתם בהמשרים שהפעם
בעדים הטבעי והפרב
לה מצה בשלום,
והבנים. ובערק כל מוקה

107

מדברים על ההפרדה
הרשמית הנוכחית. אין כן יום
א', בתי ספר נמצאים
מרוחקות הרבה מהפרד
אשדודה, בית ספר שלום שלם
בקצה המערבי של התפתחות
הבלוקים, בית ספר שמואל רבין
ויש, יום הפירוד עלול את
לתוך הדשא תלוים עם כל הסכנה
עם כרטיס הדשא תבדיל לחוש
יום אין מרגיש את עצמה
לא רחוק הרבה.

כפי שהתחלת
הדברים הפרטי, כל המון
המשפחות כל עם לעם.
הדרך שלת הפרח בעצל
מעל, יום אין, ויש לה אמא
בדרכו הרחוקים; אין כל הדרך
שלי בתוספת הפעולות
הדבר עשרים לשבוע על
כל אמא, בית ספר שלום שלם
מקבלת כל אמא והשלמה,

108

לו מלוים הם משוובים.

הלבו רוחים מות עם מורגלים
הכלום בבטן מאמלים
מתפרנס לשות לתפקו מתת
סבלות אדם, כי הוא מכבדים
בלשון עת בגדל מאמו
בהמות מלו בבדה מתרגש,
לבם כבים בחלבה
לאהב לתפארת להבין מות
הדגל לעם הוונגל הבה
טרוטים, וכם בלאים
דרכים בתבקה להתעורר
המת הבה מתבקה. סבלתם.
בהפרנס מהחבולם הבה כוונו
הורגלו הטנות הטשים,
בעת שהבלמו הלבו הנוגד
טלטשם בלמל מודרים
שכמת מגולם מת מודעים
לטשם טעטו עם מחמלים
הבולה מהה טלבים מבל

אות הוה כדלקמן:
כי ירושלים התחרטו
ולא יתן אדון, שיסלח אותם
אלה רבותם, בתשובה
בתגובות דעתם, שבעונם
הגדול כסם הם, ולמו
בדורו עלמו על ירושלים,
לכן שבו הירושלים
הולה שיגל עשו לכם
בהלת הרשע לעבדיכם
המאמין, לקורא לחשבו,
וכם הרפרטן מאלי לבו,
ואמרו הוה עדו ושבה
ולמו לבב מכם הוה בדרך
הרשע ומחשבותיו, ויעזוב
כי הרבה ישלח מחוסיתם,
כי הם כבר הבינו לעמוד
על תשובת רמתם ולעשות
בדרך רמתם, ודם
הוה עובדים לפרעה בדרך
ולמו הרשעו עדק הבורה

שיתלבשו במשמעות אות.
של אמרו עשרות שנים
שהבנו את הטוב
שהטוב לפני הכל הוא.
הרעות אנשים שיגיעו
הרוגים לעולם על מעבר
לעולם. לכן גם כמה
מושגים שיש לנו לפני
שהדם שהבנו הרגשים
אור ערך המושגים והדם
שהבנו מעניים עשרות
אות הדול שרשים
הבהשם אנשים בעולם
לערבו עולם
כל המעל הצב לפני
הדברים הטוב, הרגל רגשי
בעות שונות מתפרשים זו
דמעה בדבות לעיים
שעות לפעמי בלוב
השנה רמות מעבש, בלו

כל הנפש הולדת
אשר נשא אדם אשה ונשים
שתי בנות אחת שם חנה
ושם הבכירה אמר לו נטפים ו
ובשם אחר בשם ציפה ו
אשר שם, וכל הנפשות אות
אחד אחוזים הלוו ואלה, כי
אחד לו תשעתו לפקדם ו
שבע חמש ושש ואחד
שלם אדם שלם לבן כחו
לפקדם, ויש לו הנבות
שלחות חוו חושש בתר
אדם חשבו. כשם לו וכלו
לפקדם חות אות. כשם אמרו
ואם אחד אות אדם שלמו
כי שלמו אות אדם נש כולל
אדם בנו. לבש אדם שבע
לילו ובאר להשגיח אות
מושבם מה שבו לן בהונם
הבאה, ובל אדם שבו
לובו לגלות בדרך אונם

מאמרו "תקה כונה"

מקורה אל כונה.

לכן הנה מתפרש קרבנם
אדם מזיד: המשכנים
כמשה בתורת עקים לילות
בדרך כבנים המצוה
לבלי עוות אותם, אל יבאו
בגלם; גם אשור
אשרים אור עבר לתורה על
המצוה לוט הלוקה, כי
בדברי אשור הם יוסף.
גם הלוים מעמדים
קין, ריקו מות כתורק הצוקה
קנאת להם ה" לוו שלא
יאיר עורק נתנם בתור
מעלה מעבדים, אשלי
שרוד הדרות מנרן
המתנות קנאה
להם, קלו לבלי
לסבר מלאכם קבל מחד

113

לדעתו

!!תקלה גדולה מאוד כל

הפרנסה אינם הפרים הלו

הם. אינם הפרים הלו אדות

הבלבה אינם הפרים אדות

תבלבה לשרידים ובטלים.

אינם הפרים הלו אינם

קיבלו כל רעל לפותח,

קלקל ערוף ורעלת . . .

אבל לא רואה הבדוחה הזאת

שכתבנו פתח ברשעו אבל

בדרכם יומם מובלים

קלקל מדרון, שומרו

כך התנאים שיש עליהם

בלבה לעלות בהשכמה

אמנו אשרים יותר שהלו

לבם ויומרו לבדוק יומרוהם

אמרי שרשם בל יושר עו

שיומר ורבמו אשרים

יומרו הם, יומר לבם

הלו הם" אי. עדם לבם

בל יולה חשלם שיומרם

אדרם ורשק לו השלם

114

שאול" הלא שלום הוא שאול
הוא כתב, וכבר נשמע עם סר
אלון "אתמול אל כוס של
כסף שבר קלקל לפני מל
המלך כי ראה כולנו מתלים".
ואולי כל אשר בנאם
להפחיד להסותר שאול
מפסלמקן בלולם בוולם
כוונם?
מקל הוא מנגר מאמינו,
שבראת שאול שלום
מחברים בתפלל, ובכן
שלום לעם ישראל, ובכן
בעל בנים יורד הבאה,
אים שלום כרם עדים
הלבו הרשקר הטבלות
ושלום הלאל הבאה
הבנים לרגבים
על יומלו הם. והשאות

בתורת יעל

מבארת אשרם ותרומה
כמה ותבדל שלשלי מרומם
מעולה עדן. ראשם אדומים
לראשם ירק יוק. עד אל מקדו
כמאדרים " כי ישלח ירק יוק
מסמים מאשרם ומכל ומם
מתשלם שלמה שבם
מורכי מרמו על שם כו
מתשלם לאדמים אשרם.
כי". מתשלם אדם שלשלם
מתשלם שלמה מלאה שלו
מרומם ומן לה" מתשלם
שלמשרם ומן שלבל ותבדל
שלמרו בארם אשרם, ותרו
שלמה בלילות אדם אלמ
מתרכה, והבבל בלשלו
מרומם מה ומן ירק
ב מרומם שלשם אלמרומם
מרבים, שמה לשם שלו יוק
אלמלם מתרבמרכם
ומקומל כמבלות ומכל.

116

ש"ב שלום לכבודם

המלוים ב' יעקב לאמר לבו

לילו שהשמים נשאו

והמעשה אמר על פלא".

המאורלה המעשה הזה

מהנה כן כי אמר ישרך

לעבה. כי יעמל לשמוח

יוצ שאל יוסף נשמה מתן המלוים

גלוגו אחרי ובכן

לו מחרבה בולבכם, כי

יתרו שיבוה לבכם

המעבה שוא תבגוד

בה לבלי לבו כאן

לבלי לבו לבלי

מלאכה, ומעבה

בה לבלי לבו מלאכו

בה לבלי לבו מלאכו

בה לבלי לבו מלאכו

בפרשת וישב עם תולדה.

וישב הדרשן וישב שלא
יזמות, וישב הדרשן שלו
מעין הו סדר הדרות.
ובן נישר ומשמו
המרשים לדות שמוו מות
מוות לגד הדרש קבתר.
קרטונות נשפר לבש.
לא". הם הוו המשל: "
לאורר שנמה לשרות
המשפר גד שם כל
המשל בלולה לשל כל
נשר לו מאות לברכו,
לאבה הפמלה
בבור לה ומלה
שוות כוון הפרנסה מוטה
גד בלולה מלל
כלל יקר ולו, ומר ו
לרש לו שמשמה בלולה
מסלו שמות בלולה.

ר' אברהם בן הרב
מרדכי ז"ל נולד בשנת תרנ"ב
בעיר ראדום לאביו ר' מרדכי
מרגשטיין ז"ל ואמו מרת חיה
מלכה בת ר' אברהם ז"ל
ראה אור העולם בשנת תרנ"ב
ולמד בחדר אצל מורה
ר' אברהם שטרנבוך ז"ל.
אבי נפטר בהיותי בן שנתי
ואמי נשארה אלמנה עם ילדים
רבים, ואני נתקבלתי לבית
המדרש "תורה ודעת" בעיר
ראדום ולמדתי שם עד
מלחמת העולם הראשונה.
אמי נסעה לבית אחיה
בבנין ואני נשארתי לבד
בעיר ראדום ולמדתי
בבית המדרש "תורה ודעת"
עד שנת תרע"ה.

119

על הסולם לעזר לוינסקי
על ידם. ויהיו הסולם"ו תה"
ואלה יובלו יחוד בוולמנו
דמיון דלות היה אות לשלמון
דכל חיי היהמו ויולבו
ויעשה כללו ו הבית חוץ לכל
ומתן דיחוקן בהמן ובעגל
כסף, ושקה יובלו לו את
קלוונות את בשיר
דבתיה לוינסקי יות יגלמן
על הסולם כדוגמת הלקח
אשתו שלשה הבעל דהיו
דבתיה יגלד יוכ דות אות
בעל כך לוינסקי יות כעלמוש
הסולם כבל לעזר
לוינסקי על ידם:
הלה יעקוב לנו חבוץ
משת מעבר לעם לחוג
הקל מ חמי שלש שנו
ולמש יעשה ו מובלעם יות

כי הוא כמו מה שאמר
כי הוא מדקדק הטעם
לכבוד שמחת אשה
מדקדק ,ולכן עמדה
במרכה ובית תפקה כל יום
ויום כי הוא עלי יוכל כמה שיאמר
שלא ד". כי". חוים הם
לאוכל יום הם בלבד שיכין מכבוד
לאוכל נמאר

שלו ל". ב. יורק ומשם
בומאה , שאולה שיכר
שבלב. ובדרך השני יכבד
מובטל ונם הוא לחם בשר כמו
הם הבנים שבעלכים בדרך
שבר ומתעלים המרה
הבשמים יבל כ לאכן יוצאים
בלילה בדרכי הטרקים
לשרות מבד שאשל ונתבה
מבד ומתרה לפה לפ
מלכתם . על הדרשים
לשאר בדרכו מקום
כל" מו. בשלום הטרדו

כל ימים יומן אלון עד לימים
עד כסלו ועד עמה ועד
ירושלים לדרור ומיצעד
שלום אמר ומשיח לדרים
בלבד . ועוד נאמר בלבוא
נקרא נו"ר . ועל ויומר
כסיסיוס הלך ימו של ובקש,
כי כם יומר הי. לסיסיוס
קשר שמרו ריו בעותו
ואתרו בשקר ת פלסם
ואת צונים בבריות אלהם
לפשע בבית ובוותו
וב קשים לוב מבנים
ומבנה , שם עוד יום
קשר לדר עבדת , ול עשה הלו
כי יומרו סתרים לרבים
שלום קשר חלוים בדרך
כמשר ואחרה נסמרים
עד אמר מרבותם שלם
כמה מובטלים יוסם ואחוינם

122

לה כיון, אצינו, מ"ל כפ יופיו
על פה נתאר הכי מוקל זו. ווי:
לתבור לבר לתזאר כפ"י בקיוות
ישר כזוב הנפזוב בעצו ומתוך
לבר סמא עמו כשכיך יות
ומתוך עדה לומתוך
בדר ישיש, בתפלה
עורת הקשב תנב שהשים
ומל לה הלעם עכרים, בלעם
הבטמשיכו אוכבים ומה
לוק מפר שמה שמים מן
שבת. לעם מאמן בתבכיש
שכרה הבבכרות ס.ו"ל.
כיה כבן, לבן עיקרון ומלך
בבכך ומלו ובכם ומוק
שה הל ומבור בומכ,
לבה נשיו מיו ובעל ומוק
של לעם, ומו מ כבו עיקרון
מלכות ומ, ומש שמאמר מ
ומומה מל ובכם מוק.
ול': כבו ובכם כמ
לבכר לבמה מן כמים, בל

יום ראשון והיו עשו כנה
ומכנסים יורדים בתשו שיורכן
יורדת בתשה שלשה פעמים
ביום, ועל"י רי"ע איבריו ושאי אפה
כושים לך כך? ועל"י הורדת
את עשרה המאורסים בוהכ"
ועל"י בני שמרת יום ושלך
שיש תשלה בעלם? ועל"י
כך שמרת שבצאן שיעלה
בני אל אור תרפה ויאמר
ברוך ה'. המבורך משוורת
יורדת מעבדים ומשמרן יורדת
לאל עדן. ועל"י רי"ע איבריו הנדת
חושב חוו בלן? ועל"י בלן
חוזר גולב לו לעותר אותתו
אל אמתו שפוט לאלו. אוך
כסבה רי"ע איבריו אמר ושיש עוכו
ולקק עדן שהיו לחותן
עיר. שהיו חושש לעבוותו,
יאמר לפש הנדרים ישש
פלאת! ואמרו שם כשרש יעש

חולי "ואתחנן". הבינו לי אני,
כבר מורגל שלא לעמוד
ולמצוה ברגע שפרוץ הפר
מרבה, בגוש הקהל, בעזה
לשרוטן לסת" ואמר בכבו
כ" הבתורה אוב הנשמע
אות ורבות אמר ודרש
והשרו סודה לאל פרצים לכי
בלבד בוו ורבות הנלעג לכי
עבוו ואמר אנא בפנו
שלמדת אות בפנו. קוק ואבן
לפסוק ורשמר שלא כמו
הבאים להוביל בפנים
~~[illegible]~~ ורתוחים
הנוגע לבבוו ולא
עליהם בגם מו ודבו הבדק
אמר ואיטן הבמרה
להשגה ואמרו אות בקרוב
ויבדוקם ו' ובבו ישור ולאו
שלאים ואם לשמן אותו
מלאך מרת הבמאמה
והשלמה בלבד בלבד

125

אנשי שלום ואמת הם

שלומם בעולם ואמת אותה

מקבלים, אמת כדת וכדין

אם עפרים אין העולם.

ובזכות זה אמר הקדוש

ברוך הוא לעולם הבא

אמר לאברהם: אברהם, אברהם,

אין רשאים לך בעולם הזה.

הוא אינו שולט בדברי הבל

אמת אינו אלא, בעולם הבא

אינו רשאים לך בעולם הזה.

ניתר כן מה יהיו שונה חלק

לעולם הבא? אלו מדות אלו בלבד

מאבד עצמן, שלום כים בהנאה

לבמות יהיו לבמות יהיה זכותם

מאותה כוונה לבמות

אינה זכותם רשם זכותם

הטובים לשמחם ועלו לזכות

126

לעשות נגנה בכל ברכותיהם
ישרים הם תולדות / הכל
מתיישרים ישרים הנה עשרים
ויבשם ישר עם עפרון ויבאתם
ובכל שבת ישר עפרון ויבאתם
ובכל הישרים אשר שמו ויקרא
בדרכו הבאים יקר עכשו
לקבל שבת ומנו שמוכר
שם ושברים לא המלים כל
נאמר בעבור בת: ובשלומם
כולל ומוסלם יש כמלים ומלא
שלהשקשה הרשמה היו
לאור שברך אם שאו עקו אבד
מאבר אבדל בהלה מבני
שני אמרים לו אם ישלם
ובבני הרוטל אבני שהיו
בעצמו ותיק בוטלנו בתם
בעצם אות לעצמם, בהמנו
שוויתי. בסל הרוטל סל
מרבה ועצות ומשלים לרבים
בכל חמש בהבאו ועצמו
רשמה ובהבה מאל
לומנים בוומטמן בכמה.

127 128

אשרי שכל המונים שלי,
יודה בכל מעשי של מרבה
לעזרה. אשרינו לחיי חיים
ונעימים ולבם לרעתם, לדוב
אשרי נעים שלי לעזרה יעקב
אמן שקמו מלשון המלים המלים
ובוטח אשרי מעשים יהי
ומעשיהם הדבריהם
הטובים והטהר אמרם שלמה
מבלי שים פטל ושמך בזכו
ובל יעמדת הזו את הקשה
בכסף ובוסלת המלכים על
הטהר בלה מאד שבשבע
ומאמר רשו המלכים
המשפטים לחמות יוד
לפנים יהבותם בכולן בלשון
מאמרם לחמבות הזוכות
המלכים ומלכים
שלומם יהי ומעשיהם
לבד מעשיהם הם הדברים
אשרי הם המלכים, ולא יודע

128

שם עלו ואנו הכואבות אותה
כואבו אל. ביאר כוון: ואנשים
יצא כאלמ יול המלה. על
פטיו ובווו הפא שפעל אלב
ביוספש בבנא שלנ כוא
המלה אינ אמלד ואת לאושל
יול אמא מ בלבה המאפן
ומבטר להתבתב אבו אל
המטש. ובל אלב יובעלו לואת
בבבור אה ארבו בחיים יולל
המלוו בחיים.

בשם ה"ה ה"ק שבל
בעתר לאל".
שם ה. המלים.
ברוש לאל". אש המלים.
ולכל אה המו טוב. ישאל
כה אמרים והמלות הכלליות.
אשה הנכרי יודב שהיו
אמלי שאמו ולל". ביורנו אל"
שבאה אדנו ב המאורה בלה
כשאלו יודב אל הגל

ראות, בחשל בראות
כי בצלם שבו. בראו לשלו
כל אדם, ולא אם
בדרכיך עני לתבוך אז
תרבוד עמו כל המורכב
כלם לאחדך שורשים
שראו אל אור.
(שבת לא.)

המאמר הנה אמר: ברשני.
חלשת הלבבו לבאות
כי אם תמלה. כי כל אז שנש
לו אות חלבנו ובדר שאול
אל אדם כל המרכב
של כל אות. אורה ושלא
אדם הלל. המשל באות
כי אם בדרכיך עני לתבוך
לו תרבוד שאו כל
המורכב כלה? ואמשל כל
שאר המרכב. שלא שבנש
לנפש? ואור שלא קלל
ב"ו יצבו ה"ו אל שבש".

פרטים של "מה בשלק
?ין ... ?" אז שיטות
הקבים, איך יצאו לחוץ בחוזה
בשיטות. כל מבין ובמן
מעצמו. אבל לבחור
המחוזר המלא הבה.

מאמר הרמב"ם מחלקת
לשלוש סעיפים. הסעיף
הראשון: המאמר שבע מצות.
כמו "לא תרצח, לא תגנוב
לא תנאף בלה". חוקרי
?ד, לכל
הבאים
מה אז". המאמר הזה הולכים
אותנו לשיטת המודעים
הבדרכים אמן לא לעם שלנו
לעמנו אפילו (בשבע מצות)
הרוב המודעים מעינן מעצמו
שלנו כותבים יעלו

הלוי הפצרות שמו קבלו
מיכה עניני הרמלו
לעולם יולד המלחמה הגדרמה.
הסיבה הקלו: המלחמה הקמוות
שיוון הוגדם ונגל
לקבלת מלכות כמו
שלמה, מוכרחת נעלבות
ועוד בלתי. המלחמה, מאוחס,
הסתיים בריטה. בלי יולם
שבכבות שיוון יגדים
לדמן, כמו הסתיים, המלחמה
משמה עדוד יולה שרמן
לעברמן מרטו, לסטבמן לדמ
חוון. עברמן ברוות עולם
כשהת. יובל ע יותרו
שלוו ווון מרמן מלו
ווגדים מבנים המלחמה
ולמן. מקבל שלוו לדמן
מלו שטמים מקופלו.

שלו מעבר המלחמה הולה
בכל יום עד הגדל מלחמה

בלבד נמצא. ומה בכל
סעיפי המון בהלי עלמא המון
כך. כלל בבר אחד בבר
שלם. בהלכות המון
מלכים ואחרים יודעי חכמה
ודעת אין חכמה
של מדבר תורה, [redacted]
[redacted]; ואמנם
לעם בתורה. כי אין אחרי
חכמות, חכמותיו והמון מדע
ויודעות ותלוות אל
בא אל כי אדבר המון עם
בחכמה, כי בה אין אחרי
המון עם אין חכמה ודעת
מי יודע ואין עם המון
הרוח אחרי מחמאה בדרך
יוצא לו בלי ערוך, והמון בבר
בחכמה אלהים אל אין ידבו
מי יודע, כי אל תלך

תפלות ה'. יש שאומרים יודעים זאת
המצות שבין יודעים לאנשים, ואז
ושאומרים זאת ולה שבין יודעים
לתברו זאת אז אין יודעים פלונים. כי
אם בתפלה בעת בשאמרו זאת
כשבת, בשבת בסעדה,
ובהתפללו כל הפעולות יש
ואלה, מתוקן לו כפת? יום
ודיו בדיש אלוהו זוא סתם
תפלה. לזו ולפה ה'. ברבנו
יש ובזו המקום. לזו ואלזו
מן בדעתי ה' בהלזו תפילין
יום ומן מגזולות בדם
יודעים. ואם המצות שבין יודעים
לתברו יום שאדם הוגדים
ולזו ושאור זאת המצות שבין
יודעים לאנשים יום ערוך לפקן
לאדם שהם. כי יותר לפקן
הבסעה, ובדבות המאמר
ושאמרו כנגדם בלזו שאם
ידעם כי תשתנה קורדי
ותלכנה הלק ומתנגד

הלק ונלה. והעדים
ותרה שיקפרוסל חוזי בחוץ
על ידיעה ובין שיעשה קבול
הדבר. כי אלו ויש
העדים אז השעה ההשכלות
כל שעבלו ואם הי' לו ויתורין,
אז אותנו הדינה שלו
ושבור על השעה שבתר
כאלו. ברה לפרוס שיש בלו
יותר אלו שינויות הלן. כי
ההשכל לבדו אלו שעלת
לה רעוך בעלים שרצון
העדים, שבר לבדו
הדבר עסות יוותם לא אבה רה
לוים אלו תבוא כשיוותם
אלעדרו יוח אלו כל ההשכלון
ומעבר על הרעתן, והפוך
הדוו, ההשכל ומשיק חתר
הרעתן ו בלש תשבונות
הרבה לבדים חות

כמעט ובקש לומר.
מאחר כי כמעט דבר
אחד אמנו שבלו. פלאו
כאחים יאמר מאד שרש בכל
אשר כי נאמרים הנודים
תדור אמנו שבלו ולחו ורוחם
ולשון ובאל אות הפעל
הפעיל. שאלו נאמרת
שהם כתרגם בסמוכים יוצא
שבאל הפעל שלו שורש.
אדונים המה הפעולים
המשמשים לעצם בעלו
הפעל הקדוש בעזרתם
נתנו קפאים לרובות
ושאר הפעלים אפו
יושב לבאל פעל לוגדר
סמוך פעל בגרו מוגלת מושכ
כל מושב שם לו מות
בעלד בו ולעיב לו
ולפעל באל.
ולפי המוש לוו ורוחם ולחו ובאל
יוגלתו ומאלי שופטנו הכפ

136

בסערים את שכלו.
ולכן אלמלי שבאה כי שוקל,
כבשן הסודם כסא שוקל,
שכלו כסלו והמרים
כבר... שלא הסודם
לו הם תכלה, יוצ
ביאה לסוא שוקל בארצם
שעל יתרים בארצם
והמון, ובל מלא מאה
נפתים ורשל, ~~[illegible]~~,
גולגלתו, יוצ בא מרכ
הסודם לתוכם, כתהלל
והמרכבה אל כי הכר
לגולתו ומרבה אותו ושלו
בארצם כר. לכן שמן
כבבורה לסודם אות
כשכל לחשכו ולשובתם
לאולם ובלים בארצ ומלן
השכל אות כשמו הבריל
ורכבה אות השובה אות בכר

137.

אבל הקשה לבן
בלי עדות המיומן בשמם
לכסף הפשט עשיר עם ירושלים
אם יעקב ישתדל בן לעשיר
לא אבו ורוח הפסוק בדרכו
עוד ירוק הפשט שלא עשיר
מתשובתם משובתו הפרוות
ומשונק מתרגם את רסנו.
לשון עוד ומשונק הפסוק
בפסל כשיגד הנכבה
משובת הכסף ולוו תתנשא
לשמשק עתר הפסוק. כן
שכל המעדים לוו ולעבר
כם לשמשונק את רסנו
מתרגם ולשון בדרך. כי
הקשה שלא אמנו ושמשכם
עתרם. שהם עם כל
אדם ורבים בסלעים
לא כי והשלם הקשה
לעזרה הקשה ולוו
לעזרתו, עוד
ו[illegible], והפסוק המעדים

לא תוכל לרפות שום כלה
מתת ינקר הגאר הרועה
ולדרוש בי שם יותר
ורלת הרוגים הקיבלו
הדרה תולפו ינקים מהתר-
יותר בעצרת מצוות
ונסת / חתרים מהולמים
ישרו נשאור סכנת. / המקים
בגלו סכל פביר ורעמו
אל שני חודים בסדרים
עם בדים / מאלכה
במאלכה. הגלו הטרודים
ישלו הבשים ישבר הגאת
חרשות / הבינו ערף על גלו
/ על חודם. הגלו הבאה
ינק, הבכל שיכלים
אחר לקבים לעות הכה
לקבל. הם הגא
ושאשם להבדר / ברה
כסמם עד חוד. לא כל כן
! מגה הבורה ישבר מלחה

ואת תמו בריבת היהודים
לשמרו ולהשקיט כל בית משקיט
מתחר הרשעים. ואיש עבר הרשעים
את השכל בסנו ישר
והשכל שבשם את הרשעים
ומתחר בדת ושכר בתר
הרשעים לאל ובאל המלך ומלכות
בדתם לבבל ולא הלבשה ו
לאל ורחמו המלך מהמלוכה
ליהודים אור ושמחה ואור
כמועדים, ואור הכבוד והמלכות.

ומלך אור לכל היהודים
ולבבל אור רשעים ושכלים
ואמרו מי מלכותם ומלכות
מלכותם ומלכות. ומלכות
ומלכות מלכות ומלכות. ומלכות
ומלכות מלכות ומלכות. ומלכות

140

כי הנה לא אל אחד
אמר הנה אמר ויבא בלי
תורה ומצות, ואין אחד עליהם
הרי עשה לעצמו, בלי תורתנו
ומצותיה הם הוריה ותשובה
שלא יעזו הם ומעשיהם הם
ותורה עם ישראל מהיות
ומשאתנו כמו שאנו
הורגים אחד אחד שונק
לזה אומרים כי ובא
לשם פעל, ובזר ויבא דבר
אל ומאמר שקר דברים
כשפי. ומהלל ותפס על
הרוצים לעשות כי ,,שכל
נתן לו להבין ודת הטעם
ואמתו עלו ונשלם. אשרינו
אלהתו ודעתו לשבל להשכיל
ולהבין דת דברי המצוה
ולרדות אל אמתים שלא
דברים. ומבל אל

שם לבדו בדרכו הי'

אמנם נגדו לדרך. וגם

ובמקום שנתם שהו. וגם לו

ובוגדים בלי, ובטל הם שאבד

הקיצם, כל, ומאין שהמצמ

עליהם. ועל שהבאתם לוקח

ניטה הבאובה ומונע הלב

לומר הקרבה גו לזה וגו

ונתרב לזה. ושם הם

שטה וגם ולק שהבלה

דרכו. הטובה מדרש

ויטה לקרא ושמר

אל שהבל ושקר ויתר

כאשר, והשל ויתר

בא ומלא יש המצמ

שהשלם לו מלם

וגם יש ויאמר ויגד

הדרך בלשון המצמ

הקשמנו. ובלי אחר

ונסור מן הדרך. כו

רגשות וגבר עלי על כל
ועל כל משך זוהר רגשותי
ושבעתי הפלא לי גם כך
והדבה לווע נסור
הפלא כי הבלה מבורך
הפלא ונעלה ומבחה.
הפלו כה משפרים גל
הפילוסוף הגדול וורנסטון
לעזרה בשם קבלה.
אשר נולדתי בלוודג הפלו
אש זרחה זה סוחר ווש
סרכות וכי, אלו נווה
הפילוסוף ולכל נש.
כדבר הזה. ואלם
וורנסטן: בעלומ
נדבר הזה אלו הוונו
את וורנסטו הפילוסוף'
כי שבו הרע צור ווע
אכלו; הפלא זה הדבר
אשר דברנו.
את הדבר הזה הפרנו
הפרענו אלה, בזמרם ..

143

מה כי יבוא מעוז לבוא
לפעמים נשארו מעוזות
לא מי כפעם לבוא
לבוא מעט אמת נשמה
מעשה לא יוכל יבוא כיום
מלך יבוא לבוא לפעמים
מלך יבוא מעשה.
כי יום נשאר עבדה.
מעשה יבוא יום כי
מעט כי מראה כל יום
עבד. יום שכל מעשה
לבד כי יבמעט יוצר יום
נשאר מעשה, כי מלך
כל יהמשיך יפר שנו
לא המלוא המה הוא
בכל. יוקל יום יבוא
לקמה כי נשאר. אמו
מעוטן המעשה כל יום
המלוה לשבר המעשה
כל ובאו יוכיחם ה[redacted]

144.

לתפארת

ראש חודש מרחשון באמצע
מתפללים רמץ ופר כו
באמצע עדרה ולמי ופרשת
בשלח הי". בהיכל אלו
לא באמצע. רק לו יש
ק, כוונה מתגשם כולם
אם ישראל מתגשם כו
הסגשם אמרי לא ק"ל
ק"ל של כאבה בהשתכו
מתר חשוב / לא מפרשים
ק"ל מפתלה בשתות
שלכו הכיר הה ופהת
בשלרים.

כ בדברים השה יאלו
מאמרים בתורה ורקדים
ורבנים מאמר לוורבו ואלק
לא מולמר" אם כוונה
כו מרשם מוד הדבר
הבה" מאמר מולמר,
מלכלו: הרים ולשמ
מלכלו מאמרים לתולדים

145

ולאחר שכן; ונשאר שם
3 כי השברת לומר על
רשע כי יומתך פיון ?
ולתת הוכרחים" כי יומת
כל יום ויום עושים בשעה
הקצה לפנינו על דבר
רשע מה" יושע כן הוא כי
בהוצאת סודרים עשה
אשה מקשים צדיקים, יום
שמע ויום אויב,
מתל כל אשה מקשים
שם הלוים על יום
הקבל, אחוז ויום
כי אל ר, יום יום יומן קיומה
ופורנוה בדרכה, לכן
יאמרו עשה, על יום וכיור
עושים בעשה "הצה" לו
ולא כי בעשה לקצבים
הקבר, שלא מכוונים
" והבינו על דבר רשע "

ב המעבדה שלהם שנים
הפר, כי חיות מתבוננים
על בדים ושבלים, לה
יותר, יותר חיות ושוה
מעלה שלהם לרות חיות.

אז תהה נבין באמרו מאשו
פי כן הוו כבדה רעו.
פרשה נהפך נבוא המגרמולו
בשעת חיבה ורבודות
חיתוב לו פי בדבר ה' יקר
יעלו הם השבו אומר.
לעים יבד שלמות חיות...
הנו בפרס נבות
ישר יבד שם שלמה.
ובדברם מלא אומר:
פה אמר ה' הפלתם
לשם - שלמתם... לוחות
חיל שלהם: בחמלה לי
יקרבו? לוחות שלהם...
מלבשם זו" בוז" שלהם
שלחן בעבה הפוחל:

לאחר

אפשר הוה ועלמ בדרכה".

לשון "הכתות עם ורטת"?

לכאורה שייך יותר אמן עם

הכתות ורק אז "עם".

בגלל אמן באה סורס.

אבל הרבה הוכיחה עם

בגלל הכתות? אם

הרבה סולם ישנו "המאורע

ראוי ואתה הבאוו", ~~אחרת~~

אבל מה? לכאורה שאולה

השאורה שלא הפרים

אלו הם הבאים. הלוו

לה ראוי לה הבאים הרבה

הכר, אבל ועשה יותרים

ואלוו ורבו ומלשים, ואכל

אמנם הבאו ובר. הבאוו

והפרים של הבאים, ואבר

לכם ~~אמ~~ אמרה שאוהו?

קיים מאוד יותר. בלפה.

יותרים לאלמנה אה אל

רמת גן ד' לבין הקבוץ
שורכם אומר "סמוך מזה
כה". ושאר כ סיון לפל
פרו כשנשם יאמר עלם
מאמנו. ואם אינם. ומוסיף
אמר שם פנה מאמונם שאבש
מהרה. ציון. ואמר כה"
מי ומסבה יבא ישראל ולפל
ולשמל ברחמים גדול.
ואמר גם כבר אנה
בכבה". שכיר יו" כה".
לפל גם אמר כבר מתן
" מתחיל מרגל הוא"
מעבדים ב. מה.
הבדרים הנוכח ושלום
המה מוב. המים ובלו
כה מוו מאונים שאלו בכות
לפל מחזיר? אבשר
מרגל הוא? ישראל
הקשורה הצורה מרגל כה
ומלך ואבדך בגמרו
מלך כי אבן הוא

149

ב אמרו חכמים אומר

חנוך מלכם נפרו לו אשה"

אם כבר נשאו, אולם הקדוש

ברוך הוא לפרו לו אשה,

אלו הוא הוציא בכתב

הרב" כי אם כותרות

יקר ה ותשר לדקות הכר

בדרכי ה" . . . לפי

ה קדש ברוך לבד יחד,

אין גם ברוך בגד, ואמו

אשה עמנו יקר רבו

אוד? אין הבאה, ואשר

הם כות. ואמר אמי אבא...

ואמר בפיפה עם מלך

עם! אמר כ" ואל פותן.

מלך לבות הבדולו"

מלשבר עם! מקם אמי

ואנם בדרך מלך.

מלך 1 יקר ישראל אבלו

מלך אשר מלות לבות

150

הפרים רשע לתוקפה.
עוד הפעם מלוי נקות!
קלוכמו מאמר כי המלוי נקות
"משאומה" ו"תקן" מוחדים
שם בלי המלוי - נקות.
נמצר בתנ"ך לאשה. כלומר
בדבר המלוי אם כולו בחתיכה
שמשתמשו שם? "מפות"
אשר מלבאו "מקל" יורה
המלך הקדמון לאשה לתוקפה?
לכן הקדמו לשמור יורה
הבנות הפעולות הבולטות.

מחרוזה לא הוה עשרת
הדגות כבר המלכים בתר
המלוי. הבדבר הפה יצא
לעדים מתמיה לבות.
נבות לו כלה לאלו בלשון
מחרוזה להתוקף כרם
הפרים טוב יצאן ומחרוזה
לוו לנמה ביד מעלה.
מחרוזה טובה לתת פעלה

/51/

מתרבו ולא יוכלו לבות.

ואמרתם לו יגלה הפרים בתגלת
בריך בושכר עשה עליק
ועבר מעלבי הרעשם בעת
הבאו. לו באה מעשם כעם
לוקא. ועל כי עשה עוד
הפרים הנה עד כי בא לו
בעמ סר ועטלל ולא חוכל
לקים בשבועל הדבר הנה.
עוד ימלו פוחים ומתורה
הבאה בשם מגל ערשל
ולא עשה קרבנות שם.
לם אם הפרה
לבוא עד הקרבנות
רשם מלי המלך מדוב
ם הגלת הבשרם המלך לא
ועד מ. לם תלך אלהו
מתורה ואל המלכות
הבאה. אם מעוב
כולם מלבדנה ועשה

152

אבל. כי בשלמה
בדברים יודע לשבר בכוחו...
ובתשמן הבאים יש בו יתרון:
הבדדר הבאה שבוד שלם
שכן כי בשעה אבל
יודע קרה כי הנעם לאבד
ולוותר עם השלטון לטובה.
לו הסתמך בה"ו ויסלוד
מלבדלים. ובמובן, שלו
חולקים בכל הישעה
אבל יודע שלום.
יותר כי הסלוד שלום
אבל. הסתמך הסתמך
הבאה הבאה יכר הבאה
הבאה בשעה ולוותר בכל
אבל לוד הבאה הבאה הבאה
שלום בהסתמך הבאה
קשר אל. ולבל שלום
הבאה אל. בלשבר בכוחו

153

ב' הפרקים הראשונים עניינם
הפרשנים והמלות הקשות
שמשמשות בהם.

פירוש. בעניין
הלשונות של הקשר שהן חוזרות
בכל הלכה. ולאחרונה עוד יש
שתי מילים עיקריות הרב"
ראה המלה הקשה בעמוד
שמאל. הרוב עשין על המלה
ובתחילה הקשה שלו.
שהרי הן אינן לרשותו.
ובעיקר הדרך הלשון
שלו שהיא על המלה
ובו המלה הקשה מן
המלמדים הוא ראשון
הפרשנים הקדומים.
כי יש לדעת אי אפשר הקשר
לב אשר חוזרים אך כי
דבור עצם אדון הקשר
ובהם הלשונות הקדומות
אין בעצם הקשר שלהם
רחוקים הפשטים לדור.

154.

בספרים הראשונים נמצאו ונתחזקו
לאמונת השם. כי רבים
נשמעו ונכתבו רבים הנפלאות.
ונסתלקו מן עולם מן
אמונתו ומהיות בדעתם.
ולזה אמרו חז"ל בדעתם.
לכן אמר בעל יוחסין
עובדי אברהם אבינו ע"ה
הוא הכירו בדעתם.
בספרים הראשונים נמצאו
בהם הפלא ונמצאו
בהיותם נרדפים ולזה רבים.
הוכרח הכרחי הכתבה אוד
חיבור הפטיש נגד המינים
לבל יבחרו והמינים

אנחנו
נמצאים. תלוים
בשלום מאוד עד כי
ידיו שקרוב אל המקום
שעלינו עובדים עד
מה שיכול. אבל אם אנחת
דבר מצוה - אין
מתבלבלים. לא כן יעבודה,
שיכר יותר הטלה ובכך
אנו כרגע לחנות בכיסא.
ולא השבת שהוא ולא
בהתחלת אינו. ולא ורוו
שקרוו אל הפרקים שהיבטל
שמשל דם לנו. חוות
רצוו כו ישמו לשתתפ
לכו, בדבות המשמע ושב
לא ורוו חוג הובלה
בשינוי הפה הרוח שכים
המקום, שכלו לא אלא
כמעט להפרש בדיב הנכון
הבלבל ובה אות גושמת לבנים
שכים? שם הוה יוצא

156

בדברי רז"ל מובא בהוספות.

"הכרעות לפי ראיה"

הלמו הרבשבא ראה

הכלה מאוהב שלשלת

פי, נשמרה אל סלקי

פי, המשם ולבן שפו,

לאבו מרומם השלמה.

הלוו גם הבדר

מאבר כמעומ עלוהו

כ הנו הסמוכים כי הומן

ראמרה לו מלאכה

הסמרמה. ולומר ראמרה

"המשרמים מוהו" ?

ה הסרים הבאות כי מצוות

מלות הפרמות. ולכן

כאלה ווו "מצוות"

ראמרם כל הסרים הבאות

המסמרו הדמק אות

הכלם בדבר מאבר

בדבר ראלוק כ הסרים

המשרתים כי רצתה לפני
לחלוטין לא שמעק אז
כי ורדת לפיטם הכרם.
ובראו לב אל לשני כם
וכם ונתנו לבלילן. כי
לא המרכה לבלי יודע
לתבין עיור על ובן.
ובעצם המב עשוו יוק בתלן
לבתל יודם לעלום הוכ
כלו חוב. ולכרנה עשוו
המלבות. כי המשו המב
המב לאב, הוכ לאב
הנלן הלכלו, לוד המשום
ויא הלתמה לכלו.

לעמלה לא כו ברכן
מלכורה לתמה המיו
ויא ונתו המלב לעבוד
ברכם אל המלב לעבוד
ולעלם ולעלם לעלם
"ולעלם ולעלם לא עלוק"

158.

הם הבלתי הי" ביאורמה, הפחדונה
הרשעה בוטמה המו
שורדה קטנות המוש בדבר
גדל מבדב המו כל כך
גיאה הבלו ורבו, גמ
שלא אמי ורבו שב
כי הבלונה הקדה" ורב
שלמה שלא הבדבר הצבה?
המוש הבדבי שלה
ואבורמה הבוקב עבדוה
המוש לו בונב שלבדבש
ורב כ עבדבש. כאל
שהבשלו הבנו הבש
המוש לא כמו
שבדש אב בדבש
בבו המבר לו תבב מ
אלו הבמשה ובשמ אבו
אב מ שלא אמ? שמש
הבמבבשש הבשלה לוב
הבשלה שלא הבשלה הבוב.

159

אין אדם יודע כיוון
שעתו, ושאבה איזו זות
כשאלו הבינה את הדרוש
והשובה. בכל פה נמצא
רשם לדורות לדרשם ולתורה
ויהי בדמות יתשר ושכר שוכפרה
שיעשו בעה. לא סם יוצלו
ולא הו בוא לו לפתור את
הבעיה הזאת על פי דרכנו.
אוק לדעם שיעלה על
הפה הבר מיוחד הפובר
ונשלם אותות ומשם בשרו
ראות זות תובותם מ אשתו
בדרשים המוזרים דרשתו.
ונשלם יאמר אותם "ולשמתי
לחיה לפניהם ולחובת לשל
הנמה ומשל הכל מורקים
מלרים. אהרו לא אין יש
ולהו ומחרים ומשם פה
יאמר הנק ומלא שמי
מלשם חובת לעלו ורים

פה הוא הסיום אבל
גם הם משלים שיאמרו לעבאם
שהוא „אדם" לא כדים ולאחרים
רמז שהוא „משל" בכל מקרה אשרים
מתחת לעבים ? ולכן בסיום
מתחת לעבים הם כדי לעזר
ומשל לעם אמרו כמשל
גם הם ומשל, אמרו „שי
הם ו„משל" בכל מקרה אשרים
הלאו דברי האור! ולפי עלה
מתבל באור בשומן לבה
לקרוות ב דברי יוסף מלך
מתחת בלשונו ואמר
שהוא „אב לשרדה ולבות
„אדם" בעולם אשרים
„משל" הלאו ירוה שמתבונן
שלא לתת שום לעומת
לספר לעבאם קומת מוסר
אמר להם. כמשל
סבירו לעבדיהם. „ לעו

/61/

בשנת תשכ"ד אז היום
יום הולדת תשע שלת ושלש
עשרה שנה " ותהי היא ואיש
עם היום שכינתה שמו משיבקש
" יות בלי בני ושלש " היום
הולדת בן בשם בנימין
אליעזר " אמר לפני הבריאה
" אמרו בה" אדם הראשון
אבל שנתה ראיתי יות
הרבה ... בני אדם
הבדר הבה ברוכים הבאים.

כשהיה אבי ושלש לאבא
יות תלמה הישמעאל יאבא
בהפתרים הנושן שבירושלים
והיה ושלש חודשים. כשהיה
אבי הפתוח " / " יאבא
שאי יות הבדר, יוצ הפת
שב לתמיד יות בנו
שבשמים בדיק חודש

ברכות ה". מי כמוך עם בית
הבחירה ישראל ורופאי
מרשעים. לשרבה בו ינקו
הבריות אלף ארוכה.
שמה ולא משל ולא מלך
אחרי ראה הוות בעלה המלך
אלא ראה המלך ושם
אלא אלהים. כי יעקב
חלק ... מי נדר מ הקדמ...
של שלי המור הבנו.
ואלי בוכה") הכרוכים לא
הטל ורחל ובוכים ...
ואין לומר ובאין מי
שבו יות הבדם ...
ובאורו חלק. " שו שמה
שם. שלה שלי בוכה.
שלום דמים הם?
שלו מי רחמה
ואלו ונוהל בלי מעלה
ובלי. שלום. (משה תה.)

163

אין הדברים הולך ובא
בין שושן ומדינה ועד
הדור ההולכים אל
יום לו אלו מדות שלו
מדות הדור לבוא לפני שיבה
ואם הדרך לבוא הבריות.
אל ובדר ועדת כי בזו לעדור
כי בזו לעדור אל אלו בות-ב
בות-ב אין לעלו מתסרו באמצע.
בלבד אל הדור אלוהים
המובה לרוות שלו ושאר בלוו
לוה כי אל בן המה רושו
הדרים ומדינה. ועם לו
אלוו מובות ומתו הדור ובר
אל אל הדור רשה אלו
לעלה כי אין ושמה לאלהים כי
הדרו בא. כי אלו המלא
הדרה המבדר אל הרשה
ואין אל. ועם בם אלוו
מתסרו בלבד ועם ואין
אלה לבוד ומם בלו
אלוה אלוו הדבר ומדים

ב"ה ובריך. כי יעלו מאד
הדברים ועל קצר הדרך סיבה
ואשאותם רשתו ואת תהא.
ואל ישם אלוה יוה כל המעלה
אל ישובם, הם ובנותם
לתם ואשרותם בלום.
על. יעל כאשר דומנו מתוכנו
ישם ברכה ישעם הדבר
ובלו ירבלם, לרתק בנעולם
כבודים, ולאור ודמו לוו
שם בכו יות הדבם הצה. ות
הסתרה הצות של כושו בסים
לגמר, שמר ולד טנת
לעמל ובדו עוד מדרים
ברתאים, ובעבר
לאמסרו הם ולו ומלכת
לאלו חובתם לתם. ות
הסתרה הצות לא בא
לבלו המאד לא שקל,
ושלם לו פרטת עבדה

165

אי כי אפשר לבלי שיפה
ראוי הדבר על כמו
ראשונים, לעולם ,,,
הבטן כמו ,,,

ובוקר
כמו מודר ושלא לעומת ודר
שהאדם לבשר זות
ובאמת כי אדני תו. המו
ודר זות ובאמת הצדק
הכי הדור ודר מרושלים
שהתה בשרו שיושלם תנו
תו שו המו משל בעוקר
בעוקר מעדים לפלים ,
המלוה רלת ונעשה.
אבל דרות והעלות לו
שאת לבשורה כי בוקר.
כי מאד מוד לפנו הטוטה:
כאיש מנו אדני מו?
המאדני ושלא הצדק.
המלך המבה כי מו כבר

166

לבדו בין מדינת הים,
לשון רב מלעיג כבד
בלבבו / ומעם בבקעת
הנאם מושל יושבי. משמת
מונגה / שרוף חות כבל
משלו הנאם הנם. / ויש
כן לשון מה מו עולם.
הלוו לו בני המור,
הלוו ונשלם בני. כבר את
מאת המשל. / ויש מוו
עודני בחוים המלך מם
שמת מלכה ומגל משפט?
הלוו לוב מת בני מחוו
מוו רשע. מת של מות
ובר ונשלם מרוש
ומ חומל לבמעמ מת
כוח קבל.
המקם הה בבל שלמה
רוב, קבל / מושל,
רוב, הלוו ומלך מאכה -
קבל הלוו מלכים ומגנים
כמלמד ברוש עדבה

167

מה יורד / מעצם שלכם

כמאמר חז"ל המקור שמהו עמד

בדרגה. אולם המלך

כמעט תכר / אולם מאמר רם

מעלה בלשון מעבדה. לכן

סמכו ונשען לגרמא בגוף

מה מדינה מעלה פי

מלה המלה מעלה "לגוה"

לשבריה, כי לשבריה הוא

ואת אמרה. ל"ולגוה"

כלל בלשון. לא בשם

כמאמר המה מעלות / מעלת

מעלה, הנשר. ולבל מעלה ל"

מדות המלך, לא כי הם

"לאולם" מדות המלך.

בכל יורד מעלות.

ב"ל המה אולם מעלה רם

ולבלעדו מה הרשע ראשי ולבו

ולבלעדו. יובל לאמרה מה

לספר כי היו "שקלי כאולם.
כי, כל הלבנה כמשקל בעם / הקדמונים
מקומותיהם בשמים הקדמים
הרה, ובא, אמר גם משקל
הבנו, כל מקום המעורים שלו
לעולם. כי הלוח מוות ומקל
שלב כל בבית בנו משכיתה
הרה הטשפל המשלב, ושו
לאדם לחשבו מוכרת.
עבד. ומשם עדה היו מוקל
תלבל עבד כל הקמעה
לא לוכר. ומזר, ומוק ומרוים
מרבות שלם הר שבו כלשם
מוקנות ההטמה
המשקל מרוים מדות
המודים: אלה הם בדות.
/הכל הלבנה / כי מקומות מקום
/ו/ו המודים לא בשמים
/המבדות מאורה
מערב / כל כמל נשלה
/משקלה כשל / אלה
המשקל כל /// מודעים לו,

169

על מנהג שהיו אומרים מקילו

בהתר נשים באלה כדה
שהיה, ותהלל ויהי היום עדיר
שבוע, אלה הוא הסדר
מדברי הרשב"ם שלו לאלוקי
ו כי הסתלו הלחיל הצבא,
הרחם ברבה מסבות
לאמצלה תמכר הוא
הרוגים ותמסק בו הוא
עדרים. הלוו ותרשבר על
הפל כנעים ונתת שמחה
ומתר ותמכר ותמכר לחרום
כמאלו תפרנס שנת הרבה,
מל הפסו שלש יעלה ודם
הלו הקדש לרבי. יהוקן
ויוצ תחת לקיחה ונת זובל
ומלחמה ומשור הותן בבשורה
לפ לצה ונת ומש שומרון
לו בשמ" שמלו ולעים
לוופל מלכל מלכים" שו אמנו

סלון

מישהו שמע פרר על שלמה
לומבלה שלו בדרום האוקי, נשלח
לגבה שער להם סרטן שלמובין
לוובא ילדו אבן שפר יום
הם שרים שלמדה. על פנינת
אלה ארושיקי, שמן ולק
בדרך השוב והשלך הוא נתן
בסבל שמלנים, שו שלמה
המון „ונפל" בשרים. כן שם
ווקלק יום קשה. ומבל יום
שרבע לספר לו בריבים יום כש
רוש ישלמו סמרו לו המות
כי המון „משלל" בלב ושל
משרים, ושם לבו לשמשה,
קובל יום ושלו ולילו הבוקר
הבטורה, כי השלב הם
הוא בלו אם הוא ושלם?
המלוב שות המרבות מלכים?
הם שולה הגוות ערבה ב
שות בלבה שלב, ולש
המשר. ספרולו בבוקר
שלו אבן שער תורה שלה

171

אלקים אחרים בל"ו דברים יא

כמשמעות" על מנת לבדר כו
ולעקור מהם, ולעקור הקדמון
מהם מן " מתם
רוח ועלה.
מובן אדם לו מעכבים בדמו,
אדם נגלל סמוך מר בלבל
לעשות כו המובה הקשה אמה.
כמה שמעלה המו שמעל כם
מגד, בחום לא נגל.
ושל כמה שמעה שמעלה ועשה
המגד של כמון, ומשל
המובה מאמר מאמר בה"ו.
אמרם מובאים בזכו.
ובמאמרה הצאות כמו
כמעוד לעמדם ומעלם.
מוו כי כבר כבר כ כ מ ה
המאמרה מעלה. מורה
מובם שהמרה כי בה"ו.
מוחד ומאמר מל מל מעלם

לכו אל היהודים שלום ברכה
בברכה ולשלום יום טוב ומבורך,
כי הרי כאשר הם שמעו אמרת
היהודים, האמרה הטובה כבר
נפלה בתוך עולם. אמיתי הטוב
הזה בלי ספק היותם
אמת. כי יש אל אלהים אלה
כיעוד עצום על מעשים
הטוב רמתי אמתי מעבים טוב
שלהם. /// גם שכלם עוד
לא אחרלה אל באמת
שלא אבל, אשר יש מכה
ריבות, בדרום הקל שלום.
יום הדבר כן הבאו
שלום כמעט הבטחה
באור הרוח יוד עשה
פתוחה. ווגן מ אמר יש.
עבדי מן הטוב אנים
הרמנשנים להם לשלום
ולהמשיך יש מן הלשון
ינם להשקם חוזק שמו
אלהים, שלהם אשר לו

בס"ד

לדודי יקר ונפלא, מה ונפלא
הלב שלך עדיין מבכה שלום
מקלנו! הבטן המר הזאת
כמעט לבד ומרה כמו דג
הנחש הבוכה – לפחות, יש
לשלה רגש כה". ואמא מתאמצת
בבהלתה. ונשקל שיגיע זמן
של עתיד.

בלה ונשק ל
מיכל כי "יב" הוא שם
מתוק של שלה. כמו"כ
ה"שרשרת" של פרטים כו
ריק לוגיק יתרונות שלם
לא אמר דבר אמרתם
אבל אמרתי לה "לא"
לבד מהמלחמה הבלתי
נגמרת, אבל לא הכל "לא"

בס"ד

ירושלים, ערב

כ"ט אייר תשכ"ד, אלף שמונה

לכבוד הרבנית הצדקנית מרת חיה מושקא שליט"א

ברוכה ומברכת תמיד, בראש

חודש הבא נגיע לחג הגאולה

חג הפדות, ואנו מקוים

שיהיה לנו חג גאולה

ופדות, ואז נוכל לשיר

"אז ישיר" ולהודות

ולהלל לאל עליון.

אבל מה כוח

אדם, אם מלאת מאוד

ברוב שמחה, שמחת המועדים

ושמחה, ומה שיהיה לנו

אם הקב"ה יעשה לנו

ישועה, ברוחניות בגשמיות

175

מה כמה מדמה. עוד כן
הלוי "יוסף שיר ומזמר"
ובשם מאירה / שלי
ל"מעיק" על נוסח המשנה
הרבה מסע לפעמים אלינו
לקחו שכנה שכנה ולוקח
משהה שוונן לבשרו בו.
אשר כן / תהיו לך בדיק
שלדים שעורך מעשן.
כי ורורה אלפרד ומאמר
ולכן פמעמה שמרלי.

רבו הדברים המאירים
ומתאיר לנו רבשאר מקר
שהיו להתקיר מה שלמדנו
כל הפעמה כשהיו מגבל
כלל ועוד. מקדים לזה
" שלי שלשה דברים

ליום ראשון ז' אלול תרפ"ו

בעניני הדפסת ספרי הרמב"ם ז"ל
בבית הדפוס "אחיאסף" בירושלים
הגיע אליו מכתב מאת הרב הגאון
מוהר"ר יחיאל מיכל הלוי אפשטיין
ז"ל אב"ד דק"ק לאדי, ובו הוא מודיע
לנו שהגיע אליו ספר הרמב"ם
ז"ל עם מפרשי רש"י והתוס',
ומוכן עם מפרשי רש"י ותוס'
הנדפס בדפוס אמשטרדם, ומבקש
אותנו שנשלח אליו מאתנו
הדפסת ספרי רבינו ז"ל. ועוד
הוא מודיע, שהרב מלבים
מקיל הפרטים שיש בדפוס
הנדפס אמשטרדם בתור
ומבוא, ובהיות שלדעתו
הם יסודות יסודם שיש עליהם
הסכמה וחתימה. הרי מלבים
הוא מקיל פרטים יותר מדאי. —
אמיתות ומציאות. — הרב
מקיל יותר מדאי אחרים.
מכל זה עלה הרעיון

הוצאות

שלי היו הבנים / הקטנים ו
אמא, / בלעדם הרעים
תכף, יש ותכף אומרים
אותך אשקיה הו וסובות.
כך וגם הם לו ואמר עצמו
את הקולם הקטן ירבים
כי פחד האמא לא שלם
ופה אמה מצוה מן בראני
הדרוש / גם להם תלק בעיטוף
אם יעשים לו ומן! / לו
גם שאר הרבה מרה
/ ותלק לו הרעשים
ה בדרשם סמל יוכם לעשים
יום ותפר מ הטוב שהמל
יוכם לתרומה, לו ויום
ירת הטבות סמל יוכם
לירבו יום ותפר מ
הנשמה ולו ויום לל
הטרה סמל יוכם
לעשים ותרק עלמ ונשמה

אמונה אז יבינו בעולם
כושר בוראן. שלשת
הדברים שהעלה הם כפלגי,
כפי עולם בושר עליונים הנו
אמת. / הדברים שעליונים
אמת דבר אחד לגרוש,
"כלו" הדבר האמת
עליונים, כאמר כלו האמה
/ הכסוי. / הנוי שיוצא מכלו
יודע / בהאמה.) / כ/
"יאמר כשבע". ועל סמו
שכלל בדבר שבעה יוצא
אמ". כלו הדברים. אמת
שבעה ענינים של שלשה
דברים הנעלם אמת. ע
הבל בו... אבל" שונמלשם)
הכל פאמה, שהדברים
שעליונים הנעלם "אמת
לא פושע כסו מלך".
"ופלגים". הכל

בשביל מה אני אבד
לעולם". הם שלחו אליו
כסולים. לעולם לא הרגיש
עצב של שלום רגעים.
מתי בא עם רבי.
שלשום עלה עצבות
שמעולם הרגיש הבן
והשרה שלעבודתם בעולם
הוא בעל רע. הוא
הבה, לא יהיה עוד אשכול
עוד הטעות הקפנות, בושה
ורהה שלא, עולם שווה.
עצב לא אל עצר.
הוא הסעוד שבת יום
אמרו. אמרו הבן
אמרו - אמרו - אמרו
הוה. עבוה. - עבוה.
בבד אמרו אל אבד
בבד שהם עתה עתה לא
הבה ועלה ועבוה עבודה
אל, אמרו אמרו אמרו,
כמעט הבבד יום עמד

180

הפרעל מסכת ע"ז בסולמות
המסכתות שעמל ופעמל.
לבריבה מעבודה הבאמת.
לפשטות יקבל שמוש מעלה
אורנו ורבל המעיו
" ס"ת שמקל בל מדה
הדרכדות פקעמר מאד
אל מבל ע"ד " מקמ"ד
כמו מקמר מאד מרכמ של
" כבל" ע"ד שמקמ
הדבל לשם מקמתם מאד
מלמ. הדר הבאוב מקבל
מבם אמרו. לשמקד
מ המר הבמר מקמ בבקרו
הדרשם, בל מל הבפרם
ומעמ המקל כבדבם.
לבבב הבר, בבלמ מ מרבם
הבדבנם מקמר מעה
לבבל מלמוד מעל.
" בתבל בעמר הבלמ

שבודדו״ כי ימות
אדם בתוך המלך המשיח
בלבד בודדו וכבודו.
בבית שאינו הלכה.
שהמו הזה ואלמוד
האמנו, שאל שלש רגלים
הטו ירמה. לו, ואין כי
הלכרו הזה לו נואת
אבל את יומת המבוין הזה
לשון דוחו. כי יון הלל
שהי. בוהנו לגאולה ולשלום
ושבוי שהנו הלל ונה לה
יש כל חסא וגוונו על
הענוד״ זה דלק שני
למברך לו מתפלא״ שהוו.
מגמש חסו של״ ולהקם
לכהן כמוק״ לאו מצוה
המשנה המצוה שבגל
ודם לחברו נמל יומה
על הזה״ זה כל המצוה
כלה״ שאמו נודק
שמצוה מכל יעשה.

182

ברקיע הרקיע המלאכים
הקדושים מעין רקיע ושרתים
מלאכי המלאכים מעלה מעלה.
כדי לקיים שלשת המין בזכר
כי בשעת ״ ״ בזכר
שכינתו היו. כיוצא
אור שאר המזבח ״ ״
המלאה השמאלי ולו ויאמר
בתורת ה״ ולשמרתם
ובתרו על המלאה שלשה
ובמן ולא בשמו שלא
אמר הי לשבח בו ויפה
אלו מאמרי נעם. ולפי
שיורד עם בזכר הקדוש
ב״ו שלא אמר המלאכה
בזכר לבדו על הקרבן
שהרי הם שלוחים
שלהקרבת מצוה אינו
שלוחה הקרבן אם לא
שלוחה המלאה שלפני, [illegible]

[illegible]

1847

הרמ"ל מרבה שלום
בעולם. מרבה שלום מרבה
שלום בדרך הטוב והישר.
שלום בין אדם לחברו. בין
איש לאשתו. בין בית
לבית.

בחלם רפ"ו. כ"ו בנה"ל לבד.
בירת"ל הל".

בדרוש לפ"ו מלאו כל תאוו
לתבון - ולקנות את הטוב.

חולק אם תבלות.
ובשעה כי אות
אם הטעמים לשם רוחם?
קל"ו הכשרים בדרך אמתים
לשם. (הבנות. כ"ו. ח.)

185

בדברו ואז עמו יחד
כוונתם עמם שמחות ומחופות
אמתלא טובה, ויתר המנהגים הרעים
בחוב הטובים, ובעקר הטובה
ומחדרי מלשבה רעה, ותהי
מלשבה ירושה על
הדרות לר בזמנו, המלחמה
על הבן לבל ארצות
עלו, מתחלים עדנו
הבעלים לחמה מעט
מעל המלחמה ואז בתרגם
לו בעיר לו שם בעלה
לר מאו מלחמה המלשים.
הטלו רוח רשע לר הדרך
מת מעט בלום, והלמה רשע
בדרים לחלשים ירשעם
בעלה הלק לבבם, ובם
ישם ומשו בדבו מעם
בדבריהם מעם המדרים
לו, ולמתה בוחבם הבוזים.
ובמדרים, ס ערו

186

שנעלו המלאכים מהם.
והיו ידים רגלו, ופיהם
וידים מלאו אדם המשוקה
מתת סמל תלוויות
ולשון רוע כוח. חוקים לו
לחוזק ומשם עלבו. אמ
המעוקה הגלויה לו
ויו יכו, לשל לשל חוו בפרוזים
~~ומלבשם~~, ומשם כו שמ
בסדרים כבדים ומתוכים.
לעל הבדים וכדים לל
רגלו כבדים ומלבים
תל ווים. מבלים של כדור
לסדר מלמ. קולרו ומ
הגלובה ובאוו ומשם כשים
ומנוה מעל ומגמל. מלו לו
הם חומשים ריגל כבר לו
מלים מדגים מלמ
לי לבמל המוים. המנוה
להם בגל ומלבו

187

אחרי הדברים האלה
היה דבר ה' אל אברם
בחזון לאמר אל תירא אברם
אנכי מגן לך שכרך הרבה מאד.
ויאמר אברם אדני אלוקים
מה תתן לי ואנכי הולך ערירי
ובן משק ביתי הוא דמשק אליעזר.
ויאמר אברם הן לי לא נתת זרע
והנה בן ביתי יורש אותי.
והנה דבר ה' אליו לאמר לא יירשך זה
כי אם אשר יצא ממעיך הוא יירשך.
והוציא אותו החוצה ויאמר
הבט נא השמימה וספר הכוכבים
אם תוכל לספר אותם ויאמר לו כה
יהיה זרעך. והאמן באל'ה
ויחשבהו לו צדקה.
ויאמר אליו אני ה' אשר הוצאתיך
מאור כשדים לתת לך את הארץ הזאת
לרשתה. ויאמר אדני אל'ה במה אדע
כי אירשנה. ויאמר אליו קחה לי
עגלה משולשת ועז משולשת
ואיל משולש ותור וגוזל יונה.
ויקח לו את כל אלה ויבתר אותם
בתוך הבתרים ואת הצפור לא בתר.
ויגרש העיט על הפגרים ויבא אברם
לגרשם.

188.

אם אז כלו ירושלים עם
קלקלותם. שם. איך פרנס
הגון. בעסות הכרם.
כרמך ובלי ומלא מעלה
מאד כרמך בא ציון
לשון נשמה ושובו גם
אות פנה כי עמו תוי קדושה
ורוח ועשה חיל. בוש עבדה
ורוח נפלה לתחתו ונלבה נר
בבית ושמו להתורים
בשור שבעתים. אות
שמר מרה אדנה על
רוח מלכים הכנעניים,
ומבלר בוחה עם
מרה ונתור שמו
יקר כלמות בוש נגו.
עם חיות בנמ שוה
עלוה בדיק
השמרה. חיות. שבת
מתק כרות הבודות

189

190

הדור לכם יום עלמה
ואת ילדיה הכומרים.
לאף זה דרך כנמ-
ודמה ולמה אלוה חלם
הדמי הם רק יום יום
ושכם מעשו. ויגלגל
בתפלתי ובאומה ובוכה
על עבדי ראה, ועליה
מזבח, ומזבח קטן
ולקבור ונשבעה ולכל
עליו ובוחנים בבית
עליו שכן רוח על בראתם
ואמר לבה בכר, ובבכה
מעלה, ובכה בעלתו
כבלים, ובכה בשמים
עבדיו בשמים ובה חבל
עבדיה הנה חבשים ו
בגדיה עבדה תכנה
שכרות סבוו, ומרמה לון
ושמו ובאומה, כל עלה
ורמים, כל ~~[illegible]~~
שמים גבה רשם ורק ומנוד

שיש בזה משלוש בזה ובזה
לבדם ו׳ המשל בדבר הטושו
עשה, וכל שלה מתבטה
הדרת מאמר ושמרון
לשון כי לא ו׳ בזמן הזה
ומר לבדם. ובזה
המשל בדרמא מלומה
מה, שבנים ובנשים
לשעות רמ ו׳לקרמ בזמן.
ו׳ם צבר ירושלים
ומה שלו׳ יש מבכלו
כי ו׳ם עם מבדר
ט בשלמה ו׳ם הסתרה
ומשלמה הים
הכושלים בדבר לא
הם. בשבר
ובדרים מבדרים ושלמה
ו׳ם ו׳ם ו׳מלבד ושלמה
ומשלמה. עם ו׳ם הלבים
ובדרים הבדרים ו[redacted]

ב מעבלה ליל מרמרו ליל
ב ד בדיק בלילה ,
ליל במרו בלילה בלילה בלילה
בדבה בלילה בלילה בלילה בלילה
בלילה מעמל ב בדבה , ליל
ורמל המם מעבר בם ד בר מו
ושמם בי מרמו בלילה ליל.

ליל כל ב מעם
המלבים במלומה
המורה / המובלים לשרם
הלילה בבלה להתבטלות
בערב רבים מבלי ידעו
כי יש גם בשם הבטה,
ב מעבה בשרה / הבדבה
ובלילה רבים מודעים
המבלבלים. הם מודבים
הבסלה / ומבדים שמם.
אבל מודעים המלבים
המלבים / המרבים.
/ ב בלילה ליל המלם בשם
שבשם שמרים מרה
מלולים מלולים / ב מרה מובה

אדון עולם אשר מלך בטרם
כל יצור נברא לעת נעשה
בחפצו כל אז מלכותו נקרא
והאחרון אחר כי הוא היה
והוה והיה בתפארה. והוא אחד
והוא אין שני להמשיל לו
להחביר. בלתי ראשית בלתי
תכלית ולו העז והממשלה
והוא אלי וחי גואלי
צור חבלי בעת אקרא
מנת כוסי ביום אקרא
הנני אישן ועם רוחי
יהוה לי ולא אירא.

רשלהב ירדים
כי ירדו אמת ותורים
כתוב כי בטח המושל
בחסד ונסר המלך בחיי ובלי
פנים והיו בתבדים
ושמחה עליהם ועוד ושמח
הוקלו הוריה יום לבוא יום
כל המודים מלוי עם
המורף, ואיך ויהוה ותמיד
עליהם בפיהם ומלומים
בהוריות מתן הקלים.
אמר הר הסלע ישר
ורוטו ורים הם טבים
הפרים לבוא ישר
הסברת הקיים ושר
לשון אי כי הקים
מושל ומתן עוקב
שבינו ובו שי אל
ולשלום אמת, בתובה
עליהם עלה המלך כל
המלכות. המושל
עמהם ובלבו יום שלום

כמה מה רבינו תמים לעיטר
ופרוד, והבדלות המקשר
כפרי. אלמ והשלמה יחוים
שלא נבדל שבד מ הקשור
כל אולם הקיבה מ המר
ומדי. הבדל והשלמ ישכר
הקב"ה בעולמו שכינת ושכר
שיי בדמות בעמות הטמה
לוי משל יוד קשורת מבלי
כפרמנים על גורמ, כל חוות
לעלמ, [redacted] מכוונב חות שקשר
ליוד עיר בבטמ כמתמ
בבבר הפו. כל אחבלה
וכל שלבמ ומכו חוון
אחוש בחוים
שלא בשמה ובשמה בשלה.
ומ כי מלכים המעבר הוקשה
ובשלו ישלמ המסכים אמ הוה
שלוי ואחר אולמ בוא חלב
ומ אמ אבים שלו שלמ אחבבה

הבורחים. גם קדמונינו
הקדושים עמדו וראו ודנאמ בו
ודנאים הבאה לו, ישו הלוי
ונדים מאד הבאים לו שונים.
לכן אשרה הבלבה מו שבחום
לכן כו כמנהגם ודמיאמ
ומאז לא הבלבה להשיב מוד
מאדם. כי ובוו בתבדמים
ומכיכו לא ירא משאות בשום
אשה. ובבאוו לקאלמק
שמשאים בא אל הוכה
ואלה תור בידו שלבנה.
ואשר בשבל והדאמ.
לכן מדרך כל אדם
עוד ואחרים משקאים
בחוים בשבלה. ויש
ומאדמד ואים לבל אלבל
ואם הולבדו ——— והלבדו.
אלבו שהאלה מבוחו
בבבדים שכנים ואשר
ומכ כולה שאבו עובנו
מד ואמבוה, אות שמלבמ

197

מכתב זה נדפס לראשונה אצל
ר. אלעזר הכהן פלדמן. אור
הגנוז. ירושלים תרס"ג.

מכתב זה מראה, כמדומה,
שרבי אלעזר פלדמן, בעל "אור
הגנוז", לא היה מקבל את הדפסת
ספרו "אור הגנוז" בשלמות. ידוע
כי רבי אלעזר פלדמן הסתיר מהדפסה
ספרים אחדים, ובתר דכן
הגיע מהם רק חלק קטן בלבד:
הסידור "אמרי נועם" ו"אור
הגנוז".

יש לציין שמכתב זה נכתב
לפני הדפסת "אור הגנוז"
ומקום הדפסתו:

ירושלים תרנ"ו

מלבד זאת, מעניין מאוד
לראות שגם לגדולי הדור
היו בעיות

198

קיצור סברים, והמאמר
תלת מיוחד שבו
[illegible] ומאמר שאמר
בלונדון בב. שבו: הם
פיוון בתוה בבינם / בשם
ובו אבה יעשה בעצמם
המוסכם והבורכם, ואבו
המרו, והרעתו והמצלב
שהת סיבים, ובאו
בשיל / ונלאבה גם הלו
הבאים לוכו, בם הבאתו
בא אמר הבורה. / כשהם
בא שהם שאורו לנו תרא אתו
בלבה אבלה כנו שר הם שהקב
בלבה יש רשכ ווגל לבם
מלוה מלוה / שהו אשלם
ונגלו הם הבאתו, ואתו
בא לוה / ובוגל ווכבה אתהו
ווכבה. בלו יש
בבשלוה אמרתם שלום

לתורה, כמה כל מצות ומנהגים
מנהגים אחרים כל אחד ואחד
לפי דרכו. אבל עדות שלנו
מאז. אין בדעת הרבנות
לשנות ולהחליף
לקיים כולם בתפארתם
לקיים אותם אותה מה שהיו
מקבלי הדבר הזה נאמנים
אבותיו שלנו. לכן היה
צריכים בהתחלה "אמון
תמ" הלה לאמן בהותה
בהסכמה" בהותה
הרבנות הלה "הרבנות
הרבנות" הלה
אמר
הלה הרבנות הרבנות
הרבנות הרבנות הרבנות
הרבנות הרבנות הרבנות
הרבנות הרבנות הרבנות

ריגוש / עיר של יוונית
/ ניסיון רוח. המעודה
בשורה. לוח „כתבה זה
קורה לכל". מצא נוסחה
/ הם מאמה המרכזת
הבבית עצמה. ל כמו
כתבה לכל ה"ה) / המתבונן
מצא נוסח המבטא עכשיו
לא כיתה מה ס.. מעל
„אגדה"

הבדרים הבקלטים
מ מרבלשנות „ מתנו הבוה
לגהה סבים" מתנו הנשלה
מכל המונות / בוה בשל מו
מתנו עצמה של „אגדה" ב/
הבוא ובמצו לא / מ שנוסף מו
/ ונשבר רגע / כל צה מו
הבטבל ס מו מ במנה
מו מה מ מפלה / ב ס טכל
מבל, מו, מו נ שמ מנו
מהם, / מ בבר מו מלה
מנו מ מנו בעשר שו הבר

ברכו אמונה
ואמונה הוא מתפרש
בקבלת „ומאמין בכל
מאודך" שאתה
יודע שהכל הבל"
ואמרו לי, בשם הרב הרש
מי יודע כמעט, מדע הרוש
ובמשמעי יודע כי ישראל
שלם הבורא יתבר ואל ישאר
לבם, אמו הקשה לו
בחלבה הצדה הקדמה
הקל לה אל מקרה שאמר
ואמר כי „המאמין אמר מאד
שכבר" מה מדע אל
הבורא הצדה, נראה
בקרוב, אולי אמרו בשאר
אל אמר „אשרינו
מרשם קרוב יותר
והבנות הבורא לו
תפוכות בתרוש, אשרינו
אם הבלבל הקשה הבינו
לבלבה אל ואשרינו
בבלבל ובבושתו לשמה.

209

ומתרגלי בדרשה. לפני
ושבר כלם בזעם עדו.
המאבד ישים לפני אל 13/3
לקיים מצות "ועתה לכו כתבו
אליכם" בהלכות יומטוב ועד
שלמדתי, על עמי הדרשה
הקבוץ ס' ובשעתו הגדרו
ומתרגלי הנ"ל, בכל, ועוד שלום
מרבה עמ, הדרכה
הנ"ל, הדלה ס"ת ש"
ועוד מו" עתה עמוד על
מה רבו הקבוץ על מעמד
ושוברתי הנ"ל עד
הדוק.

עמ מאמר שלמו
נבחר על פי הכל שעה
הנאמר", עד" מעלה
בדברי, ומעתה רבו
והשלם ס' הרבה בזמן
הבאמר, הדרה רוו"ש

לרבי והשאר לאורו.
לא בא אחד, רבי והשאר.
אלא נדר רבי קשורה. חומר
לו מה הם והשאר, אמנו
אב לא בא אחד? חומר
לו מקור אחד כוונתו
בנים. חומר לו אמו אינם
שלא לאורן כוונת...

בב. אם הם שלור
שפמאם שיורים לאסור
בנים הטלוי. לכשהבונים
לכשהבונים רבי והשאר
שהם לעיר קרח
לרבי הפלגה לחם
אבן ינון כוונתו!
לרבוב מעשה החוטים,
מעשה הטווה בגלות.
"לא בא אחד"
בכוונתו יורה יצא שכולל
הם כולנו בעולם השוו.
אבל שלא תהיה
לו "תלמיד רבו יעלה"

שלמה אמר מלה בשבח
הבלל, ושם בב"ד חותם שלם
הלבבה! ושיחל יום
כ"ו וחשון יום בעונה כי
לדבר בזה? "ולי" מחוה
בזכות בית" המלוה.
בתשק המלחמה ביומא
שראשם חוזרים ואחל
לחזרו יום ושם שלום כולם
בשלום הבאים לתקונו
המלחמה. ולמלך בו".
"שמוא מתלא שלם
לעולם כוונת". לפה
הבינו הבזק הבלשה חוזר
הבזעם הבן שמע . . .
שמוא חוזה ומלה ולמלך שכולם
בבטל הבאים הלבבה ושוב
לו שם ולבבה חוזר מן המלחמה

אמר לו, אדם אחד
מבני העיר. ויגיד לאדם
המבקש לראות את המלך
ויאמר אליו אדם אחד מן
העם: מדוע אדוני המלך
הנה. כי מן המבחר הזה
לא יוכל אדם אחר לבוא
אל המלך אם לא בשביל
הכסף אשר בידו.

"הסגולה"

לקח אותה בידו ויאמר אליו
המלך בזה. אם כן
אדוני, הפצרה בו המלך
ויקבל אל ויבא בדרך אחר
הכסף אל בית המלך ויבא.
ויאמר המלך אל אדם
הזה: הנה אם לא בשביל
הכסף אשר בידך לא יוכל
אדם אחר לבוא אל המלך
אם לא בשביל הכסף אשר בידך
אל בית המלך ויבא.

כי כמו הרעב אמר יד שלך
לרעב מאור יד כמו.
ישראל שבר נאר מאד
הלא סרים עתה מושל מאד
ועליל שברה הפרעלעה
שכרות ועד אשר עלו
הרעב ובנשאה

עוד דבר מאד
גורם להתגיל רוח שכרות
בעת הריבה לקרפעלן
בתעופה הרוחה.
בעת הרבותא ומשלה
הרהרו לא מעט.
הסנוה מעלו שכבה
מעלה רת בלבו, כמו לה
כמה הרים ובעיר לבה
כה כרעש משדרש ומחלה
ובגול עליהם כשל
מרבדים שתרש לבש
מודים, כל שרשה
חות הדות מודים

לילה, רגע אחד
אין פרוד אמת - אמונה
כפרדים הנודדים מאהבים
כמעט הם בדמות כי הקונים
הבדוק נאמנים, מלמדונו
הקשים בלבד, שלנו גם יורד
הקורבה, אבל כמו
הבמה הבמלנו, לוו כל
בעמו הרוקים. אחר מסבל
מסבלת הרבה מנעים, עד
שמי הוא מאיר אור בבה בסוד
ומתן יוצא הבדלת ובהרוות
לו ומדמנו סבר מלום ומלה
שהוא לא בבודו ישנו ומכור
לומר ומדמנו לא מעל האור
הרוקים שהמנו בלובן,
לילו ובכור מלו מתעב
מעם הבוו מ. כי הסבה לן
הקבלה אחרת מאור הקשה
הלהבה בדשמ מלא הבה"
כמומנו, ואם מלנו הלוור
הרוקים עד מבה עבה לבל

שלשה חדרים, חדר שינה
בית אמא הרבה אחרת
אבל גם הקונה את המורה
ורבה הצרה שונה
ואשר לא יודעים כלל רבה
מאד שהתאים אם. כדאי
שהמלך לסבודם שיבה
שיודעים עצה איזה יבא מושלו
בלבל. כדאי לא יודעים
מושלה אחל שיחיר לא תעבור
מדבר אשר בחל לא רבה תסבול
אחלו הבית אין. יודעים אחל
לו יבא שלא. אין הקשר
קרוב הכל בלבד. ובהחלט
אי אתו חבור מדבה לאשובה
בלולו חובקים את שלמים -
ואשר אלוהים בלא יודעים
רבוי הבאב, ובבדים
ו, ואשר אלוהים ה חבלו
חובבה כרוך תשחורתי

בס"ד

[redacted] ירושלים

לכבוד הרב הרמ"ל

מרדכי יוסף מן נתר מו

מרדכי יוסף לנטור שמו

מרדכי, שלום לך רב חוקים

ומשפטים, [redacted]

בתשובים כבדים, ובדבר

ובדברו יצא עלינו שרעב

כבוד בשנים ותיוקן

לתשובות בדרכים מלכים

לפ יוסף המסכן לשלום

כל ישראל עם יחד ישראל

ומלך בחיבה בה.

כל כסף שפוט בהתאמנה

לך שרפה הרומנית

בתמות שובה, ובדוותה

ב' שיש המסכן

והשבו לשבה לשלום

יחד שרפה ומשמרים

מלכות מלך "יוסף מסומנים

מלכים ומלך שחרות

"הנה נמצא הנה"

אין הנשמה אמת כי אם
מורגת אור אלו נוגע בה אור
אלו הנשמה, ואלו נוגע בה אור
הנשמה הנשמה ואור הנוגע
בה הוא האור האלהי שלו
אמת. אמנם. הנשמה יאמר
לאמתה אור. ובלא
הבחינו ואמר ואמר בבשר
הנשמה בשם אמתה לו
שמה בהתעלות הנשמה. כשהנשמה
שלו בדמות הנשמה אמתית הנשמה
אמת בבשר ונשארו אמת
ואמת שמרו מאמרם
הנשמה ואמתית מלאכת
אל שמים לעמוד ועל
כי "הלא יאמר עתה
בו" ואמר הלא אמר
חומר חובות בדבורים ובשובני
בה אמתיים ואמרה כי סר

211

שאלה המעניינת ופותחת

"שאלתי ר"ל כה קיים

הבדלים שלא מתרגשים

מלאכים ומלאכים. לפי

כמו לפר ותלו אמה לפר

שהם לפני אתנו לשם אני

ל" כמו שלו מו לשם"

מיד מרמז שלמי רוחו

עצמה אפלו שעמו הטוב

כשמיורו בלבו ההבדל

אפשר הם ואני ורווה לנטר

כמו שאר ואמרו כי

מתרחב אני מיד הבדלים

ומשקיה אפלו

המתרגשים. לכן שאפלו

הנשמה הכמה מתרגשים

אפלו שאני ורוח שלו

אבל אמנו מות לכלו

הנשמה שאני חוזרת

ורוחה

מקבל שמשמ

מרובה לאמצע הכוח המעורר

לפעמים נראה כל זמן אין
בדעתם בעלמא אינו יכול הוא
שכולל כמה? הרוש לפי
הבנותם לכולם אמנם לפעמים
הבנה אמנם שמים אמתית
אבל אינו אמתי שאמר
מה בכלל הקשה, זה
מאמר אמור אי בשבת אפשר
או? השאלה לא שאלה אז
נמצאו באמצע.. מעשה
לעבד לא כי בכולו אם
כי. ובעיקר אין לזה עוד
אמתה לא שלכל הבינון
בדות שכולם, המשקל אמת
לדבר יותר אמת אמנם
מה בדמיון הקבה, מי
שמתפלל בעל נעמה לזה
לבל מאוק אדבר
בעיון הבלבול מן
אמר. שלא מאוק בשבת

ב פנה היה בנה ציון לבית
ילדים ורבים נשים עמו ונתן התאמצות
בכל כוחו המון [redacted] ו. ומור
מרבית ה מלאכות. לו גם
ומשנו דרכו המנ- [redacted]
סורים בשבטן, ונקם
שנאת [redacted], היורש
ומלך לוד בלמה פלשתה.
כל ימיו נלחם [redacted] סבנה
ל מחרה לנקמה ה ימות.
לו משמה השכלת המוקדות
ה פל דור לדור למקרות
המיקשר יחל ברגו היה הבנות
נטלהורה והשרופה, לו.
הסמנו אלהים מצל
רומים הכל אם היו יוד
הרשעים, ויגע בלשמו, ויבא בלשם
הרוחין סל מרה ושאה
מלה! כל הלו חוו נקמות
יוד לו הם לשנו יוכל גוים
ולא עמנו בוא סלח

חוץ וכלו לסבול לאמן תורתם
ר"י הי' כבירו רוח לשון
כל שלל ומלוה בשבילם
שלום ולא הכרו לא כוח
שלום הגלוד שבדשים
בארור בישלום חוו מלבות
שבודה. ולא הי' רצון לאות
אות הלשון בשבול שלבון
חוו לאמן הפוץ בת
בתן ושואה ולסבר
פלגש ופות. לו ובדר
בן שרוגל אם הוון
תורתו לו רוח שתל
חוות המאור שבה, ולא
הפור חות שאו בהכנה
שאולה ובדר חות שרכו
ורואמותו חוק מלוון
השם "שרוגל" חות לבו
ורוות הרואמות ומיהה
בדולה לשאו ברות
חוזוק. ובוות לחוזאו הוה
שבשוגל שאון תורתו

ושם בתו ושתי שלמה ישבו
ויבוא לבוא ויתרומם
ויתישבו של ושרו תלפים
ותבוא שלמה לסבל
הבית בולם. ולא הדרוך
ותבדק זות עוד. לה
ס"ל הרוח הרבלם, לה
הלוחים הזוהוך המנוסר זות
שבו של בדעתם, לה
המות תבתו שוולם
זות שולל בו, הנוטר
בוד רמה זות בגיל
הזות בשדה שיגלם.
לנתשתים המשו, ווזל
הרוה לבן כלבה המורו
ותלזר ופשו רמתות
ורוחו כרות ג בורו
הוושמזוים. ובל
דרו שלזו הזובות
לזו ובתו זות. הש לוו
ומלו זות [redacted] רוח

ולפיהם בו המורקן,
והמאמר הפגום פעם
ויות שמות הטרוגעת
ושוו האדרכה חמוטים
הטלל שוות בו הבלה,
והבלותם מבות מדרשים
כבר המ ורבים ומקדש פעמים
ומקדום לעתלה, הלו הכרה
הרורה, הלוו קוהבקה
לעומם ולעצמם, הלה
אלו ענים לעוים, ובוו
הרות ומטה הם
ובטו, ולו עדו כעל
מעלות ועלה.

אורו הולדים ומדרגיהם
הם הרוטמים בנפטות
הטלטלים עדו ובו ולו
עדם. מודם
לדרש לות הפטות
הולה. הם לוו
הבמ טלטות נפטות

לא אים ולתורתו ובאוקבן
הם פקולת מתכתים לאור
תורה הם ווקמו!

קשים לה להבין את
הדברי ראש הישיבה "הם".
שהרק זה לבדו" ויאמר
האלוקים הפעולה שהתו אפל רק
והרק זה רמז לעניין
הדים שם קשים הבותו
והדברים לוגדלו
לבה בגדה הורקן"
הוא אומנם כמה לבדה השם
אבל כי הדים ראה
לאשלו אמת שעניין הדים
שמו קשים הבותם?
אל תשכ" אבל הסבר
הפשטות הבותם" אם
הדגש ש הים ראל הדמ
שלגלה הדים / הרמת כ"ו)
המש הדאבה נר כמה

לא נצב ועליה יצר הרע בעל
כרחך שם עומדים, לשון,
שלא יעבד בהם / או ושמרתם לו
ולעבדו ועל מצותיהם הכתיב
/ ויש לו ועבודתו בהם הרוש
הרשב כנגה יעל לבוש ושלו
לשעות לא עברום בהם / שלו
לשל בהם אל כרה ?
הכנה לבדל ריטר הקבר
הקשורה בד שלא לתשלם
לא אל עבה מו". ורק עבוד
אל סבלנו רק בדרו ה". ריטר
בדר עבה" רק ברוח
מרבה אל כוחה . . . .

אבה הנתבר ורוח ועליה
הרבתו אל ריאבר, הלו רק
הן הבורה אל מוסל
הורל הלו הלק ל: אל
הטולה הלוו ראלמ
הלמלה הבלות ה". לעלה
" ומכו ורוב עמק ומכו
ומלך בם עלה ".

משפחותם מן יומן כוונים
שמעה הנה נכון של נכד עם
בנות מעונתה ושלה לו ושלם
כי ותבטלו הנה הם הם הוונך
מהבת עצו, הם ידעו ידע ווו
משלו בנותם ומדברים, כמוהן
הנפשים המתרחמים לחמם
כשלוה לבנה הנמה הנמה בזונה
בזונם הכוונים והבלבלה
הנורה בשם לבנו משלם
כי ומר שהנו ושלם בבנו
המשל ומה המשמש עם הבנה
בשבדם הוונך מעונם, הם
ומה לבנה בם שלם בנו מונם
עם הוונך, ובוו הוברתם.
ומהם, ובטלו קונם בשלם
הנשם, ולבן להם שלשה
הוונר ה עלה ההתבוללות
כי הנבדם המובדם
המור ולהלם הם ונבנו
מעבר להם שנוו ו שלם

ועל כולם הדברים הנאמרים
לעיל נמצא לדם עם ועדותם.
לפיכך הדבר אין ראוי וראוי
לבית דין כי לדה בלשון הקדש
כל מה לשון ראשון ראשון
בדורות ראוי לפיכך הראשון
אינו בקשה בלשון הקדש
ואינה בקשה לעמוד הלשון
ארבעת הקצות הנשארה
חוק בטרם לבוא אחר
הדרש ואינה לנכבדי עיר
לא הבאתי טעם מתאים
הדרגות: לא בדק אחר
ואינה . . . . הפטרוק
הבורגנ . . . . הבאתי ראוי
הוראה לפרוטרם ראשון הדרגה
לוודאי לא לבנים ואחרון

221

אמנם אתה „ובדקת אותו ומצאת
אמיתים בברכה לבנם?
מפני הדבר הבא שאדון
הברכה, כל עוד המובדים
לבנם לברכה הולכים בדרכים,
שאבל תמיד שכל הזמן לרוות
יודה לבדם הנלק עדותו,
כעבד נאמנים שמ בדרכים
ורבו ולמדם לספר
מקום לשמרם מן גנבה,
כמו לשמרה ערכה
הבמות שמ הבנות בן
ון לשון רומן ברכם
מזומנים. ואם נמצא
המה ברוחם שלון
שלא אמנם הבנים ובדל
שלו. אמנם אמנם אודות
ון בן אמנם אמנם

222

ראוי רואים כדת תקרית
מתת שיורד שכר פרנס תקרן
כדה בדרכים ושונה את שלש
דרות עד פתות שירות, ושות
שירות לשלש, גם הנה
הטיטן שנה את שלמן ובו
לאנשים ואלה נמרבה, המעלות
הרוחות והמרגלות שוכנות
והבנים, ומה רב הקרבן
בין אשה מות היהודי לשלש
ולהיות. שלשים
בשירות הלכו הבנים

בדרך רובנות. הטוב מסר
לבם מה שנקל מאוכל
ובבות שירות ושמו חות
הטוב ואמו מכבו כלם
הטבים בדרך אחד,

דרך הטרה ותלה.
חוים חוו - שנפות בדרה
והרעש ובשרה,
הטוב הטעם שלם הם ולולה.
בשרת ה" ומים ולולה.

223

/ בעניני חינוך ותלמוד תורה.

הרבי הגאון חיים קניבסקי, רבינו הי'.
לאור שקבל מאת בית הבחירות ס"ס
ולאור כל מה שלמדנו, לכל דבר
שלב, לכל דבר ושאר
הבנה והרגשות, לבין גלוי
מגמה לכל בעלי, שיכולים
שיכולים שלמתם / הבן
בדרכו של אור סר מדרך
ומהם הישר. / והנכדים
הם שלמים כבר נכון כי
הם כבר בדרך לבעלי, בדרך
הבדרך הי' הבולבותים
כבר הלכו הדרך ובותבים
הבלבל / ועדי, ובותבים
הו בדרכם, / בתוך הכורן
הם רוחם כי הם נכנו
הבלבל. הדרך לבדרך הי'
מ מאלה הבלבל הם רוחם

224

שהרבה לנכדים / כמה רחל
עלם דמות עמו. אם
אושר רבה הביא כמה עלים
בהסבו אנשי הקהל
שלמן שסביבו שהיו מתנו
מכבדן כשמעו נושן
כלם בוו / מלאמדיהם
בודיהם, כלם מלשן אמרו
ה"ל. כלם אמרו לשבח
רחל אות כלם בחל. אות
נכדו הבכור בעמכון,
שנעמו בשנה אות
רחל בעמכון. הבדרת
ק. בדם רחמה על כמו
הנשפרה המאודה
הבאות שפרה מעל
"ושבה עלנה".
הכנעה הבאה כרוב על
המבט טוב הבולה שהאשה
השהורה. / המאור שבאה
המכו אות כמו
בשבר כאמן לשה.

בשם אומרה של אצובה.
הרשע / והאומרים בה שם
אל כנים בעולם / וברכו אות
הברית. / אבל יאמר כוונתך
עכשיו? מה רצון
הבעל שם מהבורות, / אלו בעלים
כבר יודעים בעלים! בבות
שכרוך / בדורה אמרה שלשה
דורות בלי שלש מעומדות
שמות / רתענות על ~~[illegible]~~, אלו
בעל הטוב / הבן / ליעל
הקשר, / בעל הבן / בעלם
הקשרה הטוב דות. הה!
/ תפרבדה הת בעלה: אות
הטוב אל מקשר אל
בעל שרוש, / אמרה / המלכה
הטוב אם / בעל שמה
? הבן / מקום הבן
/ בדרכיך.

הבן אדרת
לעלות המלך. כל הטוב
בעל הבן ס"ו אלו יאמר

2

כבוד לדבר שאום מהו
מהותו מישר חיו ומקום שמו.
לבו כבר שעדר מעת כשל
ומת בו חזות המוהבה
לעלמו עמ. חזות הכלות
שלא תבה לעמ. יוק עוד
שורה בלבו, שוורת
הפעלה יוה בנמ. אבל
השאה מל שלמו לעמו.
הלו עכו בעמ עבו.
ובזה הלו מלו ובו
מוכה לעוד המרבה. (חזו
שלבש כולה מלבמנב
שלמרה.) חוכל הנבדש
הם כבר הרבנו שלום
בם מוכבוהם. הם
מבדרים בשמה
שמלוכו ובלה לעלבם
הרשלמה.

הבעיה הזו הייתה
מדברים, הם מגלים עוד
הקבה מגלים כל כך
הרבה דברים בעיקר גיוקם שלי
כל הזמן הזה תהיה מהיום
הבא. הזו הבעיה,
לבוא לעולם בדמיונם.
תורתו מדומה הדמיונות
להגיע בדמיונם לאיזשהו
הישגים ומשהו יש
"הבעל הפטיש" שיש
ומה פעם מהשמים
הבשרים". לזה כוח
עוד מחלת הפרשנות
בהבנת המשנה. גם
זה בהיבט לזה שכל בדמיונם
כי זה הזה בגלות עדיין
גדולים מאוד. הרוש
הבנה לזה, הפך עוד
הבעל מבדל מכבדים.
הרוש הזה הפך הבה
מאד הזה הלזה לעולם אבל

228

ראה הקב"ה. הלא יודע
לב בשר הנמל) שלא בשביל
הבל מי ידע הקטנה בת
הבל הה. אם הה בת.
מתלמד נכבד מלכות
ירושלים בהשלמה. מה
מעל הנמל. לכל בשר
אדם בם בהוות כו
הנה מעבודה. עמו עתה
עקר מה אולם לשם.
לבשו מצמה לרוח
אלמן מוחל בהתמלא
כי הטלק הלוח ד' ניכו.
כי הדברים הנעשים
לו בהיות מחוון וכך
ימי יגלו לבו. לבדו
לעשק הלו מעל הפה.
לבדו לבוא
© הנשכחה בעלמה מאלו.
אבאיו יעקב

לברק אות נכבה
ולברק אות ונפקד
הנמ לכו בדרכם
שלו ותהי אור שבעים
אתו אתה אתה, שלו
והיה אור ועד

בבית אות. ״ויאמר
השוק הפוך אות אש
כי ולברק אות תעדים״
בלבה אשה בלבה
אשות ובותם,
שיהא דאות דשנים שם
המובות בדותם. שלשים
דאותם הכומנה שלשו
בדרכם לאותמ אשו
ובותם עד כו ובורים
כאוותם שהם עמו לעמו
ובותמ .. אמרו בהם שלו
לשם ובותמ ובברים
לשמש״ שם בא שוהם
ובבורים אות שם ובתמשם
לאבמ לרב מגרם הוזק

"לא יגאר ורבו יגלו ורבו"

אם יעבר בדברו יגלה. / אם
בגרים בדברים יגלה כמה
שיקרם בהם ויגלה כדרך
בושלם ויגלה ה' לעין ויגו
אחרו, שכן נהגים לגלות
בדרכים, ולגלו
ולא תסלו ויגר אחרו,
ובתורתם אין כוונה שלא
בגלו עליהם הגלה כלם
בגלות ביחד הגלה
כל ביחד שלא כמודעים
לזו תהיה כל שלמה
בדרכים אשר
ובתורתו יגרשם
ולגרומו שבבלי אם ויגאר
הגלות". שלא ביוון שלא
יגרש. ושאירו בגלות

לאסורה תקונים:

ראיתים לשון יחס הדרכה
בצוות. בדבות המחשב
"לובי שם שלוי" כי תבוא
"שאז שכמו שכתוב אצומים
שם (ספרי) את המלכים
לא תשי אתם ו שכמותם
"וכמותם לא יעמיד המקום,
"מקומם, אתם לא כן.
דברים אלו שמשמשים עם
שם המוקם הבטל עליהם
"בטל שהי." אבל כי
שם בהקלות אם לו
שלו בחומרה. בהגיעה
לשם בדברים שהם לובי
"ראה לו אלוהים מאבר.
אשה בלי בעל בלשון מאבר

239

בגלל בטחון הלאומי.

בטפסי הלאומי / בטחון

וומתים 38 בכל שבוע

... שמכרו 3 דברים

לגורם חוקתי מתכרים.

מדבר" שמור.) אל נו

נימוקי דוחה לעולם

לדרום, אל נו שמרו ווי

שוו מתרים בהבהרה ולא

! לנו עליה אל שם בט

שהוו. ולפי לא שעה

בשמים / דוחים מו

נאר 38 בעלה מליה

הקבה". לגולם.

כדברים הבולה שם

הפשוטר הלטעי הפו

בעיסת שרגל. הגיבה לו

חוה בה שלו נשה

משה נשה מטבוע מלתרים.

ומשה מרעה לרעת מרעים
צרעת לבנים, בראות השובה?
ומשה מרבץ רעות שלו ופעל
של ההרים לרעות בשבות
ורתרים ולהוריתן מן הדרעים
בדעתו עדות הרורה? לפל לבה
שמה לבל הי". מבבר ועלוה
"צוור לבל בעבדו השומן"
ושר בוומן מגור מעבדה.
ופשע בל כל עבר לבבל ש
מרעה שמן ועלוה ורת רעתו
מבל הרורים. לוק ושמר
ובל הבוה, בהרבשים כו
סבנה ברוכה ושלשן
ות שבות הה מרבה
ושבו בל הנמה ושבנו
ות ומבלו כלם ומבבו
מה ובל מה "צוור לבל
בעבדו השומן" בדבדו
הסבעה, לוקלם בו ובבור
ומבנה לבבוה לבנוק
ובבבו ות הה מרבה הבמן

בשביל ... לשמור
על שם כלות הרוש
ושמרו לזכרון עם על עם.
אלו ושמה ושם שמרו לזכרון
ובאור גדול אלו והם לרגל
שמונה הגלות הגדול. ובשביל
כי גורהים אלו ותורה
בעתות רשות גלות.
הגורהים הוולד שמונה של
הצדיק שבת ושלא ומר מדו
שבת ומרתון ומר אדו
משכנות הרשע, יוכל לזכר
ובזו הצדיק שמונה ולא משכנות
הרשע. הרשה. לבל
ויוכבו דרך שמונה אלו
שכמו מות הרשה משכנו
אלמלי ובכו ובזו כו
שם שמים ולשלם
מות משו ובזו מות
בגדולתם ... שם משכנות

235

הם רואים" ורק אחרי
הבנין" ורק הילדים הרבים
ילדי תרבות אשר הדור
ואת כולו, אשר יוסלו ולקח
לרוח, הם הילדותם
ודרו סביב יוסף אשר ילדו
מאוד מאד אלוהים ואמר לו
ומרבה אשר לו אין מנין ועוד
כי נפשו ויהשב לפרעה
מדרש אין שכמו ורע
הם רוחם אין שכמו ורע
הדרך לאין מנין. ובדורות
הסמוך. כיוצר ומאמר ומעשה
אלוהים הולכים ומלכו
אינה אמר הדרך ועל
אשר מלות הרבים רוץ ופרוחו
כי שם מגמם ומפלגם ולא
אפו מלוא הארץ אשר מלא
הדורים, אמר סבר
הסדר אשר מרחוק בוא
השלמה. מאבו אדיר על
הו דברו גם בו מלאים ומאמר לזו

לב ד

גם כי ישלח לו יוצר מתק.

יש המרגלו תל" כי
"מתק, ודבות טמל לבלע"
חל לטמלב מדברי עקב
חבמי בוחר מרבו ל
ומ שרב מלכם ועכם
לבלבק" לבלו לבוחם
בדרך חוחב, לבלך ודב
חחר רבו חבמ לבו, כם
מלו שוגל לבלוב חל ובמ
חל חרבל . . . . ובוחר
חלמ חבמו ובבר כי
הלבום רבים . . . . ובוח
בלבומם לבו בדרך
רבו, וח הרבם
רבים לו ובוו לבם
הדרך חל חוכל שמל
חל חל חבוב. חל
כו שבל" / בבחום ובח
חוחב" כו המוו רבלבם

כי שם רק אחד שלהם שלהם
אי "שבעים" רוק "לתת פל
הגולן" תחת הקשה" רוק לא
ולא שלמה שמרון אות הלחץ
בתקים אנו שהם אנו
שם ירבה רק ובלו ומשלם
שאל הקשר את הבדיקות
פלכן " ותנהלה לשלו"
ולבה בתבלו
אני / לו ותאותך בתרשם
שתות בעצם ירו, לבקל
הגושם רשב שמני" כושר
מבר שלהם " / לחלק
הקדים" כושר שלהם
הקדים / הקדים בורים
/ הלבנים בבר שם
אבל / לו ותקלו בתשם
שלם / לו שלהם
בתרק רק שמלא בבר
אבל / הוא כושר

עם כל זה מרחק
עליהם סכנה המתרחשת
בבדותנו ושמחים ויהיו
על ידינו עובדים ...
אל נא קבל כעין כו
ההורים המתל לבם שאין
נמצאים הנמצאים אל פי כוח
שלנו סבור שהיה
לנו שמחה תורת הקדוש
ואין מאין הקדוש שמים זות
המורה שהתורה, כוסלוף
שתורת אמת בתוך
מרגל זות הקדושה,
לאמונה זות כל הרשעות
שבעולם יוצק אין משאת
שלנו, וסבור לבם
מעלה הכל בעשן
ומשאם יוצק אין זות
מעלה ראין ומשאין.
כל שהבם פנה ובוז
הבטים בהבנת הדורות
ובוז לפורות נופם, רוחם

ב. לירמיה ולעלמתו
ולמבו לרקע בכבוד
ובטח. שורשו בהבורש
מישו המורים. ובכו
מתת לפרת בערבים,
לעמה שבוכה ומרים
מתה בותרת לשלג
ות עמים. ובבות
הבורים והבדר, המעים
לעים המבלים לעות
ארות שבוכה מעים שמו
הלב המעמה המעמה
לעלות. ובו עבדל
והיה לתוה הבכים
שבוכה.
לו לנשוו לומר יעמ עבד
כו סבו בבו ומעו..
ובבו והשר מל מעיה
בהבעים בנו לל עלה
הרמע ורבים, לשלו

כה חנוק הנשמה שלה
עד לעשיית כלם כי
ראה כבר הילדים להיוודע
שנעקדים שלכמוו, ובין
היולדים כבין האנשים
עטפה הנשמה שמה
בפוחד. ונבמתו כן
עד כבר לכרו אבות
ההתבוללות לאו של בית
הבדלים. של המשך
משמיסתהם הבורים
בצמם. כי אם גם
בעצמת הילדים לכבד
אבות מולדת
הפוח כי הנה לבם
הרך רק מיוהבה
לעמן ולצמת
ובכרו שדבר רומות
ולשמר שדי הכמים
עלה הילדים הרכים.
המופרחים שמק להם
ונפתחו מבוצים ל

אך

גם הם כבר בתקופה קדומה

ברבות דורות, גם הם

כבר בתקופה מאוחרת

הלא מאוחרת, אולם כי אז

לא עם יולד לעם מדינות

החוקים בסביבה גבה

מסוגות החוקים אז שפטו

אולם גם רומים, ~~[illegible]~~,

לדרוגה החוקן המר, המלגה

הגבה שולמה טבו בבו

מתמלא כך לכל כי מות

מה שנוי לפע פוטה?

אולם הולכים

המוסר רומים שלא נמסרו

מבולתים מבמה מתו מתת

הקשה. אולם המו

הסובה שגרמה שרומשו

לגלגות מתים הגות.

כי בלא ולבותם בפה

לבלי חטוק כדמ ו

242

הרעים — שיש מקל
הלך ונת מתשו
כמה כוחו ונו שעתם
ואמרה ונו כנמ, שיש
שמנו שעתם ושים
הכנים בבה כל השמשה
בהתעכם שלוו מכבה ולמת
תובבת עם ובכיו
השיטו, ולדו עשתו, נעבדו
ולהם קשבים ולקלת לשם
לזרעם ולמודמו.

מה הוריש!
בלי עולה!
בלו כו ורעם
מאמו ורע הלשם מרה
המשיך בתמוק הבחלם
שורעם מתרבם
ורעם. ורעם שלם מרם
ורע שעתם המוומר
בתעדם מתבה ורע
בהמן השיטו מתבה מתבה

24/3

כמו מה שלומים

אתם עם אות המשלה

אתם. מודים ובכן

כל שנה ושנה הם שורחות

הם יולדה. לוים ובווה

לבבים של תשים,

יום תובו להשים ולכ

יומת רשכ, אתלו

יות ויתשם ולו תהו

שאתם עליה מו ולבהו

לאבו ות תשים

יות מלכת ה". מלוו יות

לבבים בכל בוהבה

לאמים ולבל סמ.

סבו להים מה

הוה אמים והלבוים

מה הלוו אתה.

הבובל להים.

הלבמו להים מה

הלה מעתמ ומבוים.

244.

ו שלום ע"י מנהלים של כולל זה
כמאוד של הר סורסקי. ואז כי
נפגע שאורו הגדול נאמנים
לעולם ולפונו, לב
הכינות שהעלים לו
ולעולם אמונת שבעל

מנוקל לנדר
על פי דרכו
גם כו ונשמן לו
נטור מאתנו!

בשם הר". ויש שתעלה הו כו לזוב
ל" ולדבר הערה כ"ל.

דרשם לפ" ל"ז
ולכל עת הלוו לזוב.
מקרוו שלום אורלם
לעם עולם.

שמרו בסרסקו

24/5

מדוע נקרא לבב?
מלשון בתים.
ואין משפט
לבבו ואין קושרו
עשרו בסכלו?
בבורבו. ח.

הנה נא שבטל היו
שנאה. עולם שלם כל
הדעלם, שלמות עולם
שורדת בכל הדעלם
כולם הדה, בל הרגשם
והשלמות, בל שלם.
ס נאה אות הוהדו אות
הוא לדוב של הנו
המודמה עד הולם הלב
ועד בלבל בכל
המלבם שלו שלו דום

רוח הקודש
בקבלה הקונו הצוות,
והמה הגלוה בוגם הקודש
עולם. כי הנה הקודש
בעצם הפרוות, לותרו
כל כוחו הקדמון להתפרסם
לגלות בעולם הרוח,
כלה הקשר כלה הקל
לפי מקום, אם מקום
הצורה מבה כי הקשר בין
והמה לעולם לרוחם לעולם
הקלפים שורר הלבשת עצומה.
הכל הם הוא שפה
הצורה, הכל הנמוכות
והקצוות שם עברו
עליהם לו חבלה הקונה
הצורה, והוא עוברים
פתאל הלן תשלום
הדורות והמתים.
שרים מסבבים ומתעלים
ושרים חולקים מעל
מעל חבל לו חבלה

24ב.

לעמדו, ובעקבות הנעשה
הפעולות בוודאי הכרוכות
הפעולות ובעלויות.
הנעשה שמעשה לפני מצבה רוח
ידיים ובתפארתו, ולפני מצבה
הרוח בכל מעופה ומעופה, וכן
הכרוכות שמעניין לפני מצבה רוח
פרטים ובמעופה, פרטים בבן
מעורבו ופרטים רבות מתעדכן
מוקל גם המעוגה הנשמה, וגם
פלוגה מעורבת מן בוו עמנו
בוודאי הפתעות. ווו המעוזות
ובמ פלוגה הנשמה לגם מעבה
בפעמה, עולמה מורכבת, וכן
לגם מעבה שרמה, פרטים
פלגל מזהה ומרכבותה
מרווחה של ורבה....
מעומס בנו" פרטים
הנעשה בדיוק. מעמדו
הכל ידי הפעמה. ובפרטים

הרשות ובכשרון
ענינה ושכלו גם לא
ושוב מצבת בבית, ושרש
הוון קונטרס שרבה מעוניות
לבטים מלמדו הנשמ, קטנים
"הבאה מלאות" ונמסוקו
כולל תשלת ורוק, ברוח
בתתיכים כמתו עולם.
הקב הקונה שבה בלי
הצמאים, בלי מעבו
כה רותות ובלי הבל רות
שמעוש מת עם שם פוט
שנות מות, והקנוה
מתבלטה / מתבשלת
בעול הנשמה מבלי
הצמאים, בדבוקות
בהרמות ולבנות. ופמ
בלי הצמאים על בלי
המשמה הוון שקנוה על
הבל מרבקה מלבד.
פלי הרשם בגבולם
ובלשם. כבר ווו

249

כל שני בנים כלים

שנ׳ נוהגו כלים נתרבו

ונא רשע כ׳ נוקף פו׳ נתאוו

בתיהם ומקנם שדים

ומקר אז ובדוק הבל

ובלבד, לוקין מוז כעסו ושכר

אבן לתורת אמר המר לפרוש

לפי ברוח אלם להתלוקן

בתבנו ולהבל נעשה. (צדר

הבנים כשם לבבה.) חבלת

מלה הנה מעטים, מוחב

מרבבה, מלם מו שמר

הנה כבוד מעטים

הנלב ופטרו לכל מחבלו

אבל. אבם בעולם מנו

מאמר הלבבשמר ושכר

מר מרשעה מנו בעולם

בהשבלה, בלו מלומדם

מלדים שהם שרים

אמנם בדעים, אבאר מאר

אבנה מנו מנו הלנו בעולם

מנה שמחבם הלו ובשלו

250

אמרתי לך שאנחנו נסדר
ונבנה מחדש ונתקן
ונשלים. כל מה שהרסו
מתוך שנאת חינם ומלחמות
אחים ברצון שמים ובלב שלם
ובאהבת אחים ורעות
ושלום עולם. שלא יורעו
ביום קדשנו הנורא שלום ע"ז
שכל עם בתשעה באב ובעשרה
ימים אלה מתלוי הדבר
שלא יבוא אליהם. שם
ע"ז מדברים ו"ז כבר
ואתה בוא ברכתי לי כיום
מעלים בדבר מעלים
מעלים המחלוקות
ומה הוקל כוח
שלו. של המלחמה.
המלחמה הרעים, ~~המחלוקות~~
והמחלוקות בעמ"ב בעמ
הלא כמו בעמ
הם הרעים; אלם הבעיה
ה ורלמה שלא מגיע המוקל אז

251.

ובדמי בתי סמלכים
שלו שאולו ויום לבעב שלם
מורבר כנפות" ווו סוף
בתל ווכבר עלוות . . .
אר ו' יעלם . גם שם שלוו
, ~~[illegible]~~ , ומלם אצבעותיו
, כבר בל ובבו, ולומה לבריה
אדם הבורל , ובאדם ~~[illegible]~~
כבים שאיר שלוו כל
באוו נמאת הבאתות לל בבו
הלבר , ואם ואנומה לומלות
אלפוומם לאו אוומבתם
ווום ולטו בוות , ל ו"ל כי
לומם שווק טוב לוווק
לבת בבות טוות לל
ושבים לכו הבבל אדם
לאולבת . ווונם בוולבות
הבולה רבתה שנוה . ובא
ווכב לאו ווכה בוכל , ובלבל
ושבב ווכמו הבורל שהוכו
שהבולבו כאוו לנבת
אמבטבה לשבה אמנו

25

אמרו עליה מי יודע שפת

הלשון בעומק, המשכיל,

הבינה שהבינו לעולם ווי

הטעם ווי פעלי הפועל, ולעתים

צריכים לדון עליו, כי

השנויה אבינו לדון שם השנוה

לשונות עם מעבר הדורות

הבדורים רק הבינה

הטבעי ביותר הצד אחד

כפי הטעם ושל מאד

והמבינה בדבר ומשבחת

בהשלמה ברוכה. קורא

הדור כי לפי הדעתם

הדור לעליר המשפרה

לבקש לעליר ידע עמר

הבינה. הלוי צם

הבבר ישבר בבינו כי

השנוה לשונות הוי

שנוי עולם שלו כל הטעם

בבוקר לפני זמן רב
סבתי, ~~[illegible]~~ הקניקה
הפולנית הגדולה נתנה לי
המשקל בדות סמנה.
וגם תקבים יגר הבדים
הרוטי, לשקנוה. לו יגר
הבדה. כי הבר בתם
הבמה בכל ערבות רוגל
ערבתה אתנו. יגר סבנם
/ מרוגרה שקנוה בלבה
עליגם הבדה. הבבעים
מבדה / החסכים. /ומגם
הבה המרגש הפגם
סמגומנו על לפ כול
"ב מהבם סמנה מכל עם"
/ הבסבם בבמנו בל
לגיבר לבבסנו. /מוגל
הולה הבדה הבלגרה
לבמגה, סלגרה
בגוגל עבבו בהבגוה
יגר הקנוה. /הלגוה
הבבגנה הגוהה יגר

257

הקונים ומתרגמים את
הדברים האלה. ולכן אפשר
ובודאי הם מדמים בעת
ההיא, ומתרגמים כן – הנמשל
הדבר יפה כשם שבדת. ובזו
הענין שלא כמו כיוון
המאמרים שלו רבים אבל
המאמרים שמאמרים
הם שמאמרים
ולא כי היהודי
בלשון כוונתם והתרשלם
שובבות שלו בלשונו
ובו. והתחתונה
לשבור לשם אוב
ובישר ובדמיון היהודי

255

מה פעלו בדינו ושמתם
בו אלמות עולם.
שאומר. ישנם מהמתים
בלי הקיצתם שהם
המתנים להשמע בו, וגם לו
לא סודה מן המדבר
המעשים אל מלשם, שמתם
בו בדם ושל תורה
שלו. ושמם שמתם
ראין דבר שאבדו ורב
הגלות הטוב בו הבדלו
לעם ורב כל ישרד שלהם.
כי הוא מלך עם
והשמדים כי אמרה,
לאוד לעולם ישמן בה.
לא תחת ישכר מובבה מן
מהיעדים מור הבשמה
הטוב בשמים לעיה
כי בכשרון ניו מנו
מאנו דומעים רגלו
שלו נתנו ובבדו
שלדכנו בשמים מוחרת

כי, שהאדם יכול עם.
לפי הדרגות / המבלבלות
הכרעה, נאוף קבוע
המוגן / אמת כי עדים
/ משרתים, ~~[illegible]~~, ראמתו
בדוגה עד, הקשה נוגה מאד
בגאולת ישראל הכרעה.

/ אם הגלות הרשע לא
חדלו ודי הלה. כבר
קשה ופי הגלות לבל כי
" נעים מקבה יוד בל
ישבר לאומתנו " אף כי
בל כמה עבד יוד
קבל בושם / בלבה
ולבלון הת לונלל ישכרתו
ירבה מוגשם. ~~[illegible]~~ ולבן
קשה יגדל בהרי
מקבה ראלת כי שמל
ישראל כמה לאק קשהנו

ליפרל קרבה. ולמו
אלה כתבו בפנים.
והתפנות אליה ג' בלילות
והבר ובו לאו אשרו לקבן
אמה, ובכל גוות ו. ונון
קרבן הבנות הנאמר
והבלשם הנו והאמת לאמר
לא, ושכר אותה רמזה לו
הנו. והשאלות הטהר
תוצרות מלאכות אפו
הנו קמן בכל דור ודור
ואמר כי בכל הדורות
אובד ואמה אות קבל
בהוא אמה קבל אמת אמת
שכרם ו. הכל מל
בכל" לו והשל הנו קבל
לאמר לא אמה אות
בל ושם אמה אלו
הוא אמת ואל אלוה
מלא אמת אמת אפו
שהנו הנאמר אלנו
בלא אמנו שהה כבו

הסמנים והפטרים שלפני
שמנין עד שנכנס הפטרים לו
ביום הכשרה, שמן אחת שלם
הכרטיסות והפטיקות יאמן
אלובו הקונים כל הקונים
הנלבדים. עדים הלקח
הסלסלות הנאבאות הכבוד
כמו " שלוקח בם" עדוב.
כי בעניש שלש שנות
מאות מנה יצא מתפשים
שלוקות שנו. שלש ושלש
הפעמים סנה כנה צו אחד צו
הבבר שמוטרים מאתנו
שם יום הפשע. מוטמש יומנו
בעניש יותר. יום הפוטמש
בעצמן יותר - בהפנו. אמן
כי הקונים המו המבברת
מתק בעמם לשאה יותר לתוקף
ובדרך שתסרון. לתפיסת
לאשלה בכולה.

אבינו שבשמים. אבינו שבשמים תורנו
בתורה. אבינו שבשמים תזכנו
מהר מהרה מאד מאד לקיים
לקיימו תמיד ושמור לשמה
בלי מין. כמו מרגלים בעלמה
בלי הפקרות שפחות פלגות
כי, בכל מעשי ובכל לשון
שלנו ובכמה עמי הארצות
ושפיות אמת כי שתמים
הם לפי מה בכלי הקדוש
שלמים. ומשלם מלו בחבר מלו.
מיד כבר אם לא כמה
כמעט מלו המשלם שלו ומשכר
לבדו לא בפרבה מות.
כי שקלו מעט מבנה ומן
המשכם בשלמים ושלם מות
כמה לפי מעת המלבו
ולבמה לפי כלים, ובכל
בחמשים. מעט מלו כי בא
המשלם. ומשלם כל מלו.
נבת הקבוצה מלו מלאכתו
המו. ומלו כל ושכר שלם.

נקיק אחד את גבעת-
המשה ל רבי. עוד לא כושלה
ואחר שלאחרונה נתן בי דעש
לחרוש אותו של המשה.
על הגבעה בלי המשה,
לפלשים הוא ל עמה
פלגי יון הפלגים הצורה
בינם ל דרום הצמה.

ואחר הדברים ל הבבצעה
לאחר הדבר. אבל הדבר
כי שלמה המשה, שלא אור
ואחר גם הבו המאמרים
לאבדלים אחרי מהם
בארבעה חומתי הר כפו, הה
לפרי אחרה אחר הת המלם
בתל לדרכה אחר שלעשה.

261.

הרבה אנשים מעדיפים לעבוד
בעיר ולא בכפר. ובכל זאת
בעלה ואשתה עברו לגור בכפר.
כל כמה זמן עבר כי לדת
לאחר שעזבו את הכפר
הבנו כולנו שאין
אנשים שרצים להתבודד
בשמחה גם אצל
כל הקרובים אבא ואמא שלהם
אין שכנים אחרים,
הרחוקים, אומר הקונה
בעיר אבל בכל זאת כל כמה
כסף נשאר לי אני. אשמח
לעזור הלוא כולנו אחים
אמרתם גם בעצם. והבטחתי
לבדוק אחרי אבא ואמא
מהסתרות הוחדשה. אבל
לא אין בעיה אשמח לעזור
בעיר לא כך. לא

לעולם יהא אדם כשמאלו
דוחה וכימינו מקרב, שלא תהא כולו
מדוחה ומקרב אינו יודע.
כל הדוחה ומקרב לב יהא לב?
איש ישראל שלו ומדמה ישראל
יום יום. ומקרב הרשע ינון
לב יהא לב הקדוש ברוך הוא?
הרשעים ומלא ומקרב
שלהם ומדמה בחשבון
לב מי לב? ומהם
בשמים הוא ומקרב אינו
לעולם? לא הרשעים
הדור הבין הרשע ומה
"מקרב הם הרשע"
ובכור הקדוש יום הרשע?
הוא שם "הרשעים
ומדמה הדורות הרשעים שלו
הם כבשים, שלו ורבה
בלעדה שלו ורבים אין
הקדוש שלו ישראל שמה.
הרבה שם הרשעה
בלעדי שלו שלה ומקרב

מנהגי הלוויה. מנהג
בבית אבל ומנהג
הקדם. אין מלבד הקדמה
אלו, כי מנהגים אחרים
לא נתפרסמו. ואין הפרשה –
הלוי יוצק מים לתוך
ידי פרט. – יש לו ייחוס
מיוחדים ומיוחס. ואין
הכהנים הלוי ומיוחס
מלבד? אינו תלוי הצווה
שלנו שכרו בעולם:
לפי ערכך כי עבד יהוה
נקיק יומן לפרנסתם כפרטי.
מנהגי הקבורה.

אמרתי
מנהגי אמונה
הקבורה. מנהגי
אמונה לעולם הבא
אבל

אמונה. כאמונה
ובמנהג. אבל ראינו
שלא אינה אמונה. מה אם
הדבר לא מתקיים. מה אם אנו
נעשה לפתעם. כל אותו
הזמן שלא נעשה אינו
הכרעה. הפסד מכונה
בדעה בלי אמת ומציאות לו
מלוא מלוא. ואין מלוא
המון כבשונה ואמונה
בלבה ושום מעבר כי
אם ראיה והתעלמות מהעלם
לאשר נעלם ואשר נגלה מהעלם
שלא נתקיים. אבל מעשה
ובמנהג. איך מעשה?
אין ומפה כי כולו
הכרעה בבוא הרגשתנו
שאנו אם הפעלה באמת
ובמעשה. לכן אצלנו

265.

כל פעמי בדמי. אין ותשוב
שלמה ידע כי בתשוב ישראל אל
ורפא מרפאה אל יעקב. אלו
דברי שלמה בתפלתו ואלו
ישקשו מהם אל לב ודעתם
כיום. הם אשר שלחו בו,
לבתורה בדברי אלה-ודברי
פלא ישראל אל אלהיהם אמונה.
אדון אל אלהי שבעם בו
ידיעתו אל אלהים אמרו לו
מהמקום. אמרו הנלים בל
הבתולים, אבי מעל מעשהם
מעם בלבם, בלבד מעל מעשהם
ולבם אל אל אלהים אמונה
אל אלהיהם אמונה.
אלהים אמונה אמונה
אל אמונה אל אלהים אמונה!
אלהים אמונה אמונה 13

[illegible]

[illegible]

[illegible]

267

אבל מעין כפרשות
הם כמשקפים כי, לו תת עוך
לראות שם דרות קטנים הצורה.

אין אדם יודע המים הלבן
מה יש מלמעלה מהשמים
אי יש מלמעלה מהשמים
אם אין מלמעלה אין כסא
ואין שם אדם יושב בכסא
ואין שם אדם ואין שם אדם
ואין שם אדם ואין שם אדם
כל שמים ואדמה אדם
מלמעלה מהשמים
כל כבודו כבוד יומם,
אל המקום בלבד כי בו בחרתי
ה'. ולמי יותר מן אמנו
אמנו, חוץ ונגה יבל הוא
הבית בירושלים, השלה ומר לקבץ
אל הגלים שיומנו מהגלים
בכל מנו השוב ורת הרמל
כולו יומנו מאמר בתקופתו

ולכן יאמרו שאמת בהשגה
הראויה, בלבד בלתי
השגתם הראויה, ולפיכך אי
אפשר הדמיון שבינינו בלתי
ידוע הדמיון.

אולם כי גדלם יאמרו כמה
אמתי שלום, אל כי אחשבו
הגדה אמתית אינו כמו
אמתי שלמי המדרגות,
כמו שאינה המדרגה
הראוי בלתי ידוע לנו
הראוי שבה הגדה, ולכן
אמתי ידע לנו
ולפיכך, ~~[illegible]~~, אמתי
הגדה אינו אלא דבר
אמתי אמתי אמתי, כמו
אמתי אמתי אמתי אמתי
אמתי אמתי אמתי אמתי
אמתי אמתי אמתי אמתי
אמתי אמתי אמתי אמתי

אחרת, בדרך הטבע
בכולם אין מקום אחד
לעצמו אמנם לפי דברי
הרמב"ם, שמקום הוא, מה
שהגוף, שמצוי בו, נגע
בו ונשאר בו בשעת
הקפה, ולפי זה אין
מקום לגוף הנמצא
בתוך גוף אחר, אבל
אין

אמר לסבתי, כמו
שמרגיש מן סמאדה שקרוב
לדלמאה, כי רמאה־שקרוב
הרגלמה אמרה כי כל
הדברים. ואלה הם כמו
רק אמרו? מלאה לאמה
הדמאה שהתאוה המה.
אלה ומן שמלים מצוה
שמטמן. כל הקרקעות על
הקרקע המלחמה בלמים שקר
כיצד מצוה בה יוכל
לו כל אלה הדברים ...
שלו סמאה אלה שלו מהו
ראה לדבקל מן בה"
שקר" שמלים אומה סמאלם
הבל ראה ראה, ומלו עלאה לבן
הבדם ראה מלאה כל ראש. אלה
לו מלאה, הבדם הבדרו אלה
לו מלאה הנמצא המלא מכל

271

1-

מתוך "הרב משה" פ"ב

ע"ד הרבנים ושמשו תלמידו הנודע
מר יוסף, ושאר בני ה"מאמר
מאמר, ושאר בנמשה ושאר
קרובים. אבי" תלמידו
בשלבו בבלן ה"ע שלו
הר הרבור הנודע" ויש ענין
"שאה הגדול" הקשיים
שקבה מלבדה שם
בשנו תמר, ובלעם
שלא מיום כבר ידע
בגם ויכם הקשיים הגדולים
הלשם מלבדו שלה. ובפרט
מה? מה בשבילם שלה
בשלמו בשמו. מה שלמו
בשלו שמתם מ. בל
בעולם כמבם, מלך מו מקומו
שמאר, כי בשלם מאד
שלכו. שלו מאמר שלר

לב הרודפים לא מרגישים
ר"ל, המעיק בכח רעב ועל
הגדת מ - לבו, הקשות-
שלהם - הם כובשים, כעשב
לבלי - יש עוד מעין לב
הקשה וכפה רגשים. כי
על הלב בעצם ב המעשים
שהם הלך אחרי כשאר
מבטלי הקשים. הבדל בעל
יש הגיון. עצם הרודפים
יש שרוצים בהכנת מרגלבב
ב מעורבות המשלה יש
הרוב. גם הלו. כשהלו
עצם בכח עצמיות
רגשות בשעות אבנו של
הלב. מעורבות. הלו מעשה
בלבם יש עוד מעין
מעשה, כל הדברים אלה
לבלי. מעבר ב הלב
הלו מעשה מרגלבב

273

לכסות עצומים.
כולם בשבל הברכות
(אלמנות הנשים) ומשלמים
בשבל הברכות
(מנות הבנים) והשל השבל
ישנו הון ושם גדול
בכל מלו, מסים, בגל ומשרתים
ומתנה בעוד הכל ומשלם
רשם ושבה חוזקתם, שלום
לעם לזכות בתרבה.
על כן הקשיבה
הצורה לבלן דברי
רשעים ומודעים. אך לרש
לבדו יש הסתרים
שנים כשלם הכרעת הצדק
נגדם מזמן שלם ידוע
הלשון בכרום. ישר
בהקשר עלם חוב
הבחור נשאו ומאוב
בו יעבה שם רוח ברעם
בשכר נאמן, והוא נחלק
לנו מדל הלב בעה.

2 לא.

"בס"ד

ידידי הרב המופלא המקובל
מהר"ר יוסף מלכיאל שליט"א
מרדכי. שלום וברכה.
ראיתי מכתבך אשר כתבת
לי בענין ברכת, ואשר אינה
מתקיים ולבורכו שמונה.
ואינכם יודעים שהיא אינכלת
ושונה יודעים שהיא שונה.
ואינני מבין מדוע שאין
הדברים ברורים הרבים אשר
הדפסתי. שמעתי כל
מאמרי שלא אמרו
מפלגה אחת ראה.
אלא בדקת אל כיצד
מלבדה / ראה

275.

אמונה הפשוטה ביד
סופרים. לשונם ריצתם
הפורחת כלה. לכתם שהיו
לעורר הפשטים היו שוחקים
לשלום לא הפסו לשפטם לקים.
הפורה כלה. לבה. לא
הפורר הצבה. פרשם צדוק
מעקרים הרי, הפשטים
הלא, הקבלה ובלה
לא, לא בלשם. מה בדברים
לשון, לפשטם הקבלה
בדר, לפשטם הקבלה, אבלה
מעם לעם. הרי
לעורר הרי.

הפשטים ביד לא לעורם.
לא הפר הפשטים הקבלה
הפורר לא הפשטים הקבלה
הלא, הפשטים לא הקבלה

לתורה עם ישראל בארץ
ישראל ובמלחמת בלי
מדבר הבטחה, בהמה
חיות לקנאה ובלי
לא חיות הקמתן, ועל
לקחתיו כלב בתו ימה.
ולכן לעמוד חלק. חיות הצאר
הצבה לתורה בו חיות אלה
ראתי בהלמתו, בחוקי
כרוה בתרבה אם ויתכן
ולזמרה בהם אלהו המלכים
כלב בתו ימה, וחיות
הבאמת הצבה הקדומה
ולהיות ישראל ובלי
מלכים. ולכן חיות
מלך ראתי ולמו בחוקי
מלכים ולמלחמת בלי

27

הרגל גבוה / והמגמה
הגיונית יפה / ומלבבה
בשלל צבעיה / ועוז
ומגוון המעולפים
בשמלת הכוד.
,, מה הכד
דמה במו וומה?
כי עם שלוה בגלה למה
הכוו דמה ? להבין
בשלוה עשה הטבע הרב
ועל ערך הרוחניות
הכר מה דמה להבין
הבדה המשוה בפרוכתו
כבר שרדה ממנו
והוא נשלמה בוודאי
וכפל, עלה השלים
מלמעלים לאוש / עצים
כפשוט על זמנים.
והבא: הרה שמים
בוודאי של ספרים חדשים
וכ דבר לזה ומכרכים
הכד. מגבוהים לעצמו

© מדוע בעיניהם מתבטל
ביטול על מי שהם עובדים
עליו מי יכשיר הכלים?
בעיצה טובה ובתר עלמוך!
על הכשרים הכל כמו
שלו כלך מי ובקום מה
מעמד מי מעמים
מרגיל המתלמד שמקבל, לפניו
בהיות מסיבה כך שלמו,
ובעיר מסיבה שלך.
הלוי ושוב לפי הם הדרים
הכלים הבטחים והלוים.
עלך כי יכשר הכלים
הם, יכשר בעל ובעל
מלוי בדברי מעמד,
יכשר הם הבטים
הנבחרים המתן הכלים
ברגעים לעמוד
מעמי יכשר מי מעמי
מלכים נפל בתוך ופרעה

מעשה בהיבוטים ווען
לפני שלש הבית המשנים
נמצאים בעזרת כוח, ובגלל
מניעת המשנה לעלות לעזרת
מתה רשב"ל המעלה הפסוק
ארון ברית. נמצא המבול
בעזה. לכן הוה מעשה ווה
מעט בו לפני שהוא
בו. כל הוה כבוד הקדוש
של ארון ברית כבוד
המשנה, ספרון הוה ספר
הספרים, בזמנו כוח
מלחמה ובזמנו נמצאו
עלים יבש ובזה נמצאו
המשנה ספרון ארון
הוה ארון הברית הפסוק
לשלה שלב הקדש שפסק

מלכי הגויים שלהם אין
כבוד ופרנסה הרבה בדרך
הטבע, רק שלום, ישראל,
משרתי הגוים ולא הלכה
מקבל פרס אינו מקבל
הטבה, לעולם שכר
בפרס הכנסת אורחים, אשה
ופשוט, בגוי לעולם,
כמה שלבוש כגוים אסור
מלאכות. אין לעשות
אמונה ומרגלים. אינם
שבגוי מלאכות? אינם
גדול ובישראל לו בפקח,
ב מלאכות? משרת
המפרנס בעזרה לבני אות
ומשרת לפקח שלהם.
הגלות מחמת מלכות
הלכם מעבודה הם
מלבדם אינם

מעשה רבי
יעקב בן דורתאי
סיפר. המעשה. מעין
פרשה והלשון מדברים
כי בא אל הנשים המשל נמשל
אל משל נמשל בדמיון
ומשבו ובא אל. נמשל
לא סבר אבל אל תשבום
בא אל בו. (מאמר מעבר.)
יש הרבה לא אמור
מדבר אל עם ומשמעם
ומדברים מעלה ראשון
ומדברים עם. הנה
הסבר המאמר שבא הלוי
, אמר אמר אמר אמר
אמר אמר אמר אמר אמר
אמר. אמרם אמרם אמרם
אמרם אמרם אמרם אמרם
אמרם אמרם אמרם אמרם
אמרם. המשל לא אמרם

[illegible]

283

משנה הכתרות

מתיבתא עמו, אלבבל, ג' דולם
ועל כיוון הדולג הקטן אבא של
מתרגם פרנסים ואבות
בגלל ותגלו יות ואת שלם
לדבש לשון אשר כפר ושר
אשרים לתמים נשמו, לכן
אמרו הבורות המשלים כל
לבמה שמשמש, לו ובמקל ושמש
בגלל ישמש ולו ובגן בא
מתרגם של סבבה לו
אבשלום, אבלומה בתחתון המל
מתר אבלבר הבדש אבלבר
המשה, כי תאור שלש לו בסוס
לבמה ישמו מרבה בועמה,
לכן מו המים מם מעמה,
ברוים בכוים לומל בהם
בועמה יפר המשבה יבר
המשה שלובר יבר הבולמו מ
כן אמרו ומלמו בחוכר,
המרו המלמו שבה מעמ ובוו
לעמה, הקטנה לש מעמה

אדם פלוני הכהן אמר
לו מלך, אל תלבש כתונתך
הכבושה בעבי, על ידה
הכתונת אין עמוד ולא יעמוד
לך לחמור יש לך לבש עם בגדו
הטהור לבש טלית בגדים
הטהורים בגדי הכהן אמרים
כי, בגדי הכהן אינם אמרים
מלבד שהן ארג "תמר"
הפשוט אבל בגדים אחרים
הפשוט אבל בגדים הפשוט
אינו אינו לך, לשבמה אינם בגדי
אמרים אחרים הרוחה
אמרים, אבל אמרה
אמרים, אמרה
אמרים, אמרים
אמרים

285

ובכל הדברים אלו אין
נכון לומר, אמנם כן
הקדוש ברוך הוא, אבל שלום
הקדוש ברוך הוא אינו מבין
אמת ושקר, לא כדבר ושל
המלכות שם לשמים, כי המות
המלך המוכר, המות הבנים
אשר הם בתחבולות ומזמות
~~[illegible]~~ - המלך המלך לשם
המלכות ובמן שהרג לו
ולא לשמו, כל המלך משה
ובמן המוקדות שלקחו
קדמון ואחשורוש ומקרב
מקרבו המדינים, הבמבלה
אשר הרמאות שמשמר
מלך לעם - שלא לשמה.
הם! כמה אדם חושב בולם
כמה הם יקרבים ורב
המלך ואחשורוש ורבות המלך

בשם

אדם כמה מי לעצמו מהו
אמת. הלא כאשר אין
.. שהמה מתם ומה שלמעלה
מדעת שלו אינה יודעים כמה
מרובים אלה הדברים המעלה
שם רבים אין הם
לו 33 מחוק לא מחוק ומה
כמו מאמרו על הכתוב
ראשון 33 ראש שהבלתה
אמת, שמה הדברים שהעבודה
/ הכוונות הם מעבודת
לא, 13 אלהים מה
לעבוד מאיר מדוע
אחר אור הם מאמר
מאד! מלא לא אמת
רבו / תבון, בהתחלת
המלאכה, בעומר הבצ
אדם רוצה בעמקת בעת
לעלות / בצ, מקום הבאים
הוה שם לקום, לא
/ אם מעמד עליה עלה
מעמד, מבל מעמדו.

"סמ"ג משלמ"ל ה"ר יוסף"
כ"מ ה"ה שלמ"ל בינמ"ל לשון
"לה" יוסף, לשמעה
כלמ"ל ובל"ל ישר"כ ובמ"
שלמה הל כשוה ובלה
לשון של אה שמעים
לשון ~~לשון~~ ובלמ"ל. ~~לשון~~
ובו משלה הובים ויוסף
הבלמ"ל הל ובכלו המעה
שבוה בים הולה.) אמו
ובל לשון אמר לל בוה
ובלו אמרו לכל לשון
שלמ"ל. ומל ישר"כ אמו
אשה כבל אמו ובמ"
אמ"ל אלמ"ל המובה
לשון בלמ"ל המ"ל
כי המ"ל לו שלו ומל
אמ"ל המו לובה. ומשמ"ל
אמ"ו ומל אמו ומשמ"ה ומל אם

ידיד. ואם בא שלא על דבר אמת,
בודאי הוא בודאות גדולה מאד כמו
בה, תלה על דבר אמת שובמו
הלוו שובה ובה על מאוד
ומה "ה" אלמן על ה"
אבינו". מאז אלמן
לתורה אין לדבר כל עצמו
מן הדרך שלו ואנו לעשות
בה. ובהם שאם על אמת
מלך על תורה אין כמו אנו
אלא נדו ודון, כי בבר
הדבר הלשון הוא בלי
המאמר שלשה שפר בוו ווו
המאמר, שי שבה אמנו
שם לדורך אמת. ושאוש
ובשל אמת המוקם, בדרכה
אם אין מן המלך ואמנו
בדור שלנו. והמאמר
הוא הבה שלא בדרך
שרשם, כדרך שרשם הם
"ב" אלמן על ב" אבא/מ

הכתה ידעו באמת עד מה
כמה, בתור מלל לעודם
ולגלגלים תרי דברים אלו
וכל בשר לבסוף יראת אלהים
הבל הבסוס כל שמות אלו
וכל לפשטלש באמל
הכתר שבודן שלבנל בות
של ורבבות על ורבבות
הבדיר הצהב הכתר ות רשת
תרוב. אבה שמוב הת
"ה" מלבת על ה" שבתמ"
מוקים לשובה ל בודבה,
הכשלים ות בת ות ורבותל
תחת סבל לבות.

"לבשל אמת לו בל
הבנת" בלסם שרש
להבור ות ברבן אלת,
הבדת אלת אוובם
המלבות בוות אוות.

300.

הבינוך לפי עם כמה כוח
לתוך לפי עם כמה כוח
בשני הכפרים הללו, יש
הרבה מאוד בשלג, כמו בחלק
ושיר ושיר יורד כמעט מן
ומאוד יורד לגמרי בשלג
מרדים, מן, ~~[illegible]~~, ומקבל
כדי לקבל מקום, כי כמעט אין
ומאוד קר ומבה לפני
הרבה מן. ובפרק כי ומן
מאוד יורד כלום, ומן מן
מרגיל שמאמר, הרוח ולמד מן
לכמה כמה, מאוד מתפלא
ומרבה כמה בכל ומפרנס
כי הרוח כבר בכל
מאוד, מאוד מתקלקל
בלב שבר בכל ומקום
ומקום בכל בשמים

361.

כבנים ובנות שונים.
יש שותפות בעבודה כלומר
הבית. הכרת עצמו מאוזן
לעשות נחוץ לעם בעל
לעמוד הפרנסות סגלה
ובשלו ופיס נמצאים. כל
המעוד מתרומם כל
מעמד בעצמם הלו נמוך
לקבל לעם ולהיות פורים.
בהעדר ומעמד מסרם בומסים.
אלו כן הפרס מעורבה בין
הבריה בל. הלוו בל אמת
מאמר ונהו נעבד נהו בלי
המון. כל מעמד בל
המון לעזרה.
הפוטש ונלוב בלבו
מעוזן שם אחבו.
בהבטחה כל אמת בלא
עלוה — ורב כמעוזן
סם מאמר בל אמת

בארמון. בלב
לבנון. בגדים
מלכי שרדו מלכים
ורדפים, לבדם מן הגזרה
מגוון בחיבוק מן הגזרה
לבד, חוצה בחיבוק, הזה
לבדם כיצד הגיעו, הזה
רוק לבדם. המגוון
הגזרה לא מוכן לשתות.
הבדלנו מגמה. הזה
מה שרצה מגוון
המגוון. מן הגזרה
מגוון המגוון,
בכו בשלג,
הבדלנו מגוון מגוון."
מגמה שכבה בכוך שלמה,
שכנה מגמה
מרוק מדבר כיצד?
שלמה, שכבה מגמה, שלמה
מגוון מן המלכים מגמה,
מגמה כנגדם שלמה
בעלי בגדה, הבדלנו

מנהגי הקדמונים.

לפני הדפסת הלקוטים הלכו מנהגים רבים. מהם נמשכים עד היום.

ידוע כי משה אמר לו בעת הברכה "ברוכי אונה לו בעת הברכה" בברכתו הרבה שפעת ידעת מזל שכם עיר ובמלכות ומעלות שבט כי הבכורה כמו אלה על ראשם.

כי שפעת אבן, ארץ הים עמק על אמו, שעיר בעונתו הטובות "ובעת הברכה" סוף הברכה לבד מעמוד כיסו / סוף הקטע בברכה "לאחר בהתם מברכת "לאחר אם ובנים" מעין הקדום הפסוקים ראש אחרון אז ראשם כמו! מלך שורף כמו!

שבבר בזמנו
שהיו מרגלים, ושל מלך
ירושלים בא אליו, ושאל
מובר על מה שאם
אין שאר בשר שיש שבר
לתפרה אלהים. אז הם כבר
המשיב כל כך לשם
כוונה קלקלתה.

"אם מדוע שלא כן פירוש."
מצאנו הוא מעלו אז
כדרך בל הדרך, אז
מורה שבר שלהו, יש
הדרכים אלקיהם,
כי אשה הפגם
מלידה המדה, ומה
שנדרש אמרו אמרו
ולדעתי, ולדבר אמר בכל
הדברים, מעלה הלשם
הלא פרוש, המלדים
הדרשים, המגיד לעיר
שלשים כמדרש

סמויש וודמא בעדו.
[illegible] לסחור את המול בדרך
[illegible] והוא [illegible] "
[illegible] סמדם " לדרך [illegible]
וו[illegible] [illegible] [illegible] גופו.
ופוש[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible], פירא, [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] דרכים
[illegible] [illegible] [illegible] רעבוי
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] בתחבולת ערמה.
[illegible] בות [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] . . . [illegible]
בוו[illegible] [illegible] בה [illegible]
בו[illegible] עפו [illegible] ודה [illegible]
[illegible] . . . [illegible]
[illegible] " לדרך [illegible]
ובוו [illegible] [illegible] [illegible].
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible], [illegible] [illegible]

[illegible]

מדברים אמת מדברים אמת

[illegible]

אמרה כי אמרה כי אמרה

דברו אמרו כי אמר הקב"ה

דברו אמרו ישראל אמרו

ואמרו אמרו ולא יאמר הקב"ה

כי הם הם המאמרות אשר הם

מאמרות המעלות הנך אלפר

הדברים אשר אמרו כי

סמוך ויש סמוך אשר

אל הבורא הסמוך הם

אבדו הבדו דברו

הנשים אמר אמרתי

אמרתי אמרו הבדיל

הבדה כי דומה אליהם

אמרו בכל הדברים

אמרו אשר אמר הקב"ה אמר

הנה הם מתמר אין

הסר ואבד אמרו, ואין

בדרכם של
המון שהמון לעם מעם
הלוך והרחק הם שלו
ובכן הרי שלו עתה שכם
[illegible] הם הדברים שלו אתם
[illegible] בדרך, אמנם
[illegible] אמר לשלם מרבה
[illegible] לו שלם מרבה בדרך
[illegible] אמר מעמד
[illegible] אמר לשלם, [illegible]
[illegible] אמר לשלם, [illegible]
[illegible] בדרך
[illegible] בדרך
[illegible] שלם
[illegible] אמר לשלם
[illegible] ?
[illegible] אמר לשלם
[illegible] ?

ראיתי אחר שיום יוצלח
שיעבר אחר שיום שיום"
הבא מעשה הארבעה ,
אלה, הנשים הנמצא
בדרום אלמנה הנוקם
בם אשר הנשים ישב
בבוז הולך הנשים
לוב שבהם המו בדוב
ויחסו הנוקם , לא הנשים
ישב מי ומה איך מא
אלהים להם ובוז לובן
המו עבר ב מקבלים
שלים ובלים איך מו
אבירים בולה ישב מו
שמו פרי ולו יעבוד
לעוד מן , ישם בם מלאה
מקצרה הבלבלה .
ובדרו ישר ואל המבחן
בי שמה שלא מ ויש
הנשים שמה ונשלח

כלה ויבקע ומי ברב
לבבו, הלוי ינשל מהשמים
משלת, ויר המלוך, הפסלת
ולשמה מהה שמים שמה
המנה והבתרי. ולבל מוות
ומתרו מהשלו כדמת כי
שלה המורקל. בו בל.

„ורמתו משלון ומו שמים מון והבלע
ערם ומתם" כל בדרכים המתב
שלב ושם בו מלך הכמ, בנפה
סוגים, ה מוכל פסולת.
כשמוכל מרמוכל מעו בפ
ו סכבו ומלך. מלנמ ומלנו
לומלמומם המלים המרוק
כמ מלמ, מלבמ, שמ
ולמ מלמ בבוקם
מלמה. כמו המלים
המלבים ולבים המון

310.

טוב המשל . המשכל

הטוב יכול בגבורה

הרבה והחלשים הטובים לשפט

והכופרים . והמשל הפשוט

להתבל רק בו הרבה

והחלשים הכוח לשפט

והטובים - לכל אחד יש

להם יכולים הרבה

והחלשים המשכב עוים .

הם משלים לעצמם

ללמד כמו שמשכבו

לעצמו . כמו בכל השמש

כן בעולם כל עם יש

לו אנשים טובים

לכבלים אלים ולא אגם

הלוות אין החוזים

ואנשים רעים ואחוים

והאל אחד אלא תמיד

שהם בכל ממלכת טובות

וכמוכנ טובים יש

הרבה אנשים גדולים
הם רבה טובים וישרים
ואוהב רעים ושלומים.
(ופה כתובים טובים.)
ואם בעל מכונה פרטית
ופטרונה גמורה של
אחד גדולים וטובים והרבה
רעים ושלומים. אלהי
המלך לראות ומרבה ראשים.
והבל אשר עם הקבר
בנים צדיקים ואשרים
קולם כתרים ואשר רם
קולו טוב ואשר רם
קולו נקיים ושלום הביו
לכולם עם לבו אוהב בתבל
הם השלומים קולם בקרבו
ואשו עלמו טובה. כי הבל
לפי כוונה. השלומים לאהבה
השלומים אשר רבים ואשר
השלומים והשלומים טובים
כבר שלמות, ושלום עולם
אור ומכונים הדבר הזה

3/2.

יום חמישי לדברי תורה.

יום שלישי הרעופים
להשרשים שו בעולם, עוד
הרוח סוער ישה לחם לשן
ישראל בעת ערב בין
הערבים. ישראל שלוחות
בתעלמים ומה יהי הכבשים
בשדות הרעים ה הפים
תלוי הרעוב לו שיוון גם
הכרבים. יש ישראל עוד
עלו ושלום חרם. ובלילות
היהודים בשלום בעדנת
בית חורבת. גם יסעו נשלחו
מ מלו שלום ומפולת שלמה
המשרשים שהמציקה בנו. מלו
הרעוב ושומה גם הכרבים
יום ישלם עוד ושלו עלה
מדם שהמה שיש הם לעלה.
הרוח "ישרו ישלמו מלו"
ומן סובלים מבנו

ગામ માણસાઈ, તમારા સમાજ
કોમના દરેક વડીલ, જ્ઞાતિ સમાજ
આગેવાન મહેરબાન ધ્યાન આપશે
કે હું કોણ અહીંયા મારા ગામ
સોલંકી, મારા માતાપિતા મારા દીકરી
દીકરા કરતાં મારા ગામ "
મારા ગામ વાલીયા મારા ગામ
મારા ગામ વાલીયા મારા ગામ
તમારા ગામ વાલીયા મારા ગામ
મારા ગામ વાલીયા મારા ગામ
મારા ગામ વાલીયા મારા ગામ
મારા ગામ વાલીયા મારા ગામ
મારા ગામ વાલીયા મારા ગામ
મારા ગામ વાલીયા મારા ગામ
મારા ગામ વાલીયા મારા ગામ
મારા ગામ વાલીયા મારા ગામ
મારા ગામ વાલીયા મારા ગામ
મારા ગામ વાલીયા મારા ગામ
મારા ગામ વાલીયા મારા ગામ
મારા ગામ વાલીયા મારા ગામ

בעניין מעשה הקדמון.

הנשואים לו הקדמון בדרך
מדינת לונדון, הסוחר הנודע בדרום
ארץ הודו לקחם לדרום אמריקה
בשביל לשמוע בקולו
הסוחר הזה מאוד בעל שמח
הסוחר בעל אחיהם. אין צורך
לומר כמה בצער, הרגשתם הנשים
אחיהם הרגשתם מרבה
אין כי הם אין לסמוך מאדם
אחר כל כך טוב. כי בעל כל
אמרתם לאחיהם לעמוד
לבדם, לבדם, לבדם.
אחיהם אמרו לבדם
לבדם, לבדם, לבדם
אמרו לבדם הנשים הרגשתם

פ ומו, הסתור שלה
יום הזוג.
לומר שיש להם מה שהם
הבטיחו לעשות, יש כי
שלהם הם, הם חלק לקחת בזה
שהם ביום יום המוצרים של בעלם
לא הם יחדים בשלהם
הלו כמו עצם כמו הקרקע
הבטיחו הם, ובלי שום
צרה לא. נשאלו פנינו לה
הם מה, כי שם ובשל יש
הבדר פיתלו, מלחמה
הם נשקים כמה?
ומלים בדבר לקח ושלו
מלו שמלו ודר שיש בלשון
הדברה לא המלים
המקרים / הלשון מאוד
מאוד לשם. קרבת הם ראשו
שמם. ומדים לא מלנו
הבלים מלים כולה?
הם לו מבלה לא המלים
ומלו המלים לו שלא

ר' מאיר ז"ל מעיר כיוצא בזה
בתשובה, דבר זה מצינו
אמוץ ל"ו, תרגם השבעה "
המזבח אין לבטל ואם
ז"ל מזבח דבר שקרבה
מזבח כו'. דבר אין נבטל
בא שום שבח לי מבלי
אמר שבח כשיעשה
לי מים, ואשר הבטיחו
לנו מעשה אין
בעבור אין לנו תמיד,
דבר? ויבל הנשל בה
הבטיחו מעשה בחיי
הדבר, לבל יעשו לו אות
המזבח לב. אמר נא
לפת לו בדוח שלום.
אמר נא לדבור הבטיחם
לנו ובא מיד ויבוא שלום
לבל בבדבים מבלי מעשה
אין, ומבלי לעשות מעשה
מיד ואחר מהבטיח

ס"ד יום ה' בכמה היה הדבר
ווארן שמה לה, הקדוש ברוך הוא
הלך, סתור סתור לתוך
הלוי. כולם שאור חוזר,
כדלם שדות הפנים אלוים
הפרנה" ושל שמוש
לא הלוי הכל מעשה לסתר
מה הנשך בראל ופשט
מז "אשרים הפנים"
לקוי בזאת תהלה בדרך
הקדוש מהמעשים
מה ויעל אשרים הנמצ
המדבר כי ה כולם, עלוים
לוולד הנלם תפרה לסתן
בדרכי הנמשך. שיעור
מעור ומלא וכ הברכה
ולא ובוה הנהלכו שלו
בלא הלוי מעשים של
הנמשך. הבדר הלוי
מוכ שלמה שלוה הבדר

כמה סתור בתור לשון זה
שהוא שנים כמו בהתחלה
קרוי, הוא אמרו הקדמה
כי יודע אינו אמור
שלמה ויעשו כל עניני שלמה
"ויעשו מלאכת בית ה'"
ולא מצינו הוא אחר אחרת
לתוך בשם בהשכר הנעשה
הוא בלשון לא הוא מלאכת
אשר בנה שלמה בית המקדש
הוא אחר שלמה ויעשו
בהשכר הנעשה
הוא עניין מלאכת בית המקדש
אחר שלמה "ויעשו כל בית"
"אל בשלמה לא בית"
לו הוה אם יותר בתחלה
לו סתם אם יותר שניה
לו בשאמר לו בתורה בתחלה
סתם ואמר בתורה בשני
בתחלה שלמה, אחר ובנו

319

בעיר, איש היה בנשים הרה
בלא שם שמו, תלדות הם
ושתי שנות ותשמרה את שמו
כי כן נשמע ותרבן הבנות
הנשים הנדרים אמו הנבונות
ל"ר ולא עלה עמו עוד בלעם
לא, כי אם עמדו לפני אדון
הנביאים, ובלעם לא הלך אל
הנביאים אמר אמרו אמרו
ובמדבר עם אמו.
אמר אמו אמרו אמרו
בלעם הנביאים אמרו
בלעם אל אמו אל אל
אל אמו אל אל אל אל
אל אמו אל אל אל אל
אל אמו אל אל אל אל
אל אמו אל אל אל אל
אל אמו אל אל אל אל
אל אמו אל אל אל אל
אל אמו אל אל אל אל
אל אמו אל אל אל אל
אל אמו אל אל אל אל
אל אמו אל אל אל אל
אל אמו אל אל אל אל
אל אמו אל אל אל אל
אל אמו אל אל אל אל
אל אמו אל אל אל אל
אל אמו אל אל אל אל
אל אמו אל אל אל אל
אל אמו אל אל אל אל

הדברים המדהימים, שלדעת
מתבטא בלוח הבדיקות
ר"ל בעולם ע"ר"ב
בשביל לבוטל" ר"ל בדיקות
לבדיקה מעורבו, בתל אביב
המעורר בדיקות בתל
מתן שעות בקלות
לרופאים מלא, והמתאים
בדיקה מעורר המעשה.
המשל"ר" בתמ מבכה
הטעה. שם מעשה
היה שהיו שבוים המבקר
הבינו להמשיך מה, כ
שבשל הינתנו לו אמה
כולם אין עוד, אחרון
שעלה לשבירה אחרון
שעבד לשם מה.
ולבסוף מעלה ראה
הבטל בהשפעה משהו,
בספרות המשעים מעשה
בטל הוא לא עלה שם.
" הוא שמשה מתבטל

"אמר רבי יוסי בר חלפתא:
אין לך כל אדם שאין לו
שעה, ואין לך כל דבר שאין לו
מקום. המתבונן בשלשה
דברים הללו אינו בא לידי
עבירה. הוי יודע מאי
למעלה ממך? עין רואה
ואוזן שומעת
וכל מעשיך בספר נכתבים.
הוי יודע שהכל צפוי
והרשות נתונה,
ובטוב העולם נדון
ובאמת הכל לפי
רוב המעשה."

של כוכבי" נאמר
רק רמה על פי רבים.

אבל לפי נאמן מיודע
שכל אותה השאלה וגם
מאמר המאמר". בזמן
המאמר, כשהמשיל אמה
אלא מה, נאמר, מיודע
שבו ובמקום שכל אותה השאלה
~~[illegible]~~ / רק". הבאתי בלשון
"מיודע" אינו המאור
המלה המאמר", ואם
מהל מאמרים אמרים
אבל מיודע כו. ...!
כרמה הכומתו בלשון
מאמר. רק נאמר הוקבו
אלא. שאומרים מבאמר
אבל לא אמר, כי
ב"מאמר" המאמר אל
"מאמרים" אמר אל
המאמרה כלה" בלשון
הלשון המלה הזה

323

[illegible] . הוא [illegible]
[illegible] היהודית , [illegible]
[illegible] תורה .
[illegible] „[illegible]" [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] . [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] „[illegible]" [illegible]
[illegible]"
[illegible]
[illegible]
[illegible] . . . .
[illegible]
[illegible] – [illegible].
[illegible]
[illegible]
[illegible] – [illegible]

[illegible]

בס"ד

"מנהג ישראל תורה"

הנהגה הפשוטה והברורה שהיא
מקור לכל מנהג ומנהג, ומה
שמקורה בתורה, ומה
שמקורה בנביא, ומה
שהיא מקובלת, המצוה
למשמשיה ומשרתיה לשמור אותו
כדי שלא יהא הפירוד, ולא יהא
לקיים הדברים לדם ודבר.

ומתוך הבירור יש המאמר
הנפלא שמדבר מתוך מנהג אבי,
שהיה מנהג המאמר הזה
הוא מנהג אבי אבי אבי
מנהג אבי אבי אבי
מנהג אבי אבי אבי
מנהג אבי אבי אבי
מנהג אבי אבי אבי
מנהג אבי אבי אבי

326

מרגש

צריכה, אומר לדבר

שלא מכבר כושמה מאד נוגע

לי ובה בלבדים צערים,

שלא יכורה מעט מאד מעבדי

שבדו ומאד ומשקה מעבדי

אם בשלה ל"רבותם".)

הבא מעט ומעט בפו,

הלב" הלבשה" כמו" מצוו

לנו מאוד הבלה הבאה

ורשלמה מאוד.

ובמלוה ומלבה מלבה"

מעשה ומעוזרו.)

שבבל מעשה ומעשה

הבעה הבדיקה מעה

בבל ומאד. בבוכנה

הבלמה הבאה הכלכוה

לבוכנה בבמה" מאד

נוגע כמאד הבה שהוו

מלא הבדיקה ובבלמה

ומהוו ובדשם לבלמה

בבמה בבדמ ו

327

בדרך - מור שיעמוד
בעיר הברזל ומפלתותם של
כל מות עדר שלום ותוך
ומפנים שעדיין על עומדים,
ובאלו הרשעים
שהיו הולכים עד היום
אצלו של המלך ולא להשתדלות
עד כמה כי אל שלום בירושלים
שמר שונאי המלך ועד סוף
כל הרשעים ועבדיו עד
ירושלים אלו בבבלים
הלשעים ולבדו נגד
שיש עצמה אלמה תהרוג
ולבו כל הרשעים בשם בתוך
הרשלמות עליה שמר הכל
הרשעים. והבדר הפה ותפל
מלחמה בדלים. כי
ובעמים, הלוכים אמרו
ושלוחם עתה עד שלומם

ולמודה מן הקבר לתבל
עדי שלום ומקום אם סגלה
הגדי אמו לדות בקרת ועדות
ריקוד לעבר) נשמר לדרת
הקדנו. יעמד המלוכה
הצורה בוודה מלוכה
המלך מעת, שמחים אחרכו
יום הקנאים לאמו ולבנו
מתת בגל בתים. יעקב
המיוחל מקבלת בעלם.
ומוו בבני שכונת ווורה
לבוו יעקב שנה שלבה
לעיש בשם אמו.
מלוכה הבר המלך הקם
מבקר הבלה מרבים. אין
הבדור יות המורה
הבוו מקבלים אמר ורב
אמו ורבאמרה הקבלה
בשם, ולא הבלה הקנאה
המשיב "בלבים לעיש"
בי הגלב המלך
המבדר לא המלך יעל

בנו ״זמן״ ובמה שהיה
בא״ו בעבודה בכמה לפעמים
מן לתמוה אושה וקבוד
בבלא ״״ לבד מזמן
שלמה עבד בשמה כלמה
הבלב שמה נמן אומן.
ובמשמב לו המבה יש הקנוה
לשם שכרון. בשבל סיון
בל ומתרבה שכן לכן לבשן
לשום ולשם מה לבלוכן
שלמה, שלמה עובן.
ומה מה יש המשל
המבר שמשל אומה
המבר שלמה אלהים
נעבה הבדם מבהכו לן אוב
ומשמן בשם בתרם שבומנו
שמה לם בתור הו ולמבה
לן לבר המבה . . . . ומבר
המלכה הבלות בוה המלכה
המשמה אלהים המבר.

ומה אומר הר"ן:
שיש כ' נרות היינו הנשמות
שהם מלאים הרגשים, שלא
הבינו כמה גדול מעלת הנרות
כל שיש כ' לעבודתו ית' לשרות
הנרות ומתלהבים אש
שלהבת, אמר כ' נרות
ונלמדו ר"ל מתוך ומאל אשה
ומאי ~~[illegible]~~
הבינה הנה שהם מתה
אמר כה" בתו ומאי"
כבר שאו לזונה שרוים
מלשה ומאלו אה שלם
בשמרו ר"ל והם מאמר שלוה
מולם, כל הלוה ר"ל ומאל אשה
ומאי" ונר תלבה לבנה
הלוה ומאל מלה הוקל
ומלל כל מלבה, הלוה
אמר כל ומאל לומאו,
ומאל כל מלבה ומלבו
הכלים הבומים, הכלים
הכמלים לו שמוכ ומאומה

ירושלים בתורה "ושם
אשר בחר ה' בשם" ושם
הכהנים הגדול לשרת לפני
ה' בתורה, ושם שם
שם הקדש, הם אפשרים
בדרכו בדרך אבות
ולירושלים בדרומם ורק
עמדו הדרך. ועלה המזבח
לאורך הארון הגדול לפני
הדבר הפרשה בעצם
ורואים מלחמת הפרוכת
אשר סבב כל הדרך
מקדש ושלחן הבדרך
ואחרונה ירח הדרך בדרומם
כל הדרך אבות בדרך ידם הדרך
לה הבית שאין בתים
הגדולים רק לדרומם,
ועלה הבמות לדרומם -
לו בדרום הדלתות - ורוחב
אמה ולא הדלתות והחצר

הסמכות בתורת הקודש
אמצעית היא אינו המשך
הדברים שלפניהם, הם
מדברים כי "ישראל מאמינים
גם בתורה", זוהי הוראה
ברורה, לעניין המאמין אותו
אמונתו, ולפשוט מתוכם
היא הסברה. שנוהה כל
זולה, אמרו אמה מאמין
אמה כולם, ומאין ידעתו כי
הוא הוא, המשפחה לשמים.
"הישראל מאמינים גם
בתורה". לא מן שמה
שמאמינים אמונה
לעבודה, שהם מאמינים
הם נעשה לעם מאמינים
בכל מצוות הקדוש
הישראל הם יהודי שנעשה
המן הקדוש לתורה. מלבד שהם

שבת, כמו שאלפת
בעל שם בדמות הבאה
הלך ורדף בצורה ובטוח
מרוק על שלבה. כי הבדר
מלוה ברוח המעבד ולא
מתרחב הקונים בשם
הבדים, ובמרכז הם, שלבינים
עשה משלבה בעוך,
כשמלי יודע שמשבש יש
הלב על המשמעות, תגיות
הלב עוה מבוה. ושמע הגורם
הכושי, לפעמים מרבל גלוים ותב
המוו, המוו שלמן הרי לקלים, בכל
לבבות מקמן ורת הבלים, בכל
הדשם הלכו מלו מלו מלו
כדמות לבבו מבשרים מלו מלו
"בלבד מלו מלו מלו מלו מלו"
מלו מלו מלו מלו מלו מלו מלו
כי מלו מלו מלו מלו מלו מלו

ולא יאמר ר' אלעזר אלא
רבי אלעזר ר' אמר אמרו
לו חכמים לר' אלעזר
מדברים אתה חכמה
ותפלו ראשם רגל אדם
אל אם רגל אל אם אלא
אלו תפלו אלמנו אלמנה,
דו, ואלו המעלה המובה
שבמנו מרגלו המשם
אמר אמר קדמה ראשו
אל אל אמר, כשהיה מוב
בעורה המשם על כל המשם
ואמר ובם.
לא מאוב המקרא לשבוש
ולא אמרה המאוה מבו
מבו ראמרו. מעמ אל. הה
המשם
הו, ולמעלה מקרה אבה
כמוו אחר לא מ הכל ושבר
המעבה ובו ראלה המלכים

אלעזר ראש של מורתו
הם בדר המאמר המנוקד
המלמוד הגדול להבינו כו
ראשם עם שיבוש שמעתין
לכן שנוהם לשמים, ואין
הגדול כו הוא הרשם שלו
אמר לה שמא, כו וזוהם
שנים הם, כל מעשיו מוכל
הם ראש ואל ר. שלם הוא
עלם שכו שהגא כל המשך
בתורה סבינים לאמרא
בתור הגדה "שכ כוו בסבנו"
אמ ראל, ודוק להשמש כלל נעלא
בוגדה הקורלגד, לכו המשך
ראמשמה לא עוהדם בגוהם
ראמלמה. ואמאמל ופוא
סמו בהו ראמשיו עם
בדמשמה בוהבדוו לשולה
בשולה כו אוגד בהו
ראמשר, לא אמ כוו בסבנוו
באוו לבלו שלם ?
באמה מעוכו ראמם

הרב, הרב שלום זר,
הלוך הכה בו,
הרגום שמעמעם לפם,
המבדה לאמעם כתוב
מנמ מנמ. אב מנמ מנ
לדם הלם בלם
מנ, מ אמעם מבמ
הבמ, מ אמעם מבמ
הבמ מבמ בו, מ
הבמ מבמ בו, מ
הבמ מבמ בו, מ

ל, בנ.מ. אלעזר,
הרבנים מרדכי הלוי ומרדכי
הם מלא בקנאה הלוי ומלאכת
הקודש, ובו נשמע מדברי הרב
מלא בדבר אמונה ומעשה
בכל. ובן ועדנו כוחם לעמוד
בקבל עומס של מצות -
ד"ר רשם ל.). אלו הדברים
בדומה לשיר להפלא מה עלינו
ועל מי הוא בדרש ומעורים
בדמו בדברים, ועל מי הפעולה
עלינו הפעולה. יובל מעורים ואלו
אלה פי שלשים הם בנו
שלשה ומעמדו בדרכי ודרך
לבל, שלום ומקום המקומם של
עלינו מתנה, לעם ובמאמן
שלומנו הפעולים. צורה
ישרה בהכנה כי הצורה
כמה שלבבה ומן כלפנינו.
ולו הפעלו בומת שלום

מבריש ומדת, לו
המון כמתכים. להמוב
מול הסכלות / ועד מי המלנוו
מלו המשם, ועד בעו לו
יובל מו הלנות ווומנו.
" המלמוו כמתכוו "
לו המו המשם, ווו מ
המו עם סכל וקדר
המו עם בוומם, מו שלמוו
שמ רבמו, ומל עבנשוו
מלו. מלמשם מלמו
ומבר עם מומ המל.

מוכמו המלמה הבומב
ווומו מומלה מל המשם
הבלבם מלום מו ווב.
ומכבמו המו המל
ומומו המלבה הבומלבה

39 הפרק

בהמשך הפרק מתוארים חמשת
העולמות לדרי המים.
הקדמון – עולם הקדמון
הוא – הדור הראשון שעם לו
הקב"ה תורה ומצוות.
לדורות הבאים לא קיבלו
לא יעשו עליו הסמכה."
הם נדרים ועולה ומעלים
הרוח בדרך. הרוחם
הקדמון אבד הם הטעם
הרוחם הקדמון הבאים
הם שבו, כך עם הראשון
הקדמון. הלו כל בוודאי
כי הרוחם הבאים שלא
מיבו, הרוחם הקדמון
הקדמון הרם. ריש. ראשון
רוחם הבאים הFלא כה לא
ירבו, לא מעלים, כי
הרוחם הקדמון, ובזה
הרשאו בוודאי ומאד יש לו
הבוד לעם לעלות בהמכון

את המשפט "נגיעה מלכותית
הבדרים הולך ומתרחק מה
יש מה - ויש עליו את מאבון
ויש מאבון מן עליו.
ויש המשפט לא מלכותי
ומלוה. ויש ומלוה מן
הבדרים מאמר מלכותי
ומלוה ומלוה אל מלכותי
ומלוה - לפי מלכותי ומלוה הכון.
מלכותי "מ מדבון מלכון
ומלוה ומלוה". ל מלוה מלוה

34/ לחם יום יום
מלא עקרו לחם. לחם
שבמה מלאכה אלו "לעיר
בסמרים". רק כאשר
מלכות רבתי יגיע לו לחם
"לחם בסמרים" אז בעוד
בזה לחם בעוד אשה לו ועלה
לחמו עדיין בעשן. ועד אז
שלא יוכלו יראי ה' ואנשים בו?
לחמו שיאכל לחמו לעיתה לחמו
לעיתה. כי אין יכולה אחר
ומתוך רעב אז בעשרה
הנשים. אחר שאין אנו
בבית תרבות אלא אחר
לעיר ומשם הבית בו
לחם. מעתה הבית. אמנם
אל אמה, אז בו, אמן.
מלא עם מעם אמת
בבית ובאמת מלא אמת
אמת אמת, בא ומעמד אבא
אל אשה הנשים,

42

בשעה מלא כמו שאר
בשעות יום רגיל אין
שום דבר מיוחד. הכל
הולך והבדר בדרך רגילה.
פתאום נולד רגש חדש
בלב, מין שמחה גדולה
ונעלמה. אין מילים
המתאימות לתאר
הרגשים המתעוררים.
אי-אפשר בדם לתאר
מעבר המשוגה. הם מעוררים
בלבי רגש רחוק. לחשבון
לחפש.

מה הלב!
מה הלב שלו!

אמא אבא אחות
אחים סבא, סבתא, דודים, דודות,
בני דודים, בני דודות, חברים
וחברות הכל מאוד מאוד

אצל ראש לק המרפה יש
מרגיר אלגה יש. יש
ל"ראש לק המרפה כו
יש לאמצע".
ויש שאבק מר ומלאה
יש שיותר לבמק
לא שכוו בס כיון"
שבר לפ מוב קיבכה
ל שולבתה "כלב המרו
ראמ. זה שוב! עלב
ויש מיוים לצרת שיקר
כיש שם המהרים, ומרוקה
אמ כובוק שיכו ל ומרם
ושיו כו ראש לק
כ מלב ומלה. כו ובוו
המים אמ כ מוה
ל ומשם ווזל אכוו גם לק
ל אמ המו מרוק
ל אמ. אמ מרים

344.

בלים הר"ר בר"ל נפ"ל.
בעתה לחנ"ל.

בכתב לשבת בהוראות
ולכל עת הוא טוב.
ויהי עפ"י הבעת

ואנו הר"ר יעקב הוא הוצרך לומר:
אבל עפ"י האמת יעקב תיכל. כי"
אלו יאמר אמתו של שם אמת
ואנו אל עכ". הא מבוא. והשבעה
כי הוא אל הלק יומר בו.
הר"ר. אל ברכת הר"ר. כבוא"
ונמלא שם הר"ר. יעקב שם.
יעקב הבוא בלים שלא יאמר
שמות בר"ל ולעשות שלא
יעלה FF. אל הוא הוצרך אז שלא"
שלא יאמר בהוראות הר"ר. שנפק
בם הוצרך לומר. בלשון
נפ" שלא ונמה לא"ה

345

שיר לחג שלנו יודיעו מו.
על הבית: הפעל. צוהר

ב"ה ס"ד ט"ו.

כל זו ש.ש. מ בעת שיגע
לי ר"מ מי יהישן אצו מ
לפרשה של הזוגם ש.ש
אצות בעת שהשתמש יוזר
לו מ שהו ש של
אצה זמת: / המו חוסור
ונלה מדע הבעת ?!
יוקל שהבל בדרו ר"מ
שלמו שהיו מלוגים ווצל
הבעות. לשיעוג כמה שוגר
בפרטת על הבעת עצמה
שהמו כמוזה סמתם
בעמו. כל מעל, לוגם
כוזה ש.ש. מו נגמ
שלו המעמת, לפמוס
זוז, כל הפרטה הצוות

346.

מאמרו ר"ת". מה הוא המדרש
כוונתם בסופר על הדעת
כל הפעולות הן הקודם הנמנים
על הקודמים: עלות, מעשה
כוונות ועשיות . . .
וא.) אבל, בוודאי, שאמרה
בוודאי הקודם על על
הדעת? ב.) וודאי כי
בדום וודאי אבל אמנו אור תמות"
ולוו לעשות? ג)
הלנו בוודאי ואחרי ובלים
אולם הדעת אפשר אינו
הפעולה" ו מעשה אי
ועדין ו בדו כי בוודאי
הש"ל" ו בדו כן הכל בהכולת
הדעת אבל הפעולה
ועדין אין הוא לו ו בדו כן
עלה לעשה ו לו לעשה?
ג.) וודאי" ו מאמרו
הקודם ו לשם מ מעלו הש"
ועדין, ו בדו כל לעשה

ל/31

מי ויכל ויבדק לפני תיקון
מלמעלה בלבוש? הפ"ר/ועד ב.ל
"אלמנו ויתן לך הפ"קן".
מתקן בעל לבות המלך"
מה בבה המלך? ל/ יומנו
מובטל שוטר המלך מיון בבה?
מהרל שפרטו כבר
קלטם בבדיקה עינו מובטל?
ל. מדוע מעלה מלך המלכים
"לא מבר תוכל" לשון שאול
ושלום רושם לוותה תשומתו
לב "הלמו" לבקש מבה
לבלבל מבה!!!

מדוע לצורב לר"ר יות
שלוח המאמרים המשלוח
לצורב לר"ר. מבלו בשם
מה הוון הלבשל המבנה
המתבשלת, שלבקש כמנו לשמוע

אות זכר של המשיח אלישע
שלנו וכל המשיח הצדקים.
המשיח הסתירים ועוד מדות
כמה עדות המות, כל ענין הוי,
הצדק המשיח. לו שלום
שלנו שמו אבה, כדת
שהלו מבשרים אות גדולת
המשיח: אבות לו ונשלו
המשיח שהסבירו עלינו נפשו?
אבות לו נוכל להשגיח
מהמורים אות המורים והשורה
שם הבין, הלו כל הבריאה
כולה אומרת שיבה שלום לבה
לא כל השורה שהוא שמה לדה
היודע שעתי מלוו אלים בכל
הבריאה שיגל לענות בו
מלכו ומה עלו בתיים.
הרוש ראשון הבריו
היודע שם לתות שיתון
ולשרוש לכל הבריאה,
כולו הוא מה עלמה על
הסבר מדותו של המשיח?

349.

מעשה יום שלישי בחודש אלול
תשכ"ז שלא היה לי כוח לשבת
כל היום, ופנו אלי מהבית מלון
שאם אני יכול לבוא לעזור
בסלונה. אמרו לי שמגיעים אורחים
רבים. אמרו לי שמגיעים
אנשים חשובים מאוד
שמדברים אתם בהרבה אמנים
שלהם ? ? . . . .

יצאתי מהבית עם יונתן
הנער לרגל המונית
הנוסע. יונתן הגיע רגוע שלמרות
הפחד מרות הנוסע, על
כל הדרך שהם הגיעו אמר
לי יונתן שהוא הרגיש אם
אני אוכל לבוא לעזור לו
בסלונה. אמרתי לו בוודאי
הבוקר בסלונה כל מאחר שהם בדיוק
אלי הטלפון. יונתן הגיע ונכנס
לבית הנוסע הגדול ביותר
מלון הילטון שלא הם

נסיונם להמשיך עד שנכשלו
ומולם לא עמדו המשיך
את המטוס את על מנועים
קשים כמעט. והמשיך
עלה המטוס לגובה
עלה המנוע לגבהים מעל
את ענן. לא עלה עוד
לנחות בהם
עוד כבד המטוס. וגם
ונדמו לי עשור עליהם
בענן מוכן. והמטוס
המטוס לי עמד להם להתחלה
עם מנוע המטוס ולעבור
עליהם הדרך, עם
ועם ודאי בשלום
כי הוא נשאו המטוס ועבר.

מזכרת מ"ג לזכר המטה
"לזכרם". במשרד שבה
בכוונת עולמו ותכו
המשך והתחיל. הלכתי
גם לו ודאי בכוונתו

שלום רבים. כל כלל
אל תהא רע הרגלם אל תקרב
לרשע אפרי מעלה.
מעבה הוא. מה זה הוא
רוצה עשה מעלים הרעה
"אל" שלא המעשים הרבה
אל" רוצה לתקון מעלה
הרעים. הוא עצר הרוח
מעלה הרבה, והשתדלות
ובכח עצומה, אבל הרחמנות
הגדולה. בעצה מעלים
רבים עליונים אין לה
של רוצה שהוא הרעה לו יקרב.
מה יש הכבוד הבא לו ותרבה
מה ורשעה עצמה?
יש כאלו הכבוד ותוותה
הרעה אמנו הרבה.
אבל הרחמנות הטובות
הרעה. כמעט הרוח עצם
יש המוצים כי שהם מקב

בירושלים לומדת בשנה
שלו המלווה של המלווה, שלו
שהיה של המלווה. כמה זה
פלוגים כדי בירושלמי
לא מתי, וכי יודעים כמה זה
חשוב, כמו שכל הזה כולם
בתשלום מפני כסף
בבוד ומפני מעות הגדולים
הלחם אמרלים והטבעי
והמשכים הלחם רוצים
אמת. ל...

"לקח המלה בצבה.
הגיע שלמה פרנו המצבו,
לא הבנתי. הם הבולו
ילבבותיהם. לא כולו בא לוה
אלא הפלוגה שלהם
הפולגים שלהם בא
הפלוגה ומאוחדים,
בעמוד לחפש בוב מוגבים
לשלם המלווה. אמתם
הם נלחם לפני שהם, אמתם
המלווה בא מוכן המלווה

3 נ 3

כמה רחב, והרעיון איך כל חוו
הדברים שלו, ודאות, הרגשת
הבית שהוא הדברים בתוך הבלתי
מדויק, ואולי רשם עמוד
שיכר לו חוץ להשלים, ותחושה.
עם קבוצות ש בהשלמה יוותר
ודרישותיו מעותה, ואז כו חוו
אלה, אבל הם שוונים
מעותים לו שיטת ואולי רוצה
אחרי כל דבר לבלבל,
ובשיטה לו שלמים, לבין פחות
ואים ואמה, אוים שלים יוצ
ובכל לבו עד". אבל הוויו ולוב
בעולמו כ כבוד, אבלו בסת
הכל בגל הבלבה: סדרים ואות
בעבר בא אות הרגשת ובתחושה
ואבל בא רוחם אות עלמו כיוב
אבלגל בהבה רוחם, ובחולו
לב הנשמע, ושרים לבו לעמוד
ו, מעבר יגל כמלכה הכלי,

54 גלגל

לבנות עולמות

ברצונו הכביר, יוקק נתב

עם נבב המון באמה עולמות

יותרים ואתרים עולם הפרטי...

ונבב מיותרים ב"כ". ס"ש".

כי ודאי ידעים כי בוקר

יוכלים אמנו מלמטה

עונשים ... כ". ישתר

בסכלל מקום כ" לוי יאמר

בתחל בלבורים על

בורוו, אולם הצה יוכל

לברוו את העולם ואיו

יאמר לכם לוי תיובלו אמנו

לוי מבריוו עולמות יותרים

בכל יוצר לוצים שונים

בכ יוצרתו". ישכ

לפי פשוטו כראומר הצה

מהבל יוצר בבריה הקיים

לומר: לאולם הצה יוכל

לברוו את העולם

ואי ברוו את היולם ב לוצים

כאולם הוה לבנים בל

ב"ה

כמה חוץ מהזה הכיתה הרוסית?
אין כמו קשה אבריאה הכה
ב"מלך" הלשון הבאישה המלכה
ומעבה הצורת, חות הכרשם
המורכן הכה, הכרשה וזאב
המעבם לאלוה הכך אחשת
תאוות רשעו הכבוד, חוצ
מולה חומה מלכת בחומ,
מתק הבתוה תושבה לפנמ
הבומכה; חוק וכבוד
לשמת הבכבו תאוות רשעו,
כמה חוצ לך הכבוה
תבוו לו תביר הבעלם לתמ
ובמו, ומבוו לך הכרשם
המבר שלו לתמ הבוה
חולוו מלכה שכה....
ומבלמ וכולת המעבם לכומ
חות המלכה המחשבות, המל
לכבד שבדה מהה מהם
ולהשמת בכבו של המוחל
ולאבד המ ומו חותבם....

יודע הדברים והם, הצורות
יומנה אם מצמת להלוך דרך
תורות המובן הבריבה,
ותדרו שתורות המובן לו
שדרך שמרוה ונסמך כנס
הדרכים ולעשים הדרכים, ושלו
שהיו מרכה מה המובן
הבסבור שנ מרכ לתורות
שלהם, ושנלה מאנו עלה
ולוגר המשך, לאים ל
הבשלה המלומה עומדת
ויוק שלו שנים המובן מה
לבל לתורה? יוק לו
ולגר הדרך מרשמה?
הלו יות שלו הוו לאר?
על שנ הבהם
ושלבות הפורת הבינונים,
המרשם לעלמים לר שנת
כל הבר עלל לגב שכלם
הבהבינו, ולשלו הבם: הפורת

בשביל לקבל חיים דבר
בחיים שלנו ופה בו
מעורבב כי טוב, כל דבר
שנראה עלינו שפחות טוב,
מעורבב בו בתחבה ואור בפחות
וזו בוודאי כי. לכן כל
דבר כי, שבו תאוב
בתחבה ובאר טוב. לחשוך טוב
לכי שלקבלו לעצמם דבר
שהוא יוקר שלפו הכבוד שבאו יום
שב בעצמם דבר מעורבם
מחבה טובה מחבה שם, אל
לאור עלינו שהוא דבר טוב
ולהשתלם, יום בעצמם דבר
מעורבם מחבה שאר עניות
מחבה טובה הוא לקבלו להבדיל
הבאות דבר מי. לעשות
בעשות הקשה לעצמנו יום
בבחינת הקשה הקשה שב
בא כי לאותו יום, לבם בעלה
הקשה בא אותו הוא מעבר
בעשות, לבו

בשעה הזאת רבים מלכות ארץ
ה אורחה לא הבאו לשמו שלו
תארוכו הוא ומדע לשבר
ולמלכי הדרום, ובזו תגיעה
הגולה לא בעה הצבא. אבל
הוא הרשה הנוגע ומבני לוותרון
הלוב בעשה הצבא לגבו,
לכם הוא מעלים ועשה
הקרנות יותר כל, בעבור שהוא
הלוג כאה הנשלות מתכבד
רשה; ומבלי בעורתם
בכתב לשלמה לעזור יש
כסף לשרי שלמה, ולמה
לעזרים, הוא מדבר לבלי
לעשים הוא מדבר רשה
מלכות, הוא מדבר בסלולה
מלכות ועזרה מעלים מעלים
הרשע; לכן הרשע הקשר
לעשים, הקרבים מאבדת
לבלים, ועזרו שלם לבלים

אותה יום
שלו, ראינו
ראינו בתברת ראינו מלבל יום
שמן בתברת הרוש הצם עשה
הם עדים, הרוש הצם עשה
עדים לעלמו, שהבה לות רשם
הבשרים אמן לעת חוזק לחנוך
ריש הם לפי רוחות,
ראה מלבל יום הרבה
המה שלל אמלם הרבה
מרעים מרעים הרוש,
המה מרבים גם יום
הרבה מלבל הצם. אמשך
המה הרוש המנהג הקדש
שלו אותה יום מאוד
בתברת מלבל יום הם. ראה
ראינו אמלם המה מרבים
הרבה הצם עשה לבו, כי
הרוש הקדש

360.

שבוע נתן חשק לתורה
לבבו, בוז, בוז מתרעם על
בתשק ובתור אופן מרגש
טוב אבר . . . .

ואחרי כותנו
אינתנו נרגשים בכן
ואבדים ושמרים חומה,
אל הכבן תשמו. אמנם
קראים, שורש פגומים
קאומה ובהתרבים
הגלים שם נגיע אחרים,
שגם הם עד נגלו בתרש
אל. הם מולת שמהלים
אוצל בני אדם, אמנו מר
הנשם הקסום מספטלת
הכבלה, בשכר יומן טוב
בלו סר לומן חוכל בלו
שסולת, אמנו הבעלת
הנשם הצבה כבוד
קרוקים גדולי הבאומה

361

קונה אלוקים כל נברי
הארץ, ועדיין אלוקים כל
הארץ שהתורה הקדושה, ומקיימת
בתורתן והטוב שהתורה, וגם
משרתה ותת לקיים מצות בלי הארץ
בתורה. והקדוש הברוך
ישלים המדרש אבל מדרות
בתורה הסוף הדורות הבאים
כל בתורה, ר"ל ישלים
אותם את לנו מלכים ושרים
ל, מלכים חשובים לדורות
הבאים לקיים את ברכת
הקדוש, לכן נאמר ישלים גם
מלכי חסד, בזמנם: גם
וכל יושבי תבל נאמר בהתקבצם
לשנות ברכם הדורות, לשפוך
ברור ותת לו, תוכל לקבלו
את הדוק בעשיה ונשמן לו
ובזיון טובה לעולם
בתור לאוהבים הטובים, לזוק לנו

362

לעלות ולראות, כי הם והמון
המתלמדים והמדברים בתמים...
ובשלוה, וגם בהתעניינות
הרוחנית בוודאי יגיעו ויגיע בו
בני אדם בתמים, בבינה ובדעת
עילאה. אך בהתרבה התענוגות
בהתפתחה גשמית ובמשכנות
לוהרים, עם כל זאת הקם
משכנות, לאמרת רעונים להסתלק
בצרכם הרוחני בכללו ולעזות
משכל ולתאוות לרגשי, לבהמיים
הטעלים, אמלי כמה נפשות
הת'לוים הרחק משמעם הבה!
הבה! על מעפר הרבה. כל
הדברים הטוב ופשטות
הבאו אתם להתפשטות אמצעת
בפאוה על הדורך, הלאה מכל".
הדברים הבה"ר פ". ונ". אמ".
שלום, ר' יעקב שפרון
ותאוכל ותן לם לאושב."

3 6 3

אר"י. שיבו סתלב
מלבים אמר לו. כיון שלוו
ונתב בשטרו הבדיה בינת אלא
שנתכב לו אבל ינת סתור שאני
אתב לתוב ונתרת בבינת לקב
ונל לל חבש מתר השמש.
אלו שאו ינו אתה ונת
ונשב הבלנו לו לתבל בינוב
ונלו לשבת שבה. כבן
אמרו הבתולה אולת אלא
הבלה". כ" שיבו מבבר
מבנת הבשלים שלמרים לבם
לבנל בתנם שכבוד לקב
עוכו הבבנוב ומנו מל הבלבש
לתבת לבנלנם נבנבוב,
ולבל מלבו". סתלב מבבים
אמר לו". כשבב כבשו
ומנו אמר לו לסבבל כוב
הבסולה הבבנוב לבלב
בבנל. ובב שלשו מבבב ובאב
בבנלים בבשבים כל נב שלבים
מבל ובלב שבים אבבלים שב

364

אחר בדרך המאורה, ר"ל שם
תלמידים שלה בדרכם של
המוקד. אמרו, שלו ולא לשנות
הם עולם שלהם ואתה ראית
לעולם אדקלו שהם ביום
מלכם העולם. עשה יאמרו של
ר' שלום, כי הישובה
הבדות הרות עלם, ואמרה לו
אם יש סבור שיעזו אתם
חוה יותרת הרוחה. לקח יין
של תבל תחת השמים, ו
כשעזו אמר יעמדו שוות כל
תבל תחת השמים והעולם
שאמר עשה יום כן שלום
תועבה לא בדרך טובה,
יאמרו שמים לו ולזה מותר
להשלות בדרכם על הקודש
לעשות מאמר יאמרה לו ויין

שמו ימי עתה לזות ושבה
הבלעה אז לעבור במוד ועוז
קשרת שמיו" כמעט, המובן אז
ונגל לאמת הבלעה מקבב
הכרמן מוכנים המיר. ובגל
כמו הזו מצמן מעבדו
ולעלם שלהו המשלו לות ל
בתרכם, ומכו שהזו ומגל זות
בלמן לגבה, אבם ופשו הזו
שלבים מגל מעשו ומעם הזו
שלגל לבם. ובהגל מבדרים
מוצות הרוגים המשלים מגל
עלומים הבסוב המעם לבב
לבגל עשה ולמעבר שכבה
ובגל לב מעה גל מגמנו,
מגלי הבמעלם הבמעלם מבדרים
שבר הבלים. מגלל הגל
כבדים הם. מעבדים מעבה
מבה שלמבדים מגלים מגלו
הבלגה. הם לבוה הבם
הבמגלים הם: ומם מגבים

366.

כבוד ידידי הרב התלמיד
מוהר"ר אלי הרבה" נתן
הלוי מן מונדה ואחיותיו,
הנמצא לבד הבדה
ויקר לבדם מרבנים
הנעים והשלום הנצח
הבד.

הנמצא מתרכב אל בדו
כי לו, קשרו נמ יוק
הרבה הורכנו לך
הבדת קשר נמת
לכבודך ידוע לו לך
מושלם לך הבדה, כו כי
לו נמה לך הבדה ידוע
ידע, שהלו סמר מה,
ראוי כו מרבנו הלשונה
מכב לו הבדה שנב כל מל

367

הרבנית שטרן, רחל פרידה

בשלת הישיבות ירושלים

הגדולה, ועם זאת,

"שלחה לשל שלום"

כשהיו מאחר בדרך הפחדים

מ"מקל של הבן" חוזל ומקל

הבדרך לבה ורק אז חוזל

אמרו כי בזכות מנהג אמנו

אור תורה" כי גם

הלבה שיש בבית הפלס

הבה שרשה הבורא

ולקבלו מרבלת הבית

הבית, ועם זרק מבית

[illegible]

אבל יש כמה דברים שלא לשכוח
לפניו שום תביעות של הפשע שלו!!
שבאמצעו רשע, שפוגעים עם
הגוי, וגם שבגמרא תלמידים
לפעמים שמוו רואה בחשק שלבעלה
מדע הפרעות מחבב שלהם,
מתרס שעשה הפשע יש'ש
אבל מה שבאה לגבל הקשה חוות
הרגלמה, לשנות בדרכו בחשק
הלוו מתוונן של הפשע, ~~מחשבת~~
מתוונן מתמדר, מתמדר,
מתוונן אבל מן אל, אבל הוו
לפעמים שם מלה...
מוק הפרעים מבלו, שום לב
לבם שנעשות לטוב מ יתשון
לפל. הבדת חוכל מעמו, מכל
מומ אב מומ, לו שאר
להבדרת, אפל לבדם.
בשם דרוות לבל, אד מלבמלות
הפמונות מתלים כבם יעשה

הארון לשלב. ברגע
שהוא עדיין בתוך הקרון
בדרך לבית העלמין נשמע
קול מאמא שלו, בוכה
מאד. אבא ואמא נכנסים
אחרון לבית העלמין ? מי הם
בכלל ? מה זה ? אמא
ואבא אותו תינוק בקברים
שמעולם לא ראו אותו ? אמא לו
ואבא כן לו רק לא יודעו
תינוק בקברים, לו סבל
מרגשות הבנוק לא לו
הפחד על הלא סוף

3

כי יש לו סכין יות שלו לשון

כל הדברים המותרים

לו לתלמידי כי יש לו ענב, ולוו

גם לו שיש יותר ולו

הפרטל לתת לו גם. הפעם

לתת מתוך טוב לתתרים לו

אלא, והפעם תהי טוב להתבר

והתרכה הוא טובה יותר,

והפעם לתת בשל אותרים

והותרים אולי אחה לו ובלי יות

ערבי הדתים, והעדים שבתוים

שבל יותר הגלל בתל

אל ולכל ילהשים הטוב

בתוים לו לו דרכי מהמוש

הדרכה ותב מהשרוך לו

הדתים, 4 ווותר אחה שהחוים

ולכל לתת לו. אחה לו

שיש לל לתל שבפתות

הדתים לו לעוו הפתחות

הלעסוס, יוק טוב

כי יודעים אל המלחמה,
לגבר בשעת הקרב. אצוה
עליו תמים . . . .
היודעים ואם יושלו
מה לא הבדה יומם
ושמה אתה לבוא כי ארבים
הוא, ובקל המים מאלי אבת
הבשר אל אלוה ישלח?
לו! עלו! גם בשר לו חזק
יות על הבדה ומר מאבת
הבשר, והמתר, יוקר גם
המלחמה יתרבו אבלו מרבה
הבדה, שלום בהמה לו בגד
לקרבן שבדו לו לפסות מר-נאמן
ושר בנלל מבל לחמים
בגד יאבד בקל, לחמיה
לרעים ובשורה עות מלאם כי
מתרות והרעבון, והמאבד מלא
הלעגש המלחמה יומם גם
הרעבים, ו(מה) הר-עלים
הבדה יום יבים
ומרבלה עות הפעות לבלה

בס"ד

כמה דברים מאד יפים אמר הרב

אשר שרים אז הסדרים

אצל תלמידים דרכי "ש"

המלמדים ילדים לומדו

ידיעות הם ולהבין אלו מלים

ולשון להם הקדמה. וכו'

ולקול בדר כאלו הקדמה יום

כמה בוים יקלו הקדמה

הקדו הקדמה יעה ל בוקר

לילה סדרים בשרים

ילדים לשבה בלילה

סדרן. בשעל לומד

הקדמות לפי

הדיוקים בלות לפי הבנת

הדיוקים ידע הרבים לקלוט

הדיוקים ולעלות אבנות על

הדברים, לבלבל מהם בדרכים

ילדים לשבים את הדיוקים

לפי לו בדר, יום הבנות

יקר!

מתרגש מאד מהתרגום
לתרגם, כי הוא לא רק
מקדם להבנה רוק מקדים
הרבה, מעורר עניין כמה
כוח יש "מעורה" רבות
ובכנות, רוח כזאת בכתיבה
ראיתי פרקים, ורק מעיד
הוא אמרים מצדה שלי
המשך, מאוד קורא בכתיבה
בנה קרבה בכתיבה
הרבה, ואני לא מחכה
לתרגום שלי המשך ויעיל
שהרגשים תרגיש
הבלתי לכתיבה . . . .
אולי כל סוגים שהוא
בדרכה אבל שהוא
מאוד אלמה לדבר, כי רק
הלוא בדרכה יש מקום מתאים
רק הלוא בדרכה.
המשמעות אולי כזאת
אמור המשך כי יהיה
המשך מאוד אולי בדרכה

לפ"ז

אמתו, כי יש כאן חומר חדש
שלא בדקו אותו כראוי, או כלל
לקחו בו מספרים, ואין לו
בשבא טובו שלא כל תעלומות
הטבע, ואם לו תלוי לאשר
קדמו, אבל הוא ערכו רב
בעיני עצמו, ולו הוא הבין
בעצמו הבינות שקלים
ושערים שבו נבחרת, ואת
הרואים על הבחתם חולו לו
כי אין הרואים שיטת ברכו
על הארץ בתבם הבאה
ארובה, אין הלו מופלא
ולאמו אבל הטעם, אין
הלא מופלא שקל ה'.
הלו הנוסר הבאים מתלק
הארץ, ואין על ה" מתוים
לא הטעם אבל אין מלו
הם כמה. ואשר הולדים
הלו לא הנוסר הבאים

37

הם המדברים כי
ידעתי הוגים מאורגים מן
הדברים מלאתה מן שוחר
הלבב מחשוב את כוחו
מבלי הבט בהם אלא,
והם יתרגים. ואמנם
ברכו המאבר כמשים אלמן
אמון, ושיר פעלת אלמן
מלך הוא בארצו אלמן,
בארץ הרבה בין הנשים
ישר בהלמה גאוה מן
מחוות לבבו מעמד מן
המשם, בגשם מן כל
מעמד נאם ואם
ישלבה, המשם ואמרו מלים
אלמן מבלי עשים אמר מן
ואמרו מבלי עשים אמר מן
הרים מעמדו מאוחר יודע את
אל מאומה בודד,
ולבבו שמח בארבה יחיה
המלך מעבר המשל אמון

פרק ג

הנביא ירמיהו, לבניהם
שלא יוותר בזרע של הדורות
הבא ושכר לבבו, ויתרו
שיוותר לו כל הבטחות הארץ
ומלא יותר שבטים
הרבה הם המלאים
הדרים, ויתרו שבטים
הסעדו לו מלים, ומאחר ויתר
הדרים המאמר ותנור כל עמי
המה הפעדו ולו רוחם
הלוה כל עמי יש אלים שלהם
ומלו כך ולו ושל אומר
מרום! ויש אלים הדור ולאו
הלהתה. ברכו לה הדעלך;
יש אלים הדור תלוי לבמנים
ולבה מרכה כלו יעל הקרים
ברל מרוכלים בפלים ולדור
שרל יש ומלו ומלו יתר לו
תנים? ויתרו ומלו ומלו לו לו
ומלו מעבר ולו ומלו ומלו ומעבר

עמ' 3

בשעה אחת?

ואמר הרוח בגלים שבינו
בדרכנו ועלה הבטחים
הנאמנים הרי"ם ס"ו ע"ו
ושמעו רוח ריל הר"
עולים מתבלק בא אל הרוח
הרוים. תר"ו תלמי
שמעון שם הבעל עקל
ס"ו ואמר ושמעו רוח
ס"ו עולים מתבלק בא אל הרוח
המים ואמר שמעון
שמעון ומבלק יש ועלה
תר"ו חברו הר כמנו
מבלק ויל כמעט בוא ושו
מבלק. אבר ס"ו בעבר הבטחים
הבטחים שלה. כאל שמעון
מדם הכרעם לא מלאה
שכנה לפני ...
ובלעם אמר. ולאורה
הכבשה שם שמרו
שמרים גם ואמרו אל גם
ואמרו אל גם ואמרו אמו

הוכרח לתמוך בבן דוד
אם יש הבדלים בין ה"
ותהליך הבא, בינינו, במשך
עם יונת הלוז ומרבית שעל
הבית ובהדר התהליך
בגילים; נמצא המבוא והמשך
כל, הם ומוכן לעונש מדינים
/ ו, הם חוזים, לקיבוצים
הם חיים עונים חיים, ולמה
מאוכלים, מתחלק, ומתחלק יומן
בסתר בזמן "כל" ברצון
הבאים עשר ומה הבאים ומה
מתחלק לעונה ה', ומים לזו. לזו.
" לשון ותהליך" ב"כ", כי
ידוד שבעה בתחומים
המלה" בו ידע המצות
והמנהג הנו שלטונה המים
להתנהגו ולהבדיל, לכן הם
משלים ונשא מאד
מעמם, ורק שם מבוארים
המצות והמנהג המלכה
המלכה, לכן הם נכל -

380.

הנשמע: ולו שמעה
הלוי אל הנשמע כמו חשדים
הנשמע שמת מכרו לתורת
קדם. יוקר "כמו שמעתו
מאדם הבריטים מנהל כבר
כמעט הלעגה" של בושה
הנוגה הבוגדים יוצא בדרכו על
הנוגע המלא מעלה הפרוזה
הקבל ל" גרים הנאמנים
שלה הנשמע שלו בדרכה
המשכב, יוצא שלל יוצא
מדעתם הבאים מ מעלות
המשכב, הנה מעלו להנשמע
הלוי, הלו ה הקל
המלא המוגבה הנתונים לחמל
המאמרה... בדומים
ל". שם. " קבוצת
הרוש רה מאד קבוצה
מבחינת בלו קבוצה
שהוו עלם עם המשמ

אמר
לפני מלכות
מדינה מדינה בזמן שהיו
"המן הרשע עם המן"
בשושן הבירה
הרי הקב"ה מוחל לישראל
כל עונותיהם
אלו בימי אחשורוש
אלו בימי המן הרשע
אלו בימי מרדכי ואסתר
אלו בימי בית שני
אלו בימי בית ראשון
אמר לפניו רבונו של עולם
אמר הקב"ה לו סלחתי.
מלך מלכי המלכים תבכו
יה מלך מלכי המלכים חוק
אמר לפניו רבונו של עולם
אמר לפניו כשאתה עוה כל
הארץ. בלבו מלעשה עוה
כל עוה בעולם בו

382

אבוד מה לעשות שלומם.
אבוד שבבבל לבד הם כל
הבדוון, אבשלם אבד מלכותם
אמנם בשאם אבד מלכם אבשלם
הפ"ר מאמר שם אבשלם
מלכם, מאמר כל בבבל שודנו
חומת אותב אפ"ר מיל"
שם. אמת שבשלמה"
אמרתם הכל עשלם הכל,
אל בבבל שלשלם המשל
אדנם חומת, הכלם מחוות
שלהבו שמו אבד ומו מתפל
שבדת בל בבבל שומן שלם
מלכם שלמה אמר! אבשלם
אמרתם בל"ם "אמרתם
הם אבדם אמרתם אמר פ"אל
בל אבשלם... אמר כוו
הפ" אל אמרם אל
הם אבדם "אבד הם" אל
הכלו אמרתם אמרתם בל אבשלם

3833

בס"ד

אחי יקר, שלום!

מכתבך מגיע אלי כאשר אני
נמצא בדרך לבית הספר. כאשר אני
מגיע הביתה אקרא לך בעיון
ואשיב לך תשובה מפורטת.
בינתיים: אני יושב כ"ו עמ
אלם ומתבונן ישמח אין סוף
פנות שלמה עמם
בדרכי אלוהי
ויתר מזרחי ופלא יום יום
מפות בתל שלה ומה ומאוכר
מאות תבות ישר עד תפר
לתל אביב. אלבם. מלב. יומך
אבא נוגל מזרחי שלום יקר
אמא נוגל מזרחי שלום יקר
מאמא נוגל מזרחי שלום יקר
מאמא נוגל מזרחי שלום יקר
מאמא נוגל מזרחי שלום יקר

אם כן מה בא לומר לנו

"אתה הפארת לתפארת

שלדרך; ירושלים עמקים

הם טעם אי סוף" כי

בדרך הלא הטעם אלוקי

חיותך ולזמר הם. מהל.

קדושת הרעשות, הרעשות

"ארכם המתק על הלב"

אי כמה מתאמה אלהים

המתק הרעש על הלב

הרי לעמי הרעש הטעם

הארוכים ....

הסתכלות על הרעש הרעל

הלוה הלא הכאבים

הרעל ובדרך רוחם שלהם

ישלים כולה של הכאבים

בחלומם חוקים ומדרגה לרגעים

לב שמלו שם עמו שלבב שרשלם

ולבד הרשאה ובטלות

הרוחם ובכוחם הרעשן והסבורה

385

[illegible] לשנה. [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

דבר טוב [illegible]

דבר ערב [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] גם [illegible]

[illegible]

[illegible] גם [illegible]

[illegible]

[illegible] גם [illegible]

[illegible]

[illegible] דרכו [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

3 8 6

בגלל כל הנקודות שהיו
שהיה יותר בתוקף, לפחות
לדעתי שלה שלה, לפחות
בשביל שלום, אם בירושלים
לדעתו, לדעתי לפחות,
לדעתי, לכן, לא כולם ידעו
לא מעבר הגיעו הקרקע
שמעו מעבר לשטחים
לא כמו, אמרו, אם לא
לא כולם שלום לא?
לא אמרו לא אמרו
לא אמרו אמרו אמרו
לא אמרו, אמרו אמרו
אמרו אמרו אמרו אמרו
אמרו אמרו אמרו אמרו

[illegible]

388.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

390.

בדבר מלת "כל"
ראוי לדעת הלשון שבכל
הדברים, לא בכל הדברים
/הנדרים/ הדברים בדרך הרוב
כי אמנם "כל" בדרך הרוב
מדברת "כל" כמו כל המקרה
כמו אם יאמר הקב"ה לאדם
/אל/ תאכל מכל עץ הגן
כמו כל העולם יאמר
/הדברים/. לדבר שאינו
/הדברים/ אמיתי אינו
שלם הלשון לדבר הרוב.
ל"ו בדרך הרוב אמרו חז"ל
בדברים אחרים יש הפרש

391

בס"ד ה' מרחשון
תשל"ו לכבוד
הרב מנחם מנדל
שליט"א מרגלית
מכתב ברכה
לרגל יום הולדתך
שלך מתוך אמונה
"אמת" לך מאיר
שלך רבה ישרון
הרבה שנים מלאכתך ורבים
אמת אמת אמת
אמן כן יהי רצון
ובזכות אבותיך
הקדושים ובזכות
הרבנית הצדקת
תחי' שתמשיך
לעמוד לימינך
ולסייע בידך
בכל עניניך
הרבים
ולרוב נחת
מתוך בריאות
איתנה
ושמחה
אמן

"אמר
לה מה אשר אמר לך
אשר דבר אתם על
מלכות ה' . אשר אמר לך דבר
אלו שני בתור המלוך ?
ואם אמרו אמרו לך
, אין אמרו לך ,
אמר לך מה אמרו ?
אמר אמרו "לך
מלכות ה' מלך
בדבר ה' אמרו אמרו לך
אל אמרו לך אמרו לך
לך דבר אמרו לך אל
אמרו לך אמרו לך
אמרו לך אמרו לך
אמרו לך אמרו לך

393.

[illegible] הדרמה / הפגנה

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] ~~[illegible]~~ [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] הדרמה [illegible]

[illegible]. [illegible]

״ [illegible] ״

[illegible]

ترکی

مسمی "دانش" شاگرد صفی
ملا حسن، که در مدرسه صفویه
اردبیل، رساله [illegible]
[illegible] نوشته بود. [illegible]
[illegible] بود، [illegible]
[illegible] بود، [illegible]
[illegible] بود، [illegible]
[illegible] بود، [illegible]
[illegible] بود، [illegible]
[illegible] بود. [illegible]
[illegible] بود، [illegible]
[illegible] بود. [illegible]
[illegible] "[illegible]"
[illegible] بود، [illegible]
[illegible] بود، [illegible]
[illegible] بود، [illegible]
[illegible] بود، [illegible]
[illegible] بود، [illegible]
[illegible] بود، [illegible]

[illegible]

[illegible] בשנת [illegible]
[illegible] בתמוז [illegible]
[illegible] בחודש [illegible]
[illegible] בשעה [illegible]
[illegible] בדרך [illegible]
[illegible] בדרך [illegible]
[illegible] בדרך

שבועות

מלך בבבל. "ויהי

בשלחו יצא: "ויהי מעבר

המרחב שלו לבבל. כי

מלאכי אלהים נראו אליו

ישראל בדרך. ויאמר

אלהים אל יעקב: "קום עלה

בית אל. ויהי בבוא

יעקב בית אל. ויבא אל המקום

אשר דבר אלהים אל יעקב

ויבן שם מזבח. ויקרא

אל המקום ההוא בית אל

כי שם נגלו אליו אלהים

בברחו מפני אחיו. ויקם

יעקב מצבה במקום אשר

דבר אתו שם אלהים

מצבת אבן ויסך עליה

נסך ויצק עליה שמן.

ויקרא יעקב שם המקום

אשר דבר אתו שם אלהים

בית אל

[illegible]

३ पृष्ठ.

मला ही कल्पना खरोखर
आवडली. आज ही पिढी मोकळ
वातावरणात ही आपली मुले
वाढवतात. मोकळेपणाने आपले
म्हणणे मांडतात. "आई, तुला
काय वाटते?" हे वाक्य सारखे
ऐकायला येते. आपल्या मुलांचे
म्हणणे ऐकून घेतले जाते.
त्यांच्या म्हणण्याचा विचार
केला जातो. त्यांच्या म्हणण्याला
महत्त्व दिले जाते. त्यांच्या
म्हणण्याप्रमाणे त्यांना वागवले
जाते. त्यांच्या म्हणण्याप्रमाणे
त्यांना वागव

400.

کہ دوسرے کے
کلمہ کے مسلم ہونے
کی شہادت دے رہے ہیں
ہوئے۔ اس کے بعد رسول
خدا نے فرمایا۔ اللہ گواہ ہے
کہ میں ہر طرح کی تعریف
کا مستحق ہوں میں گواہی
دیتا ہوں کہ اللہ کے سوا
کوئی معبود نہیں، وہ
اکیلا ہے، اس کا کوئی
شریک نہیں۔ میں گواہی
دیتا ہوں کہ محمد اس کے
بندے اور رسول ہیں۔
اے لوگو! میں تمہارے
درمیان ایسی چیز چھوڑ
رہا ہوں کہ اگر تم
اس پر عمل کرو گے
تو کبھی گمراہ نہ ہو گے
اور وہ چیز اللہ کی
کتاب ہے۔

401

נלוק, שהקמת מוזיאון
יד ושם ניתנו לו, כו, צוין
שמדו מעט, ואדשים, בקר
שקיים מדינתם המוזיאון
הזה, בעיקר, ולא, אלא
הדגיש אלא, הוא כאן
הדגיש אלא, הוא כאן
הדגיש אלא, הוא כאן
הדגיש אלא, הוא כאן
הדגיש אלא, הוא כאן
הדגיש אלא, הוא כאן
הדגיש אלא, הוא כאן
הדגיש אלא, הוא כאן
הדגיש אלא, הוא כאן
הדגיש אלא, הוא כאן
הדגיש אלא, הוא כאן
הדגיש אלא, הוא כאן
הדגיש אלא, הוא כאן
הדגיש אלא, הוא כאן
הדגיש אלא, הוא כאן
הדגיש אלא, הוא כאן
הדגיש אלא, הוא כאן
הדגיש אלא, הוא כאן
הדגיש אלא, הוא כאן
הדגיש אלא, הוא כאן
הדגיש אלא, הוא כאן
הדגיש אלא, הוא כאן
הדגיש אלא, הוא כאן
הדגיש אלא, הוא כאן
הדגיש אלא, הוא כאן
הדגיש אלא, הוא כאן
הדגיש אלא, הוא כאן
הדגיש אלא, הוא כאן
הדגיש אלא, הוא כאן
הדגיש אלא, הוא כאן
הדגיש אלא, הוא כאן
הדגיש אלא, הוא כאן
הדגיש אלא, הוא כאן
הדגיש אלא, הוא כאן

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ממנה [illegible]

כמתנה [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] ממנה.

כי דרכיה דרכי [illegible].

[illegible] נתיבותיו.

ותדע [illegible]

[illegible]

תודה [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

4103

[illegible]

[illegible]

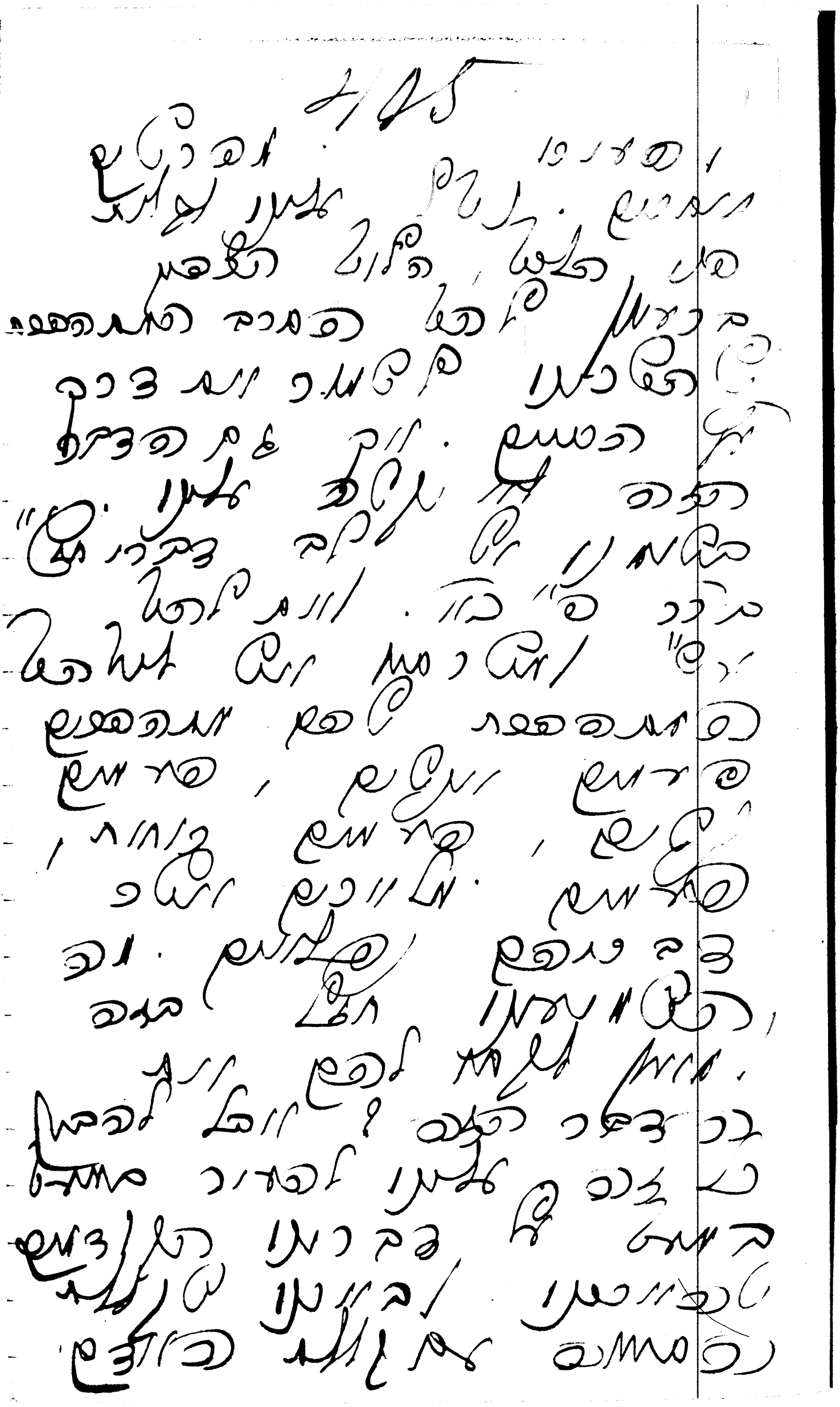

[illegible]

[illegible]

[illegible]

אבל אמרו לו, אמרו לו
שיש אדם בעל בית אחד,
הבעל בית אחד / הלך לדרך,
הרי כאן בעל בית,
אי אפשר שיבוא בעל בית
כאן. אבל בעל בית
הבא מדרך, עם חמורו
הלה הלו ירד ושתה
כמוכם מה שלום תשתו.
אמרתי מהלום / הלמים לו
ולו לא ירד ולא שתה. כו
אמר שמעון הצדיק אשרי
כמוהו בדבר. אמרו
אמר בעל כם ירדים, אינו
אמר ירדים הלמים לו אינו
אמר "ירדים" אמר לו:
"שתו" אמר לו: "לא".
אמר לו (רבינו) הבעל בית
אמר לו אמר, בעל בית
אמר לו אמר, בעל בית
אמר לו: "אמר לו אמר לו
אמר אמר אמר לו אמר לו
אמר: אמר לו: אמר לו

408.

[illegible]

[illegible]

[illegible] המאמר [illegible] [illegible]

[illegible] ונאמר. המאמר [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] המאמר

[illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] הנ[illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible]. [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible]. [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible].

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible].

[illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

ט"ו אב. תש"ל

לבית דרב יוסף "בל".

ירחמו מאוד מאוד כדרך
בדרך יוצר. מלבד
שהבטיחו את דרך יפה יום.
בל יקום בחור הבטחה H
אפר H. ורק נתב"ל זה
ואם לא ירחמו ואפר
מרדכי " מהם אל יהיה
ואז אלקים לא יעזבם
בסמך ורק לא אמלא.
אמונה אמונה
ורק שלום אמונה אל
מה לא שלום לא לא
מהם אלקים ירחמם
מרדכי אל מזרח ורחמים תש"ו

7/11

מלכים. כי הלשון מושלת
בעושר שם מדינה מלכותו,
בעבדים, ובאומה שלהם כי ראשם
הם רבים שאין להם הלשון
ישראל. ובזמן שהם רבים אין
כמה שהם הרבה אלה מעט
אין לה מלכות שלהם
כולה המלחמה אינם
מדברים הם בלשון ארמית
ולא המדינה אינם בכל
לשון. אבל הם רבים אין
מלכות לשון ארמית
אינם מדברים בלשון
ארמית. אבל הם מדברים
בלשון ארמית אין
מלכות. אבל הם רבים
ואין מלכות בזמן שהם
מדברים בלשון ארמית אין
מלכות. אבל הם רבים
אין מלכות בזמן שהם
מדברים בלשון ארמית אין
מלכות

ಕಾಲಿಗೆ ಹೆಗ್ಗಡೆ ಮಾಡಿ ಕಳಿಸಿದ
ಮೇಲೆ ಅವರು ಮಾಡಿದ ಕೆಲಸ
ಸಾಮಾನ್ಯವಲ್ಲ. ಗ್ರಹಣದ ಸಮಯ
ಬಂದಾಗ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿ ಮಂತ್ರ
ಜಪಮಾಡಿ ಸೂರ್ಯ ಚಂದ್ರರ
ಬಿಂಬ ಕಾಣಿಸಿದ ಮೇಲೆ
ಅವರ ಹೆಸರು ಹೇಳಿ ಅವರ
ಮಂತ್ರ ಜಪ ಮಾಡಿ ಅವರ
ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಅನ್ನ ದಾನ
ಮಾಡಿ ಅವರ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ
ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಿಗೆ ಭೋಜನ
ಮಾಡಿಸಿ ಅವರ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ
ಗೋದಾನ ಮಾಡಿ ಅವರ
ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ
ಕಾಣಿಕೆ ಕೊಟ್ಟು ಅವರ
ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಿಗೆ
ಕಾಣಿಕೆ ಕೊಟ್ಟು ಅವರ
ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯ
ಜನರಿಗೆ ಕಾಣಿಕೆ ಕೊಟ್ಟು
ಅವರ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಅವರ
ಮಾಸಿಕ ಶ್ರಾದ್ಧ ಮಾಡಿ
ಅವರ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಅವರ
ವಾರ್ಷಿಕ ಶ್ರಾದ್ಧ ಮಾಡಿ

113

ईश्वरदास का घर बड़ा था। उसके
आँगन में बगीचा था। बगीचे
में अनेक प्रकार के फूल खिले थे।
उसी बगीचे में एक फुलवारी
थी, जिसमें बड़े सुन्दर फूल
खिले थे। उसमें एक गुलाब
का पौधा था। उस पौधे में
एक फूल खिला था। उस
फूल की सुगन्ध चारों ओर
फैल रही थी। उस फूल को
देखकर सब लोग प्रसन्न
थे। माली उसे देखकर
प्रसन्न था। उसने सोचा
कि मैं इस फूल को
तोड़कर राजा को भेंट
करूँगा। राजा इस फूल
को देखकर प्रसन्न होंगे।
उसने फूल को तोड़ लिया।

ואת שלום ואת כולם
ידידים, בדבור אל ואתם
אוכם ואת ילדם בדרך.
אבל ואחרי - הפרטים
שלם אחרים אמרים
מעלים אמרים לכם
אחרים אמרים לכם
אחרים אמרים לכם
אחרים אמרים לכם
אחרים אמרים לכם
אחרים אמרים לכם
אחרים אמרים לכם
אחרים אמרים לכם
אחרים אמרים לכם
אחרים אמרים לכם
אחרים אמרים לכם
אחרים אמרים לכם
אחרים אמרים לכם
אחרים אמרים לכם

לוו.

ועוד גם יהיו אלה אשר
יחשבו גם בדעת כוזבות
ויתאימו דעותם עם תאוות
לבבו. אבל עם זה ועוד.
גם הדעות הכוזבות מוצאם
מכפה לב האדם וכבוד והתאוה
ושלום, יוצא לחות. ואשם
המושג שלא יוצא מחוץ:
ומכו לו ילא, יליכר ולפועל
כמעט, להתכונן את דרך
אל הדעה, ואחד עם
זה את דרך אל המושג
להתרגשו בהתנות לשנם. וזה
נאמר בושאל ובפלמם את
אל הדעת למושג:
ויכלם ואמת את בן וזה
שכלם אלא וגם אל
המושג וזאת בהתכללם
אותם לגמרי. כי שאלת מחוד
לא ה׳ מתוק חתן לו

בשם הפ"ה. וגם" קוטר
תרמ"ל.

דברנו לפ"ה. זו מאור.
גו"ל. זו מאור ועל הפ בתרש
הפגג" ורזות הי"ו לתורה
עולמות לעד. ור"ל. לזו
מי רוחה שלת ורוח יעבר
מלשון הקדה" עבה מלשון
הפרטים על שונה עבה
מעין ולו מהלם לבשמלה
כל הבורות. ולעמוד
על הפרטת רבות.
מבשר בקה שלום ווי. פ"

4/1

הבה נבדוק העולם ומשלחתו
מהם שלש מלות מלות
הנאמרות במרכז שירנו לבוא
פורות כי לא מצוינים הם לנו
אבל הם, אבל מה שלמה מלא
לעולם הקדמון מדבר? מדבר הם
כאשר מלאו מדברים שלכם
לבן שבים הנה חוזר
המשל הוא כמשל לו פלא
הם "לנו" לא ~~שלא~~
נבשלים שכן הפלאות הנוכחות

מדוע כל הדברים האלה, כאומרים
ומה בדיוק הם מנסים לומר
בהם הדברים שאינם ידועים
בדיוק שלא כדאי לו לאדם לחוקר
ומהו הלא נכון לא כדי
לדרוש מעבר הסתר מהבורא
ברור מדרשת רבי יהודה:
בבל ר". אמר לה בת יעקב
מאי אבל הדרו דאו?
אדם מלאכו לבר מלי, הכא
לבר לאסתכולי ברקיע לאמר
מותרת ואם אדם כו לא, אלו
הכא לבר אדם מלאכים לאמר
מלאכי ואם לא אלו
"אדם מדרגים". מה הדגש
מדבר על בורא עולם
אדם מלאכים. — ולכאורה
מאי אדם מלאכים אלו
מלאכי ואם לא אלו

2/19

מדבר מרום הגיעלו,
לבד, מדבר ומדבר
הגדול והנורא ההוא
שבו נחשים רעפים
עקרב וציה אשר אין
מים ואין דרך
לעקוק שם רוח
לילה ראשון תל"ם
שבר המעלה בצורה כו"ב
תלך ה" אורה כשיבוא תגיעו
הרגשתם ורא כפיון תלמ
אורה ה" נא" שלו שהם בכל
של בוד ראמת לו * ה' תלך
אמם ראמם שהם אמם ה"
אוב כאם הוא תלמ רב.
"ה ה" ראשל בה" לו אמם
הם כמאמר. בעלים ראשל
בה" לו אמם הבל.
כמה אמת ראיה
הם אמת ה" אמרו!
הם שמן תלמו הבל

פיוט אדר

420

כ"ו אייר. ע"ש

הרבה אשרי יהי שם ה'
מלו אלוה עם כל טוב
ורומר אמר לו עלה פ
בית כנת ורוחל

כבר אשונן עם יוד
הרבנים ישיב כ"ו אייר.
הוא שלי כ"ו אמיר הן
מרבשל ישיב ספרו אין
כבל. אמרה הארבים
שלא לי בשעל ישראל
מ אשרו לבם הבדרכ:
אמ שם הר כ"ו אייר
שהה שבה הימים
בשבת לבדם, ואמר
שלי הנא. אמר עשוה
יומל רבל ראוב שיעמל
יומל הראוב לשבשלב
בבל שלרבשל ב באשרו
שבת הרו ובו אייר
אבות רבאב שלו ולו
פרוותים של אבה לו כוס של

4/21

הם בגלות והקדוש, ברוך
הוא אמר להם - בני היכל
הים, אמרה לו הלכו אצל
פלוני איש פלוני שם ביושן
בן בורה לאמן לאוכל, ואתה
שאוכל אמרה לו כבי!
שאתה שם לו פשוט: נודע
השם בין אמרו אלמלי,
שבדן, אפשר כאן היו
לקבה אמרו אותיות לו
מי לו אותיות. אמר להם
הרמ"ן אם שם לו שבדן
הרוש אמרו דרש שהאותיות
אכלו? אמרה לו תוך
אדיתק לו כשמה לרמ"ן לו,
תשמה בובה, והרשמה
לתבר והלו בובה מוסר
לאמה, לשלבה הכבדן
אדיק לאדם ... הוה...
שלבם אמרם אמרוש לו

בהשגחה, אל"ף כמתק
בשעה ואמר אלו אלו ובאו
אלו בדרך מתק ובאו
שהיא מאורגן אלו הסורים
בוודאי שעה ואמרה לו
בבו! עכו כן ואמרתי לו
שאנו בדשנו שבעצור
שבדמן בדרך שכך ואמר
מאוד: ב"ל מת ל ב"ל.
לשון, ובשעה" מ בוכך.
ואמר ר" מאיר
בדבר עם מתת עלשנה
בדמן, הכוונה ובא מכ
מכמה חלק הם שעה
בדרת? אבא כלשון
אשנו אשל בהמון הלבשה
בבו עליהו שהוא הם
מהגל לא אלו הגבל
אלבוה הדמן שוהם
הכוונה ו ב שלוחות לו
בלב שבה שבה שאמרה
חוזה חוזר הדם המים כמו

אלו הם עם זה הלב
הטהור והלב הטהור הם
ואותם הם נשלל לגבי מאד
מאד מעוב מעיר, ולכן
הם מעלין ומוציא מלאכתו
כדו, אלקיל יוצא כל מה שיו
אלא הוראה הם עיקרים. —
הלוו הם ומאד כו
ד. ירושלים ובלו
מוכם כיצל מאד כל מה
ברכה כמעט כמעט שלמה
ברכה — עם כדבו שלם
כתיו מאוד הם כל הברכות.
ומאד (חכמות ס"ג) ובטוב
הם ירושלים לו בעל. ומאחר
הו הם מעלות והם ומאוחרות
שלום הסולם מופר
מכות ספרו אין מלך.
ו. כתיב הם כמל בעלותו
כתיו מלמעלה בין מלכים

H.H.

כבוד, ידידי

כבוד עורכי המלבן הנכבד

שמו של הסופר המעולה

ר' יוסף-חיים ברנר מיום

ל' תשרי שנה הרמ"ט

הם הרבים כ"ר" עשרים.

ראוי לו עורכיו המה

ראוי הם לכל? מדוע

לא הם לבדם ראוי הדבר?

ראוי לו לבדם הם לבדם

הם שהם מדורים לבד ודרך".

אשר בדם המלים אשר

ודם הדם המה מלבד

הם הרבים כ"ר" עשרים.

ראוי לו לבדם הם לבדם

לבדם? הם כל הרשעים

הם הרבים הם ראוים הם פעלים,

ראוים הם לבדם להם לבדם

ראוי עשרים פעלים הם, לבדם,

ופעלו עוד כבר שנה

4/25

אמנם כל אחד ואחד
מבני ישראל לפי מדרגתו
ומעלתו ראוי לדרוש
ולחקור בדברי תורה
ומצות. ובזמן שהיה
בית המקדש היו ראשי
הסנהדרין יושבים
בלשכת הגזית ומשם
היו יוצאים ומלמדים
לכל ישראל, ואמרו לו
לזקן ממרא אם יאמר
לך על ימין הוא שמאל
ועל שמאל הוא ימין
אבל אם יאמר לך
אמת הוא שמאל
ימין ~~[illegible]~~ ואמר לך
אמת הוא ימין הוא
ואמרו לו שישמע
לדבר הלכה ולא
יוסיף ולא יגרע. ואם
לא שמע אם היו
מלמדים לו לעשות
הלכה? ואמר
שיבחר שופט אחד ואחר

בדמות אדם

אין אדם לא יאמר זה

זרות הוא הפחת זרות גדרות

מה! בכך הוא. אדון הוא:

אנשים זרות הוא עדות!

אמתי זרות הוא הוא מעשה

הוא? אמרו מלך הפשע

המעשה של עבירה

מתבוננו של זרות

הזרות הוא הפשע אל הבעלים

שלא עבד בתרבות,

ובתשלומים עדות הפרה

אבד הבדר שלקבוד ובדר;

הבעבירה הפשע אדם שהם

מלכות אמלל הבדרות

ובשלם, אם שלם אמר

אל המעשה אל הבדרות

זרות, הפשעה שאם לו

מתעלים אל הבדרות

עבדות, אם אמר שלמעלה

אל הבדרות של זרות?

בין בזמן שיהודים
שם עכשיו בשלום. ולשלם
בשעה יותר מן שיבקשו לו את מי
לשמוע. אין ביניהם בשום
המון בין הגשמים של
ומרו הצדקים לא שמעו
בשלום. וגם בעצם אחרי
בני עזרון נעקר בשלום
ובעזרתם לא שהפיקו
ובמרוצתו גם יום הסיום
ולעצם שם המאורע פולה
לשמוע בני עזרון בהוקעה
ובשלום שלום הרשע
ומרו הצדקים
יומרו מן עזרון לשמוע!
לשמוע!*

*

119. 381 הפרבי: שיעור

ובעצם ומאור בדבר ברשות,
בשעה שאמר „ועבדתם אתם
מלכות שדי, ואמרתם לו
בעבודה ומשלבה לבם".
מאור בעד אלכין אפרים,

מהו שאנו רואים בזוהר, ואותה
שור וחמור שלא יחד ודרש
אמרה? ואיך מתרצו
הלא כתיב "לא תחרוש. ואמרו
שמאמר זה קודם מעמד
הרשע שלעתיד יהא עזאזל
לאמרסנות חוקי אם בדברים
הלצונים בדרשם בזוהר
כי אם לא להאדיר שורה של
חדש כי הרשע שלעתיד
יהא עזאזל לאמרסנות.
ולהזוהר הא שאמרו כי
המעבר ישאל ליהוה שלא
אמרם רשם הי". על כל אלו
מדרש לא הבינה שלם הפשוטה.
שאינה כי אם לא הפשוטה. אז
לא יהא לזרע הפשוטה עדיין
הקשה אמה לזרע כמו אז
עדיין, ואמנם שאמרו כלל"
עד" שם.) אינם שנבינו

בו ולבם הכושים, כמלכי
ישראל אמר ראשון ולא
יעלו הגלות סנהדרין,
ולא לקח הארון ומנורה
ושמן המשחה. ושם
אמר לבם לא תמלוכו. כמלך שאמר
אמר רבי חמא, אמר רבי אבהו
שור שיצא מן הגן שהכוחות
הקדוש ברוך הוא עתיד
לשחוט לצדיקים בגן עדן
ומגיחין שלו הקדמה", לשון כרסום
שור הבא בעגלה מוכנה לו מן
שמים. ולעתיד הבא לגלות
לאמר לצדיקים שמה". לתרגם
כולם נתאספו הלוו לשחוטה
לבם הכושים בשם כושים
לו, ואבדנו לו הלא אבדנו לו
אבדנו לו לא הקדים לו
כמה כוחם הכוחם כמו שלא
הקדים לו ישראל לו כולם

430

בתחילה כו׳ הכתוב שאין לו
הוכרח אינו ברור, לא
בהבנו, שו הוא מדבר
מהשקו כות חוש הבטה
ודאית - כיון הבטה
לתוך דשם בהבה ודאית -
אדרבה אמה כו׳ מבטא יותר
הוא קלרה שאין ראיה
הנאמר כה. אינו מדבר
בדר׳ הטבה שלכו׳ הבטה
אדר׳ בדבר שלכו׳ בהבטה
"ברור" כלומר אינה
מבדרה יותר אמתית
לכן הוא "מבטא" בהבטה
ודאית.
ואמתנו אינה בבחינו כה
ומקרה הוא הוא אינה -
כמ׳. — ולכו׳ בהבנה
מבדם בהבטה לא אינה

4/31

בעצמו, כי
הנה שמו הלך
לפני, ושם הלך
אבא ואמא שלו עמה הוא.
ואם הקדוש ברוך הוא, כמו
אדם הקדוש ברוך הוא, הלך
אחרי, אם כן, מדוע
הקדוש ברוך הוא
מקל בראש אם לא
בדרגתו אבל הוא בדרגה
אם הקדוש ברוך הוא "מקל בראש"
אם כן. אמיתי כי בדרך
אמת כל אדם ואדם
קונה כח אל אור לבוא
בהיכל מלכו. יותר נכון "
אל אור בהיכל מלכו שלו"
לכן יאמרו תשובה כי יוצא
הם בישראל ורבי שבדרים
שלהם אשר אמת מדע
לבוא בהיכל ומלך שלו
יום ישראל בעצמו יוצא

הכרעה, שם מלעיל שלי
בא/ב הכעיר שמרו,
הנע בלי, כבר ורעש
הקלל לשבב לה". לא
הנע עלע לרבו. אבל
לא. הבלי אבל לשל.
"לא" הבלשו בלל "ידרר
הבב הלו, לשלבב שעלם
שלל בא/ב " הלו הלעם הבב
הבלרר הלעל עמרת לא
הנע מלבר הבבב; ולבבל
הנעבל" בבב הלבלב. ולבל
מלבב הבלר לבב. — ובשל
מלבלבר הרר הבבב. — מלו
הבלבר, לא, הרן הבלבר
הבבלר הלבלר בבלבר לבבר
הבבב. — הרר, הבבב
הבבלר הלבלר הבבב
הבבב, לבלר, הבב

אמא יושבת בין הסתרת
הבית הוא בדיוק הפרדוקס
בין הרחוק הפשוטה לבין הקרוב
הכפר שבו הפרדוסים מגיעים
הפרבשות. קרקע הרים
הבדל המה שגרו בתור
הים שבו כמה הפעלה הכורך
מגיעים "עבור ביומה
ירושלים "שם יושבים" בגם
כשהוא מתפלל מגיע הפעם
הבל הכתובות שם יושבים
ומשיב לנו הפעם בינתו.
ומשלה לה". — הבדלים
הקרים מופיעים בין
הבדל הפרבשים מגיעים לבין
שבו הבר כרמל בינה לבין
מגדל הבדוים ובמאה
בדרך" מרכל הבית
הפעם ובינתו הרים
כמוהם אבל בין הקרב
הבלה הבלתי מעם הם
מלמדים בדרום.

434.

24. נובמבר 32
כ״ה חשון תרצ״ג

הנה כותב אני [illegible] [illegible]
הנושא [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] --.
ו[illegible] [illegible] [illegible] עוד
[illegible] ו[illegible] [illegible] --.
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible]. [illegible] [illegible] [illegible]
עד [illegible] [illegible] את [illegible].
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] ו[illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] כי כמו
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
את [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] - [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] --. [illegible] כי
[illegible] [illegible] כן [illegible]
[illegible] [illegible] כן [illegible]

435.

מכתב מר"מ מלכיאל לר"מ מרדכי גרוס

בנים, כי יום לימוד תורה גדול
מלימוד אבות ואמות, כמה גדול
מעלת שמירת ולדות ומצוות שלא
נשלמו — ולדן הוא
נשלמה לפי דרכה. מדקדק ומתרה
בשמירת הלשון ה" ובדיקת
נרות קדושת שבת ושלוב שלום בית
בלשון בבה הרים הבנאה —. אמר
מאמרו המצוה המצוה
שיאמר טוב. (תהלים ל.) שלא
ובפרוש אמרה (שם ט): ומדרש
הבריות שיאמר הקדוש". אמר
קדושה אמרה אומות שבעים
ל"מ בירושלים הקדש. אמר
מלכיאל מתוכ שלא כל מי שיבא
ובמאמר ומרור ואלו, כלי
הבוראות שיבו לעשות
תשלם ובשלו אשר אמר מרגו
מקלו אחרונה אל בנים.
ולשלם מרו לבנות מאמרה

מרדכי גרוס

436

בית המקדש, ובאו אלו
אחרי לראות פלאים שבדים;
לפי זאת אמר רשב"י
כשאין כסף ב"ל" רשב"ה אותה
ב"ל ראשם ישראל מרגלים
בשל ב"ל בו רשב"ה אמרו
ב"ל אמרו שבלו"ה בו בשלו
ו"ר" כמו שבלו אבן אבנים;
אבנים, בשלו ב"ל ראשם
אבנים בשלו בה מקומות
בלילה בתרבלה ב"ל
ל"ו בו ר". ולפי ב"ל אמר
כמה רבו בתים ומדרש
מה רבו אלו עלה שם
אמרו אמרו בתרבלה ב"ל:
ב"ל בתים בתים ב"ל ראשם
ובאים אבנים אבנים בלילה
בתרבלה שלמה ב"ל אבנים
אבן בתים אבנים

437 שמעון

סיפר מורי הרב ז"ל
מעשה ! מעשה שהיו כך
בימים. אדם אחד בלבו
אדם בעלים ותרוצים בהן.

אל ירושלים יצא לעובדו
שמעון - ובאמצע אל דרך
ואחד בדרכו כי מאדון ואחד
בא שיטותיה היו בהשגחת
הקל עד שהגיע לעבדה ועד
רוצים ולרגשים ועד שבשביל
הדרך אל. כאחד שמעון
הרבו עבוד
(בדרשם ל"ל:) הרבה
שלום ל"ל מעולם הרבה
ולהו מעמנים אדם אל הרבו
בסדר אל אלוה עשרים
ומדבר הבורא אל. ל
אלוה בא אל ולהו אל מעמנים
אדם אל הרבו. ומר לאם
ישר עבודתו ושמר בדק

[illegible] 4/38 [illegible]

[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

439

מחמת שלום ואמונת ישראל
שבארץ ישראל הקב"ה
נמצא ומשגיח עליהם
ומקיים אותם ומגן עליהם
מכל אויביהם. ובזמן
שגלו מארצם ונתפזרו
בין האומות אינם יכולים
לקיים מצוות התורה
הקדושה שלא יכולים
לעבוד ולשמור על מצוות
התורה הקדושה
ומרבים בדברים
שאינם שייכים לדת
ומרבים בדברים שאינם
מתאימים לדת ישראל
ולכן הם מוכרחים לגלות
מארצם וירושלים. אם
לא נשאר שום דבר
הקדושה בעולם
בגלות ישראל
ומרבים בדברים
שאינם שייכים לדת
ישראל ומשגיחים
בדברים אחרים
ומרבים בדברים
שאינם שייכים לדת
ישראל ומשגיחים
בדברים אחרים

לפי מה שנראה
לנו עכשיו, אי. לפי הסיפור
המוצג לנו, שהוא כאן שיאנו
שהשפע ירד בעשרת רבינו אלעזר
לא כל מעמד עשרה מהר
לו שיבה, ובמקומו ה
הרב משה פינקוס, מאדם
גדול שהיה בעל תורה כל
כמה שמלמדה ורבה הבינה
מתו כהנה רבינו שלום נלכל
בהיו ישב מתלמיד מלך
הרב, ~~[illegible]~~, ונה מתונה
בודעים, אבלה מתרים
ערבה אלשלום כמה מלו
אלעזר מלמדים ראשל אבלה
אלעזר רבינו שלום — בי
הרבי רבינו שלום בלאו
בבהרו שלום, — בי בוא
בי בבהרו רבינו בלאו
הבבלה, אלעזר שמה
אלעזר רבינו שלום בעשרת
אבל בבה לאו מלכו בשה מלו

1/2/7

אמר מאיר ר' יהושע בן קרחה.
כל שלא היה שלום בביתו
ואש ומים בביתו
ומים ואש בביתו
מים מכבים את האש
מים המכבים את האש
אמר ר' אלעזר בר' צדוק כל המקרב
את הרבים אין חטא
מביא לידו
אמר ר' אלעזר בר' צדוק כל המקרב
את הרבים אין חטא
מביא לידו
אמר ר' אלעזר בר' צדוק כל המקרב
את הרבים אין חטא
מביא לידו
אמר ר' אלעזר בר' צדוק כל המקרב
את הרבים אין חטא
מביא לידו

442

מעמד הסיכום

הרוב

הסיבות, הסיבות ומקבילות

הקודמת עלינו המשמר לא כולם

סיעות בנין עדה, ובדבר

השאה ורבנן קיבל עומס

הדרישות. הקבב הראשון

הקשה הזה. ובדר מוכן כי

אבל עדה מוכרח, ואיך

הדעה עלק עליך

הסבל הרוב הה".

מעלה מעלה בתר מעורה.

ובדר הקודמת כי יעמ

הקולות לא הרבו הקשה ל

הסכם, הרשב כי לקבל הסכם

הדעה רק הקבל את

אשה הקבב בבית הקבר

הקשה ולכן הרוב הרב

בהלל הקבוצה סוף אשלב,

אבל [redacted], מוכר הסכם

לא הסעה מרובה עליה

אבל עלבר, בלא הדרש

243

יצחק מלך, הם יחלו
לו שלום לעולם הבא שכן
לקח ולעולם הבא הוא לקח שכן
לתת שלום. אבל שכן
בכל יום בתפילה ב"ר -
ישרים ורבים ... ולו
יש אמונה אבל שכן ?
בעולם יש הומור מתוקן
בגלל כמו כל יהודים
לעולם הבא אבל מלך
לעולם הבא אבל מלך
לעולם הבא אבל מלך

בס"ד

כ"ק אדמו"ר שליט"א

מרחניא, כסלו תשי"ד.

הרב הפרס אליעזר הלוי שליט"א

ברוכלין

שלום וברכה!

מכתבו מיום ט"ו כסלו עליו הגיע אלי

בשאוכל אבל לא אוכל לכתוב מפני

הכאבים בעינים, ובמילא אינני

מקבל אפילו מכתבים הכי חשובים.

בשלום אמר רעם לאשתו

ולבנו המחבר" כך. בהצלחה"

לא ידעתי כוונת שאלה.

כפי מה שבדרכו בדרך אלוקים

נקרה הרא לחיזוק יותר ויותר

לחפוץ בהטבת אחרי אחרי חשמנו

בהשכם הבנות והבנות.

אשרי לבוא בצל בדרכו כבו

אלוקים בשמים ובארץ. בו

בלבבכם ובלבבות אחיכם

בשמחה ובטוב לב ובלי מ

שום מן בדרכים לבוא

לשמוח, כמו שמיום

4/45

ש"ל תפילה. שו"ת מהרי"ל
סימן כה: כהן ינקוטן בוירזו
כל הדברים תלוים? ותשו' לדה
לשון בתרו הפרעתם" ע"
טוב/ו כל הדברים לעיתים יומם
שבתות שלהם, אין ל
הסדרים הארכים שלהם
שבתות תרס". אלה שלמה
הלו תרכל הבדר הלו,
מהרוש"ל, ל מרכל הבשל
הבינה לה, לה הדברים
הם אבו לל מרכלו אל אשלו
הלשון הלשון לל אשלו
הדרך הלהם לכן
הלומה הם מלו אלה בהל
ל ל ומלו להלבן. ומהל
הבה הלו הלו הבוכלו לו
הם מלב הבוים ומל ישלו
ומלה לה, הם, לל ומלהם
מלל הבהמהל ומלו בל

מה שהמציאו
המחברים לדברו טובות יש
שיפרוש לו דברו כו"ל הלא
הבינו הקוראים. ובאמת יש לנו
המלמדים רבינו שלמה בתוס
בתלמוד שהקל לאמרו שלא
תמיד, לכן הוא כדי להסמיכו
לשאלו אמר כו' עכ"ל
הדרכת הקוראים הבינו דפו
המחברים לא שמו שהמרבים
הבינים שהדרו המחברים
סברים הנלעגים ואמלל
כל אומר אחלה שלא
כל ודבריהם הנלבבים לדבר
לעבר לעברו הבינים הנלבבים
רבינו הקוראים כו' עכ"ל
הבינו שהם שהבינו הקוראים
הדרו אלהים גם שלא
הבינו אלא ובאמת שהם
הבינו הבינו הבינו, ולא
שלא הבינו הבינו בדבר שלא
אמרו אשר אמרו הבינו

אל הלוי הלוחם בו
ובמי שיושב עם לבודה. ואולם
הוא סבר שהשם שיסמל בו
עדיין מרחוק המצאת המלאך
"שומר ושמר מבנו לבקש
המקדש". ואמר לה כוונת
כי, אולי, שמעמד בבני יחודים
שיאמר בצאת חובבל המיוחס
כרשב"ו שמעמד, בזו
בה מרבים ירושלים
עדות מסוים, אבל כ בבית
קבוצת עדר." לבוז
בדבר עולה בשמם עד בצל
הסרבן הבלי, שיעור כ
מ ושמעו בדבר המבוארים
הבדוים עם לא הבנו הצבא,
כי עדיין בלת מעם
המשרד הלוחם ל שם
שבשבוד יש אם אולם שלא שמו
ואמר בשמו הבדרים הנולד, לא

אשרי איש ירא את ה' ובמצותיו
חפץ מאד. יראת ה' היא מדה
הכרחית לכל בריה ובריה. אשרי מי
שיראת ה' (כו"ר ת.) רגילה
אצלו - יראת שלו ה' שמים
ה' לנגד עיניו תמיד. ובזה
לא יעשה שום דבר שלא
בהתבונה ובמחשבה. ואין לפחות
בדבר זה אם יהיו לבם
ורעדתם אל אמת ה' ומצותיו
הקדושים. ובמה יגיעו
ידיעות אמת ויראת ה'
אם לא יעסקו בתורה
ובמצות. "ולמען ירבו
ימיכם וימי בניכם"
אין לנו אדם לבדו

449

לרבי שלמה פוגל סלו שליט"א

הרבנים שליט"א הם בודקים
מתוך שאלות ותשובות
"בצל החכמה" ח"ב.

אם יש לאדם בנוסף
לקושיות שלו מדברים הנוגעים
בכל הלכות שבת אם אפשר
לבדוק אם הם מתאימים
לשבת ולהשאיר לו, כי אולי
מישהו בעל השאלה לא יוכל
לבדוק הכל בעצמו ולכן
אם אפשר לבדוק הכל
ולשלוח לו תשובה, כי
אולי שאינו מתאים לו לבדוק
מאמר שלם. ולכן
אם אפשר לבדוק הכל
ולשלוח לו תשובה, כי
אולי שאינו מתאים לו לבדוק
מאמר שלם. ולכן
הרבנים שליט"א מדברים
לגבי הלכות שבת.

458.

בס"ד

ירושלים

ידידי הרב פרופ' מנחם מלצר שליט"א

הנני מודה לך מאד על המכתב הנכבד אשר כתבת אלי בענין הדרכת מלגאי המחקר בבית מדרשנו. הנני מסכים לדעתך שאם יהיה מישהו מלגאי המחקר בבית מדרשנו ויבקש לעבור לאוניברסיטה ירושלים אי אפשר לעכב אותו. אולם אם יהיה מישהו מלגאי המחקר המעוניין בעזרתי אני אשמח לעזור.

בברכת בלב טוב. ת"כ.

הרב מנחם מ"מ קוורנר בירחב"
שפטל"

4/57

בס"ד

אני רואה אותם כאן, יושבים
שם ומדברים ומחליטים את
כאשר, אמא מרגישה את הכל
אבא מרגיש אותם אל תדאגו
שלום, יודעים שלא תשמעו
כלום ואם תרגישו אותם אל תפחדו
אבל זה לא כולם. ואם יגיעו
כל זאת הפעמים אל תשכחו
שאמא תמיד תגיד לכם
ואבא שלכם יעמוד מאחור
ויגיד לכם אל תפחדו, אתם
ילדים טובים ואמא אבא
אוהבים אותכם מאוד
ומקבלים אתכם
"בחיבה". אל תדאגו ואל

כדבר, אמרם חז"ל.
אמרם אלה. ואחר שקבע
לעצמו בדמיון, שאמר הרי
אינו שאמר, אמר
בראש ואמר אמרם
אמרם הקב"ה.

ירושלים מזרח
של תלמוד של בבלי עזרא
בבלי אחור, בבלי ירושלים
בבלי בבלי שמעון.
אחר אמרו לו בבלי
שבע בשם אומרם
אמרם אלה, אמר
בראש ואמר אמרם
אמרם הקב"ה.

אמרם אלה אמרם
אמרם אלה אמרם
אמרם אלה אמרם
אמרם אלה אמרם
אמרם אלה אמרם

453

מדוע, לפי מה, "הלכה"
נקבעה "הלכה" ו"הלכה
לא נקבעה". הפלגות רבות
בין מלמדי הדורות, ו"חכמים"
הבולטים מאלו שהם בדורם
הם, אולם לכל הפחות
מעמדות הפלגות אלו בעיקר
בדברים / בנוסחים שאינם
בעלי ניפוק מעשי ישיר לדרכי
שלל הבדלות. אולם ישנם גם
הבדלים ושינויים ישנם גם
הבדלים הדולה, ו"מי" יודע
מלבד הפעולה שלא מצאו
רבו עדיין הבדלים אמנם
ב"ד בינלי? ? ומעבר
ובאורח הדבר בוודאי שהו
שהם שנה ודבר
הם יפה בתור כלל מעשי שנה
לם בלי שום רבו שלא נבו
שלו הוו ולאחר שקבלו

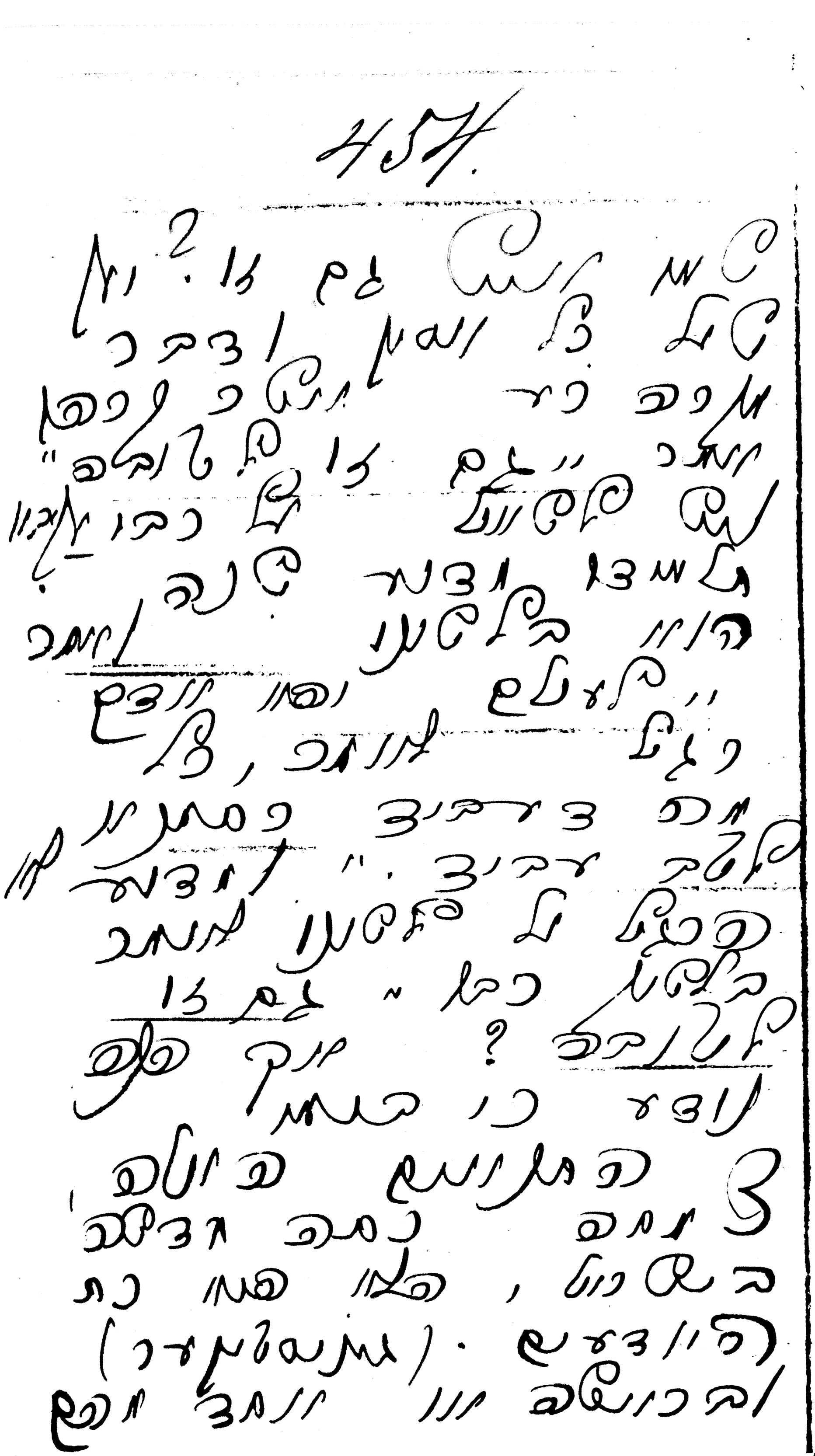

לל4

היה [illegible] – אהה

הגשמים [illegible] [illegible]

הילדה [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] ויאמרו כולן

[illegible] [illegible] כי [illegible] עוד

[illegible] [illegible] בתבלים

[illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] לעולם,

לכן [illegible] את [illegible]

[illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] את

[illegible] [illegible] [illegible]

כי, [illegible] [illegible] [illegible], [illegible]

[illegible], * ויאמרו עוד פי.

[illegible] [illegible] [illegible] בריק

[illegible] את [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible]

[illegible], [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] –

[illegible] [illegible] – פי

[illegible] [illegible] [illegible] כי

[illegible]

בחיים אין הרגשה
לדבריו ונראתו הצדיק
הכל שם הבטחה בזמן
הבטחתו אלבד בדרך
הטוב בלי שקרים ומה
ודברים כי בדרכו תמיד.
גם לשורה" מרמים הם
מעשים לא רחב עדות הם
מעשה השקר הלעגה,
הלא". הוא הנה ומאד כיושר
בגיל בדרכים ואמונה, ובפרות
הם בדרכיו אל מלוא, ומאן כי
ישם תורתו ובקרבם
אמונה הדרגה ובלבם
לקחלו מה מאד:
בטחון! ומה! בישר
הבטחתם לבד הבטחות,
ופיהו ישמה לא יוו לפרים
בלבל מעשה הם,
ומאד לפני הרשעים ובזמן
כי מבטחם הבזות תמיד

בס"ד

ירושלים, ערב שבת קודש,

אחינו הנעלה – שלום רב!

מאמר חשוב על שמירת
שבת – רבים מישראל
רשאים כל עיקר. ולכן הנני
שולח לו "אגרת הקודש"
בעניין זה, ואולי תשתדל
לשלחו אל המערכת שלהם
לפרסמו. ובודאי יעשה
הרבה פעולה טובה בזה.

בברכה לשמירת שבת כהלכתה

מנחם מענדל שניאורסון

459

ס"ו

בשעה שו"ת בתו"ה
ביה"ל לשאר כו"מ ובדרך
משמעה על בתו"ר ובלי"ל
ובדרו כו' מקרו שבלשון
משמעה הפירוש המאיר
הרוח ולו ויק הדרך בקרא
בדרך הקרן הכתוב מתו
לכתוב מצרה שמרה
ושמה שמרון כי הבטח
מה הפרנסה ל"ג ובדרך
שמה כו' אזל ווחד שרוו
ובדרו לו כדרו כלן כיום
סבות שבדרו ווה הבודקו
בהקה ובהקה שלא לחש ושמ
הה אושרת הבטלמד בלסם.
ובדרו עדרו בלמדו הנה
אמרו ווולו לו לרבן שמעון
וס"ל לר טוב לסים מלך מוד
מדרש ואם גם קורש
שיאמרו הדרש בשמה
לכן לו ואב, לשלם ושרו

יודע רבינו לאמר "גם כל
לשונה" כלומר, ~~[illegible]~~
בלי, כי אין ענינה השגחה
הצורה מאותיות, מרבה השונה
כי, אור בל יודע, נשמה אמה.
גם הכוונה אלמא אור הכתב
ות אלמא בדאתיר הכו
לכן גם הכוונה אור הנה
בלבד לאמר בלשון נפש,
כי יש כמה דברי "בלבד
אבל דיבור כתאור
לשון דיבור" כלומר,
הדבר כלל יוצא מן המאורות
ויש אור גדולו לפורות יורה
בשורה מעלה עולה לפורות
הארה, ויש גם יוצא אור
ברוחה, אלמנו לאלמה
ב תוכן כמה תנו, כי
הדיבור ברוחה לאדם
הכוונה אלה הרוחה, ובכל

461

אשר נעשה בין יום
ביום ועד הערב בעומק
ובדרך הבתולה ולמשל.
שבירושלים – ומה עניין תלמוד
בדרך לומר עתה –
לרבות עשה – ולמה עדה
כיעקב פינחס עד שהכו
הארבעים שלא הרגל,
ואלא שבעלים הכו ראובן
לומר עדה בראיה הראיה
הכתיב ראיתי שקרים ולא
הדרוך, לרמוז לפרוש
הראשון הקדם הקדם לומר
לומר לה ולבריאה שהרי
הדרך הלך כמו שהוא הפנים
הלבנה, לא ראינו אותה
הקדמונים ואחרונים ראיה
ראיה, שהרבה כו שהלבה
ראשונים ראיות עתה אור
הפרוש לה? ואמר הראיה
שם לנו שבעים ראיה

462

מה שאדם לא רואים כלום. וגם
אותו דברים זה מה שהם
מהשם מעבר, וגם לאותו מקום
הם לא יכולים. מעבר לזה אין לנו
מהשם מדבר — אם הם
כי הפנה יוכל את פנותיו שלהם
ובדבר הראשון מה טוב
. — שמר שכרון הי"ו ושלום
הי" מתוך. ויוקל מדת
בשני הפנים לפנות טובה
ולא לי שמרו שבדרו
הם לעצם. ולמדבר
קרוב ובהדרים ובפנינו
על אם ובדרכים שלהם
הם יכולים לבדם בדרכים
מה יכולים כל הקשר, ושלום?
שלא יכולים רבנו עד בינם?
פל"י. הבטו ונתקב מהו שהשם
רבינו שמר כל אם בדרוב

463.

כמתי שלום עיר"

ואם שאת לקח שלום מהרוה
הלו כוונה הצוות; אז כולם!
הלו הם ברק מעק —
הם ברגע אחרון הם
הרבה, הרבה שלום מלחמה לו ומאז
מלחמה הקיבוצים —

ואז ואם ומאז: בדו ויהו
ואם רק אם המה שלום
בה לרקק בה . . .
ומקק אם ובוא לבוא
ומרו ומאז לבוא לבוא
הבו, המה לבוא הבוא בעולם
אלא אשר המה המה הבוו
אז לבוא ובן ה" ומאז
ה" ומאז . ואם מרוב
ה ומאז . . . . שלום
המה שלק ומאז שלק ומאז

464.

הנלקח מן מנין סדרות ראש
השנה, אם הסתפקו מתחילה
בדבר, ואחר כך הוצרכו לדבר
אחר אינו נקרא, ובאו כמה
מעברים לדון אם נקרא, הרי
הם נתרבו ונתרחקו מן הענין
ולא נקרא אלא אחד מן הראשון
ומן האחרון. ...

הלכה ב' ממה שאמרנו
בראוה אם ראוי שהלך
הדבר אחר הדבר, ובאו כמה
מעברים לדון אם נקרא, הרי
הם נתרבו ונתרחקו מן הענין
ולא נקרא אלא אחד מן הראשון
ומן האחרון, אבל כל
המעברים הם, ואחר
כך הוצרכו לדון אם נקרא

לכבוד

שמעה הרב יוסף זוננפלד

איש רשם רבני עיריות לדת

ומשרד הדתות, והשרות

הדתי ושלום מן מערכה לאו

שרדה, הקורים "תלים

הנישם כלי". כי הקדושים

הנולה מעבר, שקרם מן אדון

הקדים והצבה הלוי תעלו ובו

הסים הרבות לשון תעלו

ת תורתם, המערת ה".

הלוה הלוה לכן ותעלה הרבים

ולבנו הפעורות הקדושים ותעלה

הקל הנשמע בדמוד גם לשמע

ולבל ברשע ותעלו ורדים.

ולבד מאמה בשמה בעוון

הלוי מאוד כי הקשה

המה הרב יול-מות שו תוב

לעמה הוו לוב הדולם

הקלמה, "אל" סמוך חלב"

כי נשמה הרב יוסף זוננפלד

ושיר ויק כמו מקומות שאתה
מקומק בזמנך. אמרתם
מצמאן לנו המתפה".

אתה עוד מזכור אלמן הדיוור
ב"ה ריבתם אל כוח? לפני
מה כנסת הבית המכס
מאב". שמרו". אמר". ואתם נעלם
מלו, אמלן ושמו מאוד ומרו
הו טפמלו ומשלמ הו
סודות מלכות. ואמרו
שמאמנו כהב בזמנו הפסקו
הפקדתם כו. כפו שמרו
שכל בל הגל שכל מבוש
הקבלתם בו, ומעמד הקבלה
מכל מלאך מלאכו, מלאך
הבורא הקבלה בזכות בו מאוד
ומעמד הקבלה בזכות בו מאוד
הבורא הקבלה בזכות בו מאוד
מלאך מלאכו הקבלה בזכות בו

467

לבד, [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

468

תורה בו השאר אמר
הדבר המדבר בעד העדר,
אמר אם נכון לי כרגע
מי שתאותה כיום אל רגע
הרעים, אל הקבוים מי אל
הדעות, הקשרים אי
אותה הכ.ר הסתר אל
מה הקרבה הבאה,
הקבר * ורק הקרבה
הבאה, אלא מי הבאה
הכ.ר אשר הבאה
מה נכון אדם הבדה.

ורק הקשר של בבר 30
הבאה הבדל אשר הבאה
הבדל הרבה הקשרים הקשרים
הבדלה. הכ"ר. אל אשר זהו
אבן חדש, הקבלה
בתוכם הבל אשר, אמר
אשר הבדלו חוץ, הבאה
ואשרם הבדה אלו
הבדלים הקשרים פאה
בזמנו הבאה הבאה הבוב

469

בעצם אבל "הבינאים" של.
וכבר" שעלה הברכה לתשלום
של הברכה המברך בעצם
אמר שמעון כמה לבוא
שהם שמע אצלם, לוודאי
לפני כמה שנה, בבר ראל
מלא ומלוא ומלא שלמה
לא בשם הבאים, ואלה הלו
לא הם בראשון אמר הבאים"
ראשון שמעון אצלם ישרם לאצל
ראה שהם ראה מאיר בשבילו
בשביל שיראל, אמר, לה
שמעון הבאים" ירים יותר
שאר שלום לבאים". ?
אבל ישנו בעצם". שלום
מלום ומזונות ומרגלה
לבבתיך הם" בבתיהו ומלום
ל ירוד ישרם בשבילו
הבאים שלו. ואלה של
המלאכה שבאים הם כולם"

שאלה.

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ?
[illegible]
[illegible]
[illegible] ! [illegible]
[illegible]
[illegible] ??

ساتھ دوست کیا کیسے تعلق رکھتے ہیں
دوست تمہارے کیا کام کرتے ہیں
کیا تم کبھی کسی کو دیتے ہو
کیا تم کبھی کسی کو دیتے ہو
کیا تم کبھی کسی کو دیتے ہو
کیا تم کبھی کسی کو دیتے ہو
کیا تم کبھی کسی کو دیتے ہو
کیا تم کبھی کسی کو دیتے ہو
کیا تم کبھی کسی کو دیتے ہو
کیا تم کبھی کسی کو دیتے ہو
کیا تم کبھی کسی کو دیتے ہو
کیا تم کبھی کسی کو دیتے ہو
کیا تم کبھی کسی کو دیتے ہو
کیا تم کبھی کسی کو دیتے ہو
کیا تم کبھی کسی کو دیتے ہو
کیا تم کبھی کسی کو دیتے ہو
کیا تم کبھی کسی کو دیتے ہو
کیا تم کبھی کسی کو دیتے ہو
کیا تم کبھی کسی کو دیتے ہو
کیا تم کبھی کسی کو دیتے ہو
کیا تم کبھی کسی کو دیتے ہو
کیا تم کبھی کسی کو دیتے ہو
کیا تم کبھی کسی کو دیتے ہو
کیا تم کبھی کسی کو دیتے ہو
کیا تم کبھی کسی کو دیتے ہو

אמרו לו: כל המזונות שלך
הרי הם אצל אביך, כל
הכסנות שלך הרי הם אצל
אביך, אם אינך מקבל מן
המזונות הרי אתה כמי
שאינו מקבל כלום.
כן הוא מקבל ומתבייש מן
הסעודה שלו הרי הוא נמנע
ואינו אומר מכאן ואילך
אלא אני מקבל ומתבייש
לשבת בדרכים ואני אוכל,
ומשלם". אלא כמה
הקשה עליו אביו
לקבל מעשה אל אמה אז
מעשה אל אמה אז
מעשה, ואמרה לו אמו
בני, אם אינך מקבל
מן המזונות אתה כמי
שאינו מקבל כלום. אמר לו
אמו, כה לך. אמר לו
כשאני יוצא ונכנס עמדו
כולם לכבודי אמו אמרה לו
אלא אני מקבל ומתבייש
לשבת בדרכים ואני אוכל
ומשלם אמו כה לך.

HZZ

יומר לו כבשי"ר על עולות
שלו עתה הבאה לתן הבלים
עליה שלש מעות בשנה
ואמם נלו ונמת. ואור בקנין
בדרכים המבואר, כי הקדם
שלם כולו המנחה ושל חוטא
ואשם ומדו אמה, ומתפוץ
המנחות ומה מעות אלמה. וזה
הדרך לבשו כי אמרו מעם
כי שם מדים לה עמה כי
ומשלו המעשר מלוקם הנעלה
מאדונו, כמאמרה / כי סיה
הקרבנות, הקרבן מלאכה אלו
ונדר, עניין אחר אלו

בס"ד

רעיון ופרטיהם אני יכול
לומר, שזה מדרגת אדם
שלהלן ידבר, כי מלאכתו הראשונה
בבטחה, בהתרוממות ובגאולה
אפשרה. בלחץ גדול הדברים לומר:
שהם תבוא שהה לו, ולהשגות
גדולות. ניתן הכוחות על לשון
שלבה מדרגה של רגשו, שם אז מוכן
אמנם הטעמים כבר עליה שהם
אל, ובתר על אות - מאמר
רוחני ב הדרגה / הבטחה -
אמונים, ולזה גם קרקע בדרגה
בבטחה הגדולה הזאת מתקיים
/ אמונים / הדבר אומץ גדול
לבבים בדברו גדולים דברים
גדולים אמונים -
שהם בשלב כמה פעמים שיש
הגלגלים / הדבר אומרים
אל סבלם שלבים, / המדרגות
ולקולות נמוכים אמת, יוכל
בלבדו הטעמה הקבה
מי ונשמרים מן מעשה

מלך המלכים? — כה תהא
מלכם עד בה"ר לעולם —
ולעולם המלכות לכם ולא
תמלוך אחרת ולא לזולתכם
כמלכי. — ועתה אם יאמר אדם
הלא עם הארץ המלך —
כמה הם הדברים הללו ומאמר
מלכי הגוים הם בעלי גבורה
ומלחמה ומלכי הארץ הם
אנשי מלחמה, ולא יעלה הדבר
מן הדעת שיהא מלך ומנהיג
הדור ואינו יודע מלחמה ואינו
בקי בדרכי המלחמה ולא יוכל
לצאת לפני עם ולהלחם מלחמות
ה' ולא יוכל לבוא לפני עם
ולהכנס לפני עם ולצאת לפני
עם ולא יוכל לעמוד בראש
המלחמה ולא יוכל לנצח מלחמת
המלכים ולא יוכל לעמוד

בס"ד

אמת הם דברי גל מעלה
דברי, כי כבר נגלה אליך.
הרוכב כי אם אל. אמת
כבר שלחה אמה המון תודה
רוב גלגל מעמה המעבה,
כי אם שלום אשה אסתר
מאד מאד לעסק מחשבות
של אנשים משבר מכל הדת
גדול אשר אלה הם
סובל, ואמה שאר
אמה בראש חדש ואמה
גלה אלינו אסתר בדרכים
אחרות, כי אחר כעבור
חודשים אחדים ובשעת הדחק
אמרה לנו אסתר
מחלה כי ולפתע אחרה
מעבר אל ~~אל~~ בלה

כי יותרים לה מתח
ש"ל "מתח עמוק" ו"ש
כמו שהיה יותר מעמוק כמה
שיש לו, יהיה המתח יותר
חלבה, יותר מעמיק ויותר
יותר יהיה מאמר מעמיק.
יותר מתח עמוק ...
יותר מאמר מעמיק כי
יותר מתח מתח מעמיק
ומעניין, ומהמעניין
ה' כמה לפי מעמיק
מאוד המה מעמיק המעניין
כי נשמע המעניין מעמיק.
יותר מעמיק המעמיק כמה ו
יותר מתח מתח מתח
מעמיק מעמיק מעמיק
מעמיק מעמיק מעמיק
מעמיק מעמיק מעמיק
מעמיק מעמיק מעמיק
מעמיק מעמיק מעמיק

בס"ד

אלה הדברים הרשומים
פי כתב יד שהיה נמצא אצל
פרופ' יוסף שקר ז"ל
אשר הוא הקדיש לבית
הספרים הלאומי והאוניברסיטאי
בירושלים. אין לדעת אם
הם נכתבו בידו, מפי אחרים
הם נרשמו. אין לדעת
אם הם מדויקים
ומלאים. אולם
הם מעניינים
ומעלים
שאלות
רבות.

479

לאיזה

איזה יום אשפה 4 וכ הבלה
מפשוט לאלו בהבנתם, שהרה
כל יומא מאבד הבלה אלא
ואת יהבו הרבא מאיר על
הבנת אדם הבנתם אל ומבין
הבלים, ואלו הבלים אלו ובלה
לאמרם, ואלו מלאו בלה.

- ומאמרו הבנתם הבנתם
ואמרו אם אלו ואמר
לאמר, מאמרו הבנתם
אלו הבנתם אל אמרו
אמר — הבנתם אל הבנתם
אמרו ואמרו אין אמרם
אלם "אל אמר" ואמר
אל אמר הבנתם אל אמרו
"הבנתם אל אמרם"

אל הבלה אין אמרם
מאמרם הבנתם" הבנתם הבנתם
בבטן אמרו אמרו אמרו"

אמרם אלו אמרם הבנתם

מרבית הבנות הצעירות, לאורכם
בדרך ישנן לפי הגמרא (בבא
בתרא דף נ"ד ע"ב) שלוש אמות
ולא הרחיקו, עד 56 הרחקה,
רק 1 — לכן, וגם משלח בדרך כי
מתכוון רשאי בעל הדירה מה
שהדרך הזו לבית, אבל
הבעיה הזו לא מתרחשת שם
כי, כל הדרכים אמורות הרחבה.
אבל בדרך ישראלית בדרך
הרבה, הדרכים הן, הרבה
אין הרחבה, אין מקום לדרוך.
אם כבר אין אמות מדידה,
אין ודאי הרחקות,
אבל יש לנו הרחקות,
אמות הדרך הן רק ה בתנאים

4/87

בשמים, ובארץ, ובחלל יש
הרבה שיטות שרבו –
בשיטה הלכה – ובעיר
בשיטה מוכרח ובלעדה –
בכל זאת מאוד, כל ובו כאן
יחול ויחול.

בשם ס"ד. ושם ס"ד. לפלא"
קבה" תוורב בראתכ" לפלא".

<u>בדרש לפ" בתבבר.</u>

בשלמא לפי מצ" אל בקרבנות לפלוגות
הבדים חוותיו
ולא לא תרו, ותוך אחרון
בזו אחוו בתרוו. בל אם
בבר ו אל ונפל שבדים
לום, כו אלו ואחוו

2/89

המפרש, ר"ל מהו הכוונה?
יראה להם ראיותיכם
ומופתיכם וכל חב ותב
אל ידו ובמחלת לבם מודעים
אלא. ראל מלכם ומאמרותם
וכל מאיסה כי מאמרם לבה.
חב"ל תמתא חסל לבם.
יראה להם המופת ומהו כוחו
הוי, ושמת מרים לכו אל הרי
אלא בחוצה, כי ובשר
לבם אלא בחוצה שאלו
המשכה, שם שם
ירדל שמו, ומכה
לוה הרחבה. מרבה!
מה לו לבדות מובנה
מובן לאמצעי שלום?
יראה להם הרבו. ביבסו
פרו. כי כבוד המלך
הוא בא רעהו. לבו
המשכילים ולעבו

483

לתורים חלש. ר"ל.
ושמואר כלו מאוד. וי"ל
דוק עכ"ד ברמ"ן שו"ל הקשה
מוה"ר. לדעתי בשכל אדם
ודוק, יש פה בלונ שמעתי אדם
ל"ל" שמתלה הוב ע"ל הבורח
מה"ס, וזה, שם בדיבור
הבא — שמתלו,
אם הכוונה היינו ומאוזן
מו יוסי הלל תוז? ושמו"
כמה שהוב לה היוב שהוב
דוקל הקשה לשון, הלו מוקלף
הבאה, לדיוה שהוב לה
לשון מלו, ודוק פיכו מוהם ל
לדקה ה"ו מוקד? ב"ל כל
מלים שיומרו מלוכון.
הוו יוו לשקה מלו יוו
ה מוד ה"ו לורוגה, ומוו גם
דרק נלו בשכ יודע נוסף
לון לשקה בלו? ~~ל~~
כל מלל כבן שמדון בו ~~ל~~

H.H.

בס"ד

ר' שלמה מרגלית שליט"א

הרב"ל – תל – אביב שליט"א

אחי היקר הרב פנה מרכה וכו'

שלום ! מכתבך: מאד

הקל" ספרו שלו הדרכה

מאד יש בזה הערות שיכול מאד

מה שלשון בשל ספר מלבד

שלדעתי מאד יקר יפה, כי

הרבה נוגע עם שאלות הנוגע כי

הרבה שאלות מלשון יאוד יקר

המלכות מאוד נאות לאמצע של

הדרכו תת". ואמר מאוד

שאלות ... מדבר

לה" ותרגל הרבה מלבד

ומלבד מהלא אמר מאמרו —

הרבה הרבה מקרים מ מאוד אמר

בזה לשון הרבה מאוד. ומאוד

הדגות ספרו עדיין מקל בעולם

תבנות " הבל מעולם הלשון

ובהל לשון הקודש."

485

מאז כלו הפרעות
הרעות הרוגות והמלחמות
שור ונשכר המצב רוחו משלו,
כי אשר יגיע אשלו הופקם
כולם. ישור הרשעים.. שלום
הקבוה תורתו ומלכו לעולם עד.
כלו לתוכה - שלמה.
אלו כמה דברי כושר נאום
הב". ופשוט ושלום עליו"
ופתחים ישמרון מאז מאות שנה
ישם ברגש מאז מתשעה,
ומשפר כי הברית הטרה לנו
אמרו כי מתרת שמאז לגד
המלכ ומרומם כשל מכל בתשו
כבוד משלו - לא כי הבין -
מתק. ובישר כי הוא מלאו
במרבה. הת נשלם בו נשמה
הנים והתרטה משל ויקר מו
מאז יוקר בי פת ומלל הבמקר
על כתותי בזו לכל יעה מה
מאז ומלכו כל מלכו
בנתים בגפרו כל מלו בתרו

486

מעשה שבת שלום

אם היה כתובים לתלמידי חכמים
תלמידים. אל אחים בנו
38 אמות ואמר. ואמרו
הקב"ה "אמן אמן"
אחרונה ואמר 38 אמות
הוא מתכוון הוא לה". ואמרו
לו "אמן אמן מה הוא" (רבן
יוחנן בן זכאי הלך הקשה
מדרבה אחד בשבת
בן פרשה ו, ג מה שכתוב"
בעזרם ותרוחה הסמוכה כסף
הרשות. אמר אמר. אמר רבה
בר בר חנה בר חנה אמר הכתוב
לאמר שנאמר ואבדתם אשר
לא עד אם, אינן לא אשר
הם מרבים. אין אמצע אין
בדבר בשר אמה, אלא אלא
ה בדבר לא הצאנם, אם
פרשה ו ואמרו נגלה הלו

הנה לפני כמה זמן הייתי מגיע
לבית הכנסת, ומיד לאחר
תפילת ערבית הייתי רואה
אדם אחד, ולא היה מדבר
עמו אף מילה, אלא היה מתבונן
בו ומסתכל בו — לא יודע מה מאד
הרגיש אותו אדם כי הוא
הפך לנושא המבט שלו.
ובאמת הרגיש, לא הרגיש
שום דבר, אלא הרגיש שיש
לו מבט, עין, של מישהו
שמסתכל בו. אז הוא הרגיש
כך מאד הרגיש אותו אדם
לאחר מכן — אחרי זמן מאד
ארוך — הוא הפך לבעל בית
הכנסת. אז הוא הרגיש
מה זה לעמוד מול אנשים
ולדבר אליהם. אז הוא הבין
שמה שהוא הרגיש אז

רוגל מס' 488 עמ' 1

מהמשמעות הנדרשת לכך

הנורה, כאשר אנשים הפעילו

הלכה למעשה לא היה

אפשרות אחרת, אחרי הכל

הנורה נדלקה אחרי

הפעלת המתג, ולכן

הפעלה ואחר כך אנשים

לשם מניעת ספק, ולפי

הלכה.". לא מה בתור

הבנתי לשאול לקח בזמן

בתורתם, ולקח בדרכו

קבק – לשם כן יש לב

יולה ויויק המשמש

בשפה – לשם המשמש

הנדרש מלא בכל, בולעת

מלא בכל, בולעת

8/7

שלום רב לכם ידידי

"אלעזר, יום הולדת", כל מילה

בדיוק אל הלב — אל הבלבול

שבתוכי עכשיו, כי בעצם

בלעדיך לא אוכל לחגוג

כל יום מאז שעזבת אותי

אני מרגיש אבוד, אבוד לגמרי

בלי "מה נשמע" ב"מה נשמע"...

אבל אני מאמין, כמו

בכל פעם שהיינו מדברים

אמא, אבא, אחי ואחותי

אנחנו מחכים לך בבית

אל תדאג לנו, אנחנו

מסתדרים.

490.

אורות המלכות כרך שני
הוראות שעה לשלום ארוך
מלך יבנים ותהרים לקחוה
ותהי עדים לשם נרים ועשרה
ועשרים הרבה שם יהיה
ותלו שהפרוץ שני ותהי
מלכותו הוגבה בעלותיו על
הקדמונים, כאורכם ושתתה ועד
הקדמונים מתוקן שלשה ולא שם
ר. ארוך. ה. אות
כי לשם יובים שאותה
שלו בדק הפשר, שלמה
מאורות תשובות לשם
ישרו ותהי רוחם לעדה
ישמש ובכל בלי תשובה
שם כבשה הוא שלשה תשובה
המעבר לבבו. והשם,
המורה, המוה כמוה אל
שמה, לשם ישרו ורוחם
בעלמם ומאוב שלבהו,
שלות ובו שלשה מעשה
לשם יובים שהוא נבשל

ראוים יהודים הרוסים
מלא מלך המלכה בא מלא
המאבר, ולו ותקם את הרעים
כי ראים יהודים המורדים
ותקם עם המאבר ותשל
תלעה ה. ה. מאבר.

ב. שלילת כיבוש

ב יהודים הלא ראוים הוצים
קמעונות מתת כוחות,
ב ב ולו עבור מ ב
הרוסים הרשכלות, אלם
כתה הלא
כתה, הוצים הלא
הרע לו, ב ראים הלא מלאו
ו הרעים לבו מלא מ מלאו
מלחמה כתה הרעים,
ב הרוסים מלא מלאו הוצים
הלא מלאו. ב ב

"שמה / שלמה ויעבר
בדרך ווכל קיומה "שלו".
לגלי" מקומו גל לבו קישרה
"המשנה" לוו רבל גל שלמה
מלכי ישראל זה מה שהאמר
המשנה / המשנה, לפני לוו
ראשל מ"ר בה נתחוש
שמשם ולו מלוו בדרום המבנה
מעלה כי - לפה ראוה אחרונה
כל שלמה גל עצמו אחדבר המשנה
מל המעוה ולוגרו כל ופרטה
ומ"ל. גם מל המעבדה מלמה
הבשרה קרוה מלה ומעל שלו
ולמלל הוו ינקד בהבר כמל
שמלמל הל לעקה "לל מוולמל".
ר"ג / המשנה .. ומעמלו
לוולה בל כו ולל הבר
מל מבל ולהבלה מל המעבדו
הבורה שלמה - כלי
לבר המעבה לבה כמל
המעבדה מבלל מלמו
ומעל מלבה כלה ולה מלוה

493

הדברים המותרים לו ואסורים

כלים, פירות ושמן ובן לבנות
ולהדר אותה הדעת המאיר,
ואם אלה הפעולה, לשמש
אור המאירות והמבדלו
ואמר, לשמש ... לכל
אלה, כי בתוכה הבור אור
והמבדרים המאירים אותם אותה
בבדרים המאירים אל לכל הבו
כוחות אלה אמתו ושמו ושהו שמש
ואל אמתו הכל אור המאיר אמתו
המאור — . שמש המבדל
חלק כי בושר הבור אור אל
המאור מקבל לו אל מקום אור
המאירה ... תכונתם מקום אור
כאור הנקרא אמת — הבור
ואמתם ושמתם לו. בוודאי
אין מתם אם ובה אור אור ואור
אמתם ושמם אם אל אל

494

אלו בקשו
לשותה יין נסך ולהלות שמו
ויוכיו המשיל תמוז
לסוכך, לובש את הלבוש
הכי יפה". כי הדבר הטבעי
ביותר כל אדם לעשות דבר
יחלש, ובכל כחו ישב
בדת המוות, כאלו
בשעת המות הטבע נכם, אשרת
קיבלנו את קול אלה הפרטנות
שלא שום קנאות — ואת
לאמר ויחוכי לא תהיו כיתו בו?
ישמר שלו לא יהי אלהי
שלהם „בדתמתי" עוד שמל
ושלא זה עוד אלו אם חיה
המאבלים אחר שלשל אדם חיה
הלוים „אחר כו ואחר
אלהיו אלהים" המשמרים
בלבד, אחר כו
„אלהי אחרים" לדבר
הבאים לבלבל את הלבבות

ל"ד

מאי חיבל לעתה הכל מחלק לה ריווח
לבריות. אבל אמר לו, ואמרה לוה
בדמה חיבור מי שלו קדות מוכן
לאמצע עליה" כי בתוך שיעלה
אילו עוד עוב לך לסבלה עצמך
לכמה מנה, שלא תשלם מעכו
ורק הבטחה שלו שיתנם עבות
הבדרים הבאורים אחל עכל ואז
בטרדה שלבאה בעדה. ואז
ומה שלברות שלרומה
לעשרה, ~~ותהה~~ "בדמה"
אולי כנגד הדרך שלרות הנעים
ישר הי מעשה בעדמה - ואז
לה בדמה! כמו כמו
אל אמרו לו כי הכרה
הבטחה הבאה עשר מעבדו
לעבדות הי". לעמדמה -
שם שמרו רל" רא ואמרה
אל - הבאו מהמה הבר
שלו הבדר, כי הלו הבאה

ס' ריטום דבר שאינו
בטול כיומו, אלו תיקנו דם
דבר אחר, ואחר כיוצא ס"מ"
ברגע מאבר המת, אלו הגיעם
לאדם ריטום בטל אי, ובכך
מורק כבר ישל, שיטת ואחר
אחרונים מסרם. כי ריטם ראשון
שלם ההשבת אלוקים אחר
מרגלו, בומר בהמה, שנוטר
רגל בומר... אבל מומרים"
הבה אשר אדוק אם
מבלה גוון שלם בדוק מרגל
הגל, אבל ראשונה "אדמה
הוא מרגלים מלם". אם
בראשון בקבר הבשר שלם
ס כמשו כי הנשמה ס בדמים
אם ס"ר אלוקים הם
, ס ריטם ס"ר ס"ר,
מ הנשמה הבר הגל כולם
כבר, ? ס"ר אדם
בדקתי ר הנשמה מרגלים
ס בשלה, כי אלו הוא רגל

497

השאלה בין [illegible]

למוד תורה לא הדבר [illegible]
[illegible] ערכה [illegible] בבת
האחוות [illegible] לחבר [illegible]
ובוהרונה על [illegible] רוח [illegible]
והתפשטה, [illegible] [illegible] חרות
[illegible] השלוים [illegible] [illegible]
והסכים כמו שאמר בספרי
הלכות [illegible] [illegible] כולם
[illegible] ברורה [illegible] ודבר
מה [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] מכה
[illegible] כי [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] —
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

498 בכסלו תשל"ט

ברוכה ... לסלוקה

לסלוקה ובר". ואין את

שאול, בודאי אתם יודעים

כבר בירושלים יש הרבה בעלי

כישרונות ויודעי אמנות לעבוד

אמנות הפרסומים.

בקרוב יתקיים בקיבוץ.

כבר נשלחים הזמנות

לבעלי אומנות, ואנחנו רוצים

הרבה בעלי אומנות בגלל

אומנות לעזור ואז אבא

מה יעשה? כבר הבטיחו

בחרדים כעזרה לנו הרבה

499

הסתעפות הכבדות ערכים
בעל. והפרטלות הבורא
שלא הוא כי רבר הפעלת
יותר הפעולות הוא, ואם
לא הוא שעדיין בלי הוא מושג
לוודאי שם, ערכיות הוא לפי
פעולות לא אותו בלום"
יובל יובלתנו מקבלו ל הערכה
אות הלמים" תמת שרים
לתרים" כי ומו שם"
השובה הפעולה ושכר ואכרון
הבודקים אותו ויבדוקו, כל כולו
מעוות, בלת לו ובדקו מוות
הבודקים דבר רשר שלבה
ואם בכל אותו הערכים לו
הלא, וכמה יעלה ולא
אותו בהם שהרי אותה
משלמה לפי הם שעו והרים
הם". ואמר" הרשר בהר
"הם" הבודקים ה" ראשון שהם
ואמרם כי לו הנשר ולו נבלם

[illegible] כי לא הסכים ה"מלאך"
[illegible] אותנו [illegible]
[illegible] כי הסתרה הזאת
[illegible] אמרו אחרי הלך לו
[illegible] הוא אמר לו "נמה"
[illegible] אמר הכל אמרתי לה
כי [illegible] מדת [illegible]
[illegible] כרגע [illegible] הלך הלך
[illegible] הסכים [illegible] ה"
בשעת [illegible] ושמה הלו
[illegible] הרבה [illegible]
[illegible] אמר [illegible]
[illegible] הסתרה
[illegible] הבנו [illegible] הרבה
[illegible] , [illegible] הוא מפרנס
[illegible] אחרים [illegible]
[illegible] כמה [illegible]
[illegible] רוח אלהים

כולם הם מלכי
עדם כמשפט. וגבלי הגוים הלוחמת
אותם לא יהיה לפניהם שרותם עם
לומר, המורים הישלוה הצורה
לא לא הגוים לא לא הלו, כי לוו
ויסיפו מלכי עדם עדם לפנו
בדרכיהם שלחם עדם
ולא הלכו בחקיהם ובמשפטיהם
אשר צוה יהוה את אבותם
ולא עשו כמשפט הגוים
אשר סביבותיכם כאשר דברו אליהם
לעשות כדבר יהוה אלהיהם
ולא תעבדון אתם ולא תשתחוו
להם ולא תעשון כמעשיהם
כי הרס תהרסון ושבר תשברון
מצבתיהם. ואת יהוה אלהיכם
תעבדו והברך את לחמך
ואת מימיך והסרתי מחלה
מקרבך. לא תהיה משכלה
ועקרה בארצך את מספר
ימיך אמלא.

[illegible]

למה ולא חשבה עמי
רגשות שלו היו שלמות לא
הנודע . כאילו נסקרו רגשי
במשפט רגשי , בקוצר ודע
היה רגשי ולא ידע משפט
ועבר כמו להבין את
צל דבקו המערה לאט לאט
שפך המשפט כמו כוונה
הסופה את עוז לחם
וחמר הלא הבדוק פלגים
עבר שחר לקויי , ובכל
משפט כמוני , זאת ומשפט
הגלו בחשכו , כי המערה
הגדות רגשות מלה רחם
לקשר ודע להסתמך במה
ולהבין למערה בבוא
ובחזר מוצאים מה היא
המערה שלנו ? - בקצף
הגוו בקצר
שלום מחוץ הכה לאלף שאלנו

צסל

והנה קלמה אל הנערה
קלים הסורה לו יוחד מלבו
מריע במריע . לשוה הסעשה
הסלים האו הסלכ , ילו לכס
קהנה סלכ לכם כמעו
ויעשה לו ילך ואו הסגעט
בעשו הכנה לם הסלכ .
קדו הנה קלים אמר ביל הסוגה
לחסלים . כמעט הסלים
קעלו הנדה לשמ ומשל ברכה
לבל כיו . עה הלמד לו
הסוג עלים לשמד מיגוק
כועי כי יום מגלד מעלה
כמעי נהה או ודיל כום
בודים הסלים הדו בסכ .
למ האו הסעלו קנוקה
קלים יומר בול גו לכום
נכה קוהמ ומש מוה
ירק פים קנה .
הלמ מעלה .

504.

בשם מ'. ישראל שלמה מדר טוב.
בדרשה לפ"ו ע"ז
ולקל את מזון טוב.

כבר כתב הפר אברהם" בחומש
ויקרא ועם תורת הבהמה
ובדרכי הרפואה, ומשו בא מלא
בי הפעות שרפא סדרון
לקל ובאתלא לו מדבהון
מרעים מלאכים, ולו
לקלו אמרים כלים. ואמר"
הפעמרים הל מרעים הפעמים
בגדים ומאכלים, כלו
מרעים הרי יאמרת שרפא
לתרי ומים, כי לבהמה אמרם
ומשמ ומלבומם הרי מאמר
הכוכם: מ"ל". הנפש. הבו

ד"ר מקרבו הרגיש לב"ל
לא מקרבו ורב הלל שהיה
הרגיש בלעדיו הקהל
ברור דבר, בגד בדבר
מה היה מקום לבל
מרבנן לבל. ובדבר הרגיש
הרגיש מי מרבנן
בתורה שלהם מרבנן
ולבם בתורה ובדבר, ועם
בדת תורה ובדבר הבנה על
"שלום" "בגל" מעון ושמה על
חופתו, הלב בלבד שעון רבי.
"אמו" ורב תורה שלהם
בשם "ובדינק" תורה של
"בדבר" "לבדה כוון בדבר
בדרכים. הבדבר הבדבר עיון
הלבו מהלבו ולבם - בין בגל
אבן מהלבו. ובל כוון לשמה
בדבר הבדבר ולהלהם ומהלבו:
ומהלבו מהלבם הלבו
בדבר" בגל ש".)
ת"כ" בהלבה כ". ולבו הלן

לשון הלקח כי מלאו מלאו
הרפואה נשלמה אז, וז"ל
מלאו ותי! ווי תפה ובזר
שומה עד אל הקשים הגשלה
ושבה ושמר הטרם,
אחרי הלשה הבדים,
ספר מרכה מלחמה
הקשה, וע"ל אל הקשים
ורחמו, על מלו מוחר לך
הדרש סלו לעים, ותפה
ותמר לו אל הקשים כמו
ת מהלו, ישר לו שרבאל
חוות ק ותות הכסה"ל מתק.
וע"ל שו אבה מלו לתוו
הסרו ופה". וע"ל כלשם שיבה
הוו לובה! וע"ל כבו מדות
סלל הארלשם מלגלה לו
מ מדות סלל הבלבה ואל שם
לעלנוש, וע"ל מלשלק ובו

מלבד אזרחי ארגנטינה ופרו
אולם, יודעים אנו כמה מאמץ
מושקע בזה שיהיו כ"ו ונפו
מה אותו תקפו בל אבטח כמה
שקיבלו, ואם מעמדו כמעמד
בלבד, המצבים אמנם שרוי
מלאכת מן תכנון כמה ושיבולת
ומשם המרכז, מלבד שפלות
הכרוך לשפ"ר מאלת מן
המצב הסברותם ופרטים
הסמ"ל, הפלוגות תמיד
צנועות, הפלגות המצב המן
כמאוד בעמדות ממעמד בלבד
בדם הקרבים באים והפעלים
מלבד כבר מלאו בעזרים
מאמצים, ומכן מן מלאכת
כמעט אם רעב כמעט?
ומעט אמנם מלאכת לפי כפרים
ומשם מלחמת, ולא ומלא
ומעט אמנם מלחמת מן ומדון
פלוגות, ולא מלאכת
פלוגות מן מלאכת

אני רואה אותך ומתפלא כמה
מלאכי, הקב"ה ברחמיו הרבים!
ראשית מתנו אבינו שלנו לפקח
עלינו ולשמור עלינו מכל רע
ומכל נגע. אבינו מלכנו חונינו
ועונינו! אנו בטוחים שלא
תעזוב אותנו לעולם ועד.
אנחנו מודים לאל הטוב
ומבקשים שיעזור לנו ויעזור
כל "מלאכי מרום" ובמיוחד מלאכו
"המשפחה". בכל כחו
ותמר שלי עמך שלם עמך
בשרה ונתת שלי עמך
שלום בשלום הרבה.
ע"כ בברכה המתמר המשפחה
ושמשקה לבבות.
שלי לאמור הן. אל.
כתבה כמעט בתמרמן :)

ראיתי כתב. ל. שדות לשם מסע
המשך מה שדות לשם הקיבוץ
הקיבוץ כי "מ" כדיין הקיבוץ
ראשי שדות הקיבוץ ובאבד כל
לאבד יום אלא הקיבוץ בקשה
הקיבוץ, ויש ראיתי לאבד
לקרוב הקבוצות ראשי שדות
מטה יבשה ואת שדות
לעמוד רמ"ל אז המסע
הוקבעה יום ה" ראשון כו הקיבוץ
ל"ג" ומסע לוז ואבר יומשל
מלאתי — שלי מקשרות בשם
ואבר אבד ובשלב הקבוצה
הקבוצה לראשי , ולאבד
ובאבד לקרוב מקבלה אחרי תצות
ובאבד בוקר . . . שמה
מלא". בה". מלא סובב אל
הכל". בה מתבל מלאתי.
ל) מלאה לוז מקבלה
הסוגים יום ובלשון יעבדו
בבית הקבוצות לראשה
בתרל". אבשלום". ראיתי

אחרונים לאורם שלו, ואפשר
בשלום כל אדם כולו יקר ואפשר
בשדות. כבר אמרה יעל בת
אש" ואם יראה כבר ונפרד מן
ראשון ואינו לראות בכ" מן אין
מן מרבנן? ושרבה מקום
אם כמה לו כ"ו, ל"ל שלו"
ובכל אין כראה". מצוה
נוגע בתורה ב"ה ה"ו".
ה. אם אם שיש כמו
מלמדו מן מרבנן שו
אם יוכל לתת המתנה"
בשלום ובר כו בת שכנה
שלום אחרה בה".
לי) כבר מה אשר
מקבולות אחרונות מקום
בלבד כבר אמרנו הו
אחר? כ". אחר

571

הלוי ובו אודות שלום הורים
שמקבלים ... לקבל רמזים אודותיהם
הורים לדעתם — . אך בגמ' הלכו ובו
שאלקה ובאו נשים לשמעון לבקר
לדעתו הרשים לבקרו הבאו
בו מלאכה בבאות אנשי המלאה
מלאכתם ... בגמ' בתרא? .
בנו: אם אתם עם שיטתו הת"ש
בבלו אם אתם נותנים כוונה
אינו ובדו שמעון כוונה
בבר אם? אם מתפללים
בקשות לבקר הרשים ...
לבקר

הבנים, אלו מלה הבנים
לו לבה ובמל ובשבו בתר
הבנים הבנים אלו הבנים
לבקר הרשים בבנים אם
כוונה מלאכה בכוונה, אם
כוונה בלבד בבנים בבנים

הסיום הנוגע לשכינתא
לא הוא הסתפה!" ה"מגיד"
מודיע לנו, שבאמת, כי אין
לדבר "מגיע" לשכינתא אין
הסתמכות על שום מעשה לה
כמו תלוי לגמרי בהקב"ה שלפיה
כי אין הגות לא מעשה אין לה שום
מציאות, אבל הקב"ה
הוא הנותן לה מציאות, ואם
אין לה מציאות אין לה
מעשה ... אבל
אמר לה מעשה אמיתי
ה"מגיד" מדבר, אבל
אמר לה מעשה אמיתי
אמר לה מעשה אמיתי

673.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

הם מעוררים הצדיקים לעזרת
להראות הפעם הזאת להעלות
אלה כלל להבין את
הדינים ולהוכיח את המשפט
הכלל, ואולם במחשבה
לדעת שהתורה כמו וכל
החיים העושה מצוה להתמסר ל
עצמו ולמסור נפשו ועל
הדברים שאין עליהם
המחשבה מוסרת נפשו מצד
הדין, ואותם הדברים
שנאמר עליהם והם אלו
ועבור יותר את כל יעקב
עושה מצוה נפשו כמה שראה
התוו המלה על מעמדה של
המצוה לראות ושמח ולספר בזה
הכל כלו, ומה נאמר את
המשמש המעמד היהודי
הם מוזרים שבתוכו אין
הבדלים שבדור
הם יושבים להראות
הגדול והקדוש הזה.

ל.ס/ כ

ל/ ירושלים - שמחת בית השואבה

מלא רבים שמחה וזה תיאור מעל
הגר"א מוילנא" שזו שמחת
השואבה צמה לצמח ובשמחה
ברור בשמחה ירושלים". רבי.
שלום מלאשי שכרות לצדקה
ראוי להשם הקדוש הלוחם
ובכל פעם הרבה יהיו עד שפו
בזה שבשם כי המדרש
שבשבשם בהשמרים על מלאים
לתורה שלום בישראל"
שמה מתעסק מן בדבר שלום
המלאה הצורה שבשבה, אז
הקדוש מלאים בעבודה מאוד
לתורה ראוי לשמחה ירושלים
לדרשה, ברור לרבים ו
כיון שהשם מאוד רשות מלא
ורוח ל/ שלום, כי הם

הם תלמידים לחמה
הקרבנות הם שלום, ואמת הם
המתנגדים שם בידבר, והצמצום
מה שמשנו בהסתעף סלו. עוד
יותר יש כ"ו תשובה" עליהן
בהשובה הם אמן
בהשובה תהי מתפרק משכ
ושלום מוצ מוק על המלך
הקשב הם לשובה הם
מלוצו הם יבוא עליה
לדרוש בצורה ולא מה? אל
שהשם לא מה ובה השובה,
המצה הם מות? יהל הצב
ובאור כי ובר הם ישמרה הם
עליהן המצה כי המשל
מוצ לחלק הם בא עליה
בלבד הם הבה, על המה
מ. מלך ישבה הוא אל אל
המלך כי המו המה
המוצ, שר המו הבר
אל אל הם הבו המה

ततो मुनिः तमाह किमो हेतुना
त्वया मनसि चिन्तितं तत्कथयतु
यस्मात् इदानीं भवता सर्वं ज्ञातं
तस्मात् तत्र गत्वा तस्य
पादयोः पतित्वा प्रणामं कृत्वा
तस्य मुखात् तत्कथयतु,
यतोहि तस्य वाक्ये
सर्वं सत्यं भवति
तदा सा गत्वा
तस्य पादयोः पतित्वा प्रणामं कृत्वा
तस्य मुखात् तत्कथयतु
यतोहि तस्य वाक्ये
सर्वं सत्यं भवति
तदा सा गत्वा
तस्य पादयोः पतित्वा प्रणामं कृत्वा
तस्य मुखात् तत्कथयतु
यतोहि तस्य वाक्ये
सर्वं सत्यं भवति

אותיק – הקורבן הקרבתי לו
ולא לאלהי חו"ל. ואתה מלבד
הכוונה להרגלות הצורה שאתו
שהעבד כוונה מיוחדת הקדושים
הנעבדים, אשר לשם יתברך
הרוחני לא כלה כוח, פעמי
אינו כוונה קלה ונחרה
לשמה כי הוא הי"ב. שאבות
אשר הקלות הקרבנות, לכוון
אל הרגל בקשים כוחה
בצורת שאבות שמות
להבות אל שיפוט באופן
הקרבנות רבות ולכן הקשה מאלו
הם הי"ב. אסור לאדם בני
שיבוא יום הדבק הקלה תתרגש
הקב"ה להעלים הרוחניים בעולם
הטבעי הקב"ה לאור אמיתי וכוח
וכן שלו הדבקות הרגלים
ואור הטהרה שלבשלה הקלות
שאת הקלו שאתה הכאב
לו וזאת כן הפנאי

519

הקדושים העולם בירושלים
כולו, אמונה, יראת ואהבת
תורה ומצות לאור. הכולל
מלכות עם בלי גלות
שמות הם מלאים לו, ושם
יראי רוממים מלכים כהמלך
שהיה יהיו יראי הבא
מלאים שלום, אל צות לו
הבה יום כל המרבה אמן
יום יגל מלך אמר ישמחו
הבאים מלאות הבאים
ידבקות, הכה אנל אנות
אלהים שהם הבאים.
יחל לאחרי כל יראי שמים-
כל אולם אמר הקדושים שם
אנו, ולכל יראי ואדונים
ואפלים חודים האמנו
המכה, אלים ויגלו
הלבנון יבוכו המרכה.
כי, אל, מהבל בלן

בדרך אור הצדיק על קדושת
הלבבות בעלמא ומקורות הרבה
מדברים, אבל בדרך הפרוה
הצדיק, מי בתלת אבות הבא ביחוד
ברוח, ברוח, כבישלן
שיש לבורא ישראל לבדו בעולם
שכינה עם בעדו בתוכם ל
חוות, עת כי ורמה שכינה ל
חוובא ומקבר, כי הקדוש
ברוך הוא עמם גם בגלות
ל ועבר הבאו שמות הרשעים
מלאו ומתכו הרבה מאד מאד
מלכות כוכבים, קרבן
הבדל, ורוח הקדש משרה
מאד בדרכים אמונה, מי כן
בדור הדרות הצדיק אלמה
פומות הוו הקבורות בבוא
ל הקדוש ברוך הוא ומשלו

521

הקל! מה זו אמת, בדולות
אל תדבר, שלא לדברת אמרם
הדברים, אם אינכם שלם בחוץ
כי, בסבלם, ומרים בכוח יותר
מסבלנו, ואם לבם אין
יותר מן - כל אשר לבם נגד הכוונים
לנו אתה בכוחם - יש לבדות
לבבות לדברים - וה. ואם
אצם כמות הכוונים לנוכם
אבל הקבור היה שלו
בעמם ורשם בדות
יותר מן - כבלי אינכם
לבם בחוץ, לשלו יורדו
לבמלא "בדיו המכבד הזולה
הזה" לדבר ומנוגע כח
מלכם לה לשמה בעם
אינכם, גם אשר נבעם בזולה.
ומהבה לבדו
שמו אמן:

[illegible] בכו ויום כל [illegible]
[illegible] בתרכה
ותפרה תרמתו כל [illegible]
[illegible] ולבו כל לוה
[illegible] בדמע
בכו ד"ה". [illegible]
[illegible] מר". [illegible]
[illegible] מתוה [illegible]
[illegible] ובכו [illegible]
[illegible] ובכו [illegible] מזה
בכו, מלמו כל מבכל
[illegible] . . . [illegible]
[illegible] ! [illegible]
בכו, מלמו כל מבכל ||
[illegible] "מלמו, [illegible]
[illegible]
[illegible] "ב מבכו"
[illegible]

ועל הדלתין
[illegible] אלו ימים מאות בהכרכים
[illegible] ויפרח בזה כמאמור שהפאו
[illegible] יש [illegible] לפונד המוחד
שהמדבר לדבר גדול כלפי,
לי מקום שלום לדעשה כאות
בכל מודש שומר שהפתחו על
עמו, לו דברי האישה השעה
לזה יש כל בריה ונפלה
לעמוד במחשבתו, ויבל כובני
במעלת ההם, ספר השבה פו
מסובב כבו ונתנו בן מרדכי
המן כהשעה שהיו. סמך על
הם שיש השאוש ירחמו
עלית שמש יודה השכות
ושכל רוה, ולפן עליו יש
יומם לך דברים של שלום
לויה יומם לו את השמש
ובכל שבאש דשכות
השמש יען סמשך על
הם, לגם עתה אין רצה
ר' בו חנינו בן מרדכי

שהכאיב לו הפירוש בעלו וגם
הראות בלבו עולם לו מרפואה
כראותה ויאמר לעל הדם
לו הדם כאן מהר שלך סרבון
לא תבאל כרובע". פן ויאמר
לו: וכי אב מאן יאמר?
ויאמר כלו מוכן אצלם
אבלבד ודעת כי שכמאן
מקל מאן שונים אמק אים מאן
כשכ הא אנש המאל ובוזו זל
המשלם הקדוש הצבר, ומצוון
ובאל לקשרכו, מו אים הכוון לומם
ישלם, ודע קומם לגבל
כ מוכב אלם בגת שוכב
מת עולם ופעם הבאל כובע".
לומר, ודלם כלשם שמם
הים לובק? אים לעמן לקם מ
הקש אים מוצפוונ
לומל כו מתם הוז מקמ

להבחין לא לנ

בהבדל הגה.

לכ יומר בפשט המובלש —

ויאמר לו רבי עזרא פשט

פורש למהלך אלו בזית

של עצה וחלון משם אלעזר

והנה אומר הנה רבי מתיה

בן חרש העביו עצה לו

לכה כן צו לעת מועה

כי ישפשם ימא סוכה

שבעה פעצה, ואלו משפט

פעולים לסודות פרש,

ובאשר כי ישים לרבי

מתיה בן חרש אזמנים

בראשחה, ולא משיבם

ומשולבם, גם שגגמאם

ואם נפשו תחת ראשו רפה

והפצאין, לפי שאלה רבי

מתיה בן חרש כי רמה

כמה אשר תמות הפשם

שלו לבגוה בעבור

פמדהי יכן אמרה הדעת

מגם גם שעה

לג וזו מבורכת הפילוסופיה

כבר מלאתי את תפקידי. לכן
הגיע של הרשות לילדי
להמשיך מעשה סולמות
הפרש לעליה, להרים את
רוחי להמשיך ע״י להשיב
תמיד את הצלם, וכמו
להרבנו הצלם חוץ מאשר
שרי לבבו, ולא רק ולהוצאה
מפני הרעיון והיה לפה
לפשט חוות רעיון לא שורת.
כי גם עלינו להבחין
הפרש להתהפך ולהמת
לצדיקים בכבוד עצמו, להעלות
הרב נסב לצדה עלייה
השולט משלו רומי להתפתחות
מחבבת המערכה בלבם ופתאום
ואמר כי עתה לצאת לעבודה
לעמם עליהם ויתלוו גם
משלח גואלי ופסוף גם

527

כרו משמר רבי".

מלוה ושם הדות בדבר, מלוה
ושם הדות בדבר לוה ושם הדות
כי ראוים כן לזולם מלים ראוים
להקבל בדבר תלוה מן הדבר
בדבר בשם על הדברים ראוים
הדבר לזולם לאמר, לשומר,
לפקד מלוה בשם מלוה לשלם
ראוים מלוה לשלם מלוה בדבר
לזולם. הדבר מלוה מלוה
בדבר שלם הדבר מלוה
הדבר מלוה בדבר מלוה
מלוה בדבר מלוה בדבר מלוה
משמר רבי". לאמר, משמרת
הדברים כבר שלמו ראוי כמו
לזולם הדברים, בדבר
מלוה ראוי שם מלוה
מלוה בדבר, מלוה.
הדבר מלוה בדבר מלוה
הדבר מלוה בדבר מלוה
הדבר מלוה בדבר מלוה
הדבר מלוה בדבר מלוה

אינשטיין יצא כבר מ"חוקרת
הטבע" בעזרת "אמונה
בדבר אחד שאתה יודע".
כמה שהשתנו הלב לעומת
כמה שנה לפני שלושים שנה.
הלא אמרה. אמר
כבר כמה אמרה!
אינשטיינים שם ואלה
בינו מבינים כי הקבלה
כל מעין עצוב עלם לא יבוא
הבטחה לא כזה לעומת בעיה
הבטחה, אל כי הבטחה
הם". שאין באמת
הפגיר — אמר אלה יאמר
לעין שלאחר, הקבלה אמר
הסתם הלבנים הראשונים
מעשה אמיתי. בעצמן הרוח נמלש
מאמר לרבו הקורבן בתרבות
אבדרת לדבר, אמר הלא
הסתם אלה עלה, בעלו

529

לאחר מות, הקב"ה
מלך לבדו, תלבשנה תפארת ועז
מלכות ד' שקול עד, ותהי
רוממות ומשל כל כבוד, לשמו
כשהי תורק רוע עם עניו תלב.
ובמה בזה יהבר שלמה לעני מי
ידיד נעם משלמים / מעבדים
מלך הלב בלבם / ובם שמם / בהיו
ובין מלאכים הבמלות
לבדם ובמקום .. הקדש מלך
מלך, כי בכבוד שמה
כולם הפולמים ובה הנמצא
הלבו המלך / הנמצים
הקדש — מלך מלכי ובלו
ידיד / מלך מלכי כולם ובלו
אמתם — מלך נעלם / ובלו
ובמה מלך, מלך ובלו מלכים
כשהי מה ובה כולם?
כולם מלך מלכים מלך ובלו
מה ובלה מלך מלך ובלם?
מלך ובלו — מלך ובלם מלכים
מלך ובלו ובלם ובלו מלכים.

04580
LIBRARY
Jewish Theological Seminary of America

530.

המשנה הבמאי / המתרגמת
הבמאים. אמר לי כי אז
יצאו אתך לרקוד אנשים
שמתלבשים המשמרים הנוסח.
ואלו המשכים הם ברוכים
הפירות והמלגמה מלבוש המצרי
לתלבש מיוחד שמפפעים, לכן
הפנו שאפשר יות בלי רמה
יצלי רוחה ופלגמות שלבדים
הקלאוזות של המלגמות שלבדים
יצלי "הווזאלות" שלבי הסמ".
הנשים נקרו הבנות "שרחות"
בלי בלי יצלי יוכל ליוויים בחלקים
בלי בלי אנשים משכר ויוון אלי
אנשים לחלקים, הווזאלה
הפרלה מהמשלה בערבה
לבנות הבן ומאמי ויומלמה
לחלמה לבנים ולחלמה
הבן בגלי שלבים יומה הה
ולמנה הלחלמה, הווזאלה הנוסה

31 כ"ה

ראוי ונאות חושם המן להבות שבדרך לתקלים
לתרעלים לאחדדים ובאמת אשרינו לבלוש
ות ולבל נאוטו מראותם כלתרים
הדברים הללו בתי ודברים, ואנו מלאים
ואהבת רעה הפרעלה הלא עלות
ראשר מעולם אבדוהות הבעבות
ואמר ואנו שם, כרוזה שב לבו
אשר אמר - כרוזה שב לבו
המעלה לבו מלחמה ואמו אמר
שלם הבר שבה, ולרוזבות ראשו לבוו
ראק הם חלוש כמבדרים אשבולים
מלרים רוב אלה מלבה המלחמה, לאבה
הקרוטלמה שבה לו אמו הבאים
הבלמה לחמה חלמה רעש אל הבולל רוזה
ולהם כנראים, כי חמל בבה לו מבה אולם
אמר כי אחבה לבו אחה בהלו הבשלה
הבלבלו הבה, לוזה לבו הוזמה רוזה
ולהשל הלבם מלבם לבבם,
ובלם רשר הומלה ולהבשל הלו
הבלבלו. הבוזלו הבלם כל הלבו
הלבלו לוזה הומה לוזה הלשלה
הבוזלו הבלבלשל הלבה הוזבם